

7th February 1959]

Government consider the desirability of extending it by one more year in view of the fact that these works serve a very useful purpose in the non-block areas?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government's intention is not only to extend this by one more year but for some more time. This matter has been taken up with the Planning Commission and I expect favourable orders will be passed.

* 120 Q.—**SRI D. S. AUTHIMOOLAM** (on behalf of **Sri T. Veluchami**) : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் அடுத்த ஆண்டு முதல் தொகை கொடுக்கமாட்டோம் என்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தகவல் ஏதேனும் வந்ததா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : அப்படியானால், இனி லோக்கல் டெவலப் மென்ட் வொர்க்குகள் செய்ய முடியாதென்று சொன்னால் நான் ப்ளாக் ஏரியாக்களில் உள்ள கிராமங்களுக்கு என்ன விதமான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு, எப்படி வேலைகள் நடப்பதற்கு உதவியளிக்க சர்க்கார் உத்தேசம்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்டார்கள். நான் சொன்னது, இந்த வேலை தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்றதான் இந்த சர்க்கார் நினைக்கிறது. அதைப் பற்றி ப்ளானிங் கமிஷனுக்கும் எழுதியிருக்கிறோம். அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : What will be the fate of the works that have already been carried out? It was stated that the grants to these works have been stopped. Pending the approval of the Planning Commission, may I know whether the Government will take any action to grant some interim relief in respect of works which have already been taken up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are sufficient funds available for the works that have already been taken up during this year and the works which have been carried out. The question relates to the programme for the next year.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNORS ADDRESS—cont.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Members who have given notice of amendments to the Motion of Thanks, may now move the same.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“ Add at the end the following :

‘ but regret to note that the Address does not refer to the steps taken in regard to fixing the wages for agricultural labourers ’.”

[7th February 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendment, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ Add at the end the following :

‘ but regret that adequate mention has not been made about the soaring prices of foodgrains and essential articles required for daily use and about the steps taken by the Government to bring down the same ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I move—

“ Add at the end the following :

‘ but regret to note that the address does not refer to the failure of the Government :

- (i) to introduce free and compulsory universal education;
- (ii) to take steps for the speedy nationalization of industries; and
- (iii) to revise the taxation structure consistent with the ideal of Socialism ’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move—

“ Add at the end the following :

‘ but regret to note that the Address does not refer to :

- (i) the unemployment and beggar problems;
- (ii) control of food prices;
- (iii) Minor Irrigation facilities in the State;
- (iv) adequate compensation to the poor agriculturists in Neiveli Lignite area;
- (v) failure to start sugar and vanaspathy factories in the South Arcot district;
- (vi) failure to extend supply of electricity in South Arcot district; and
- (vii) failure to start heavy industries in the State ’.”

SRI S. M. ANNAMALAI : I second the amendment, Sir.

10-10
a.m. * SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆமோதிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இத்தகைய உரைகள் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் சம்பிரதாயத்தை அனுஷ்டிக்கும் வகையில் கூட நம் சபையிலே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுவது வருந்தற்குரியதாகும்.

7th February 1959]

DEPUTY SPEAKER : There are many hon. Members who wish to take part in the discussion. So, in consultation with the Hon. Leader of the House, it has been agreed that the House may sit in the afternoon also from 2-30 p.m. The House will rise for lunch at 1 o'clock and meet again at 2-30 p.m. I allot 10 minutes for each hon. Member and request the hon. Members to adjust their speeches within the time allotted and not to exceed the time-limit. Now, Sri Krishnasami Naidu may continue his speech.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : அப்படி நன்றி தெரிவிப்பது அந்தந்த நாட்டின் பண்பாட்டைக் குறிப்பதாகும். ஆகவே அச்சந்தர்ப்பங்களில்கூட உசிதமற்ற கருத்துக்களை இந்த சபையில் பிரஸ்தாபிப்பது என்பது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கதாக இராது என்பதை எல்லோரும் உணர வேண்டுமென்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நன்றி பாராட்டுவதும், பணிவிற்குரிய மரியாதை செலுத்துவதும் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே நம் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு அனுஷ்டித்து வரும் ஒரு சிறந்த பண்பாடாகும். நம் நாட்டில் முற்காலத்தில் வாழ்ந்த பெரியவர்கள் எல்லோரும் கூட, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பற்றி எப்படி எவ்வாறு கருதிக் கொண்டிருந்தார்கள், எப்படி அவர்கள் தங்கள் பணியை தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் பல நம் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. இதையெல்லாம் தமிழ் நாட்டவராகிய நாம் மறந்து விட்டால் நம் தமிழ் பண்பாடு எல்லாம் எவ்வாறாகுமோ என்று கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். சமயப் புலவர்களில் ஒருவர் தன்னைப் பற்றி சொல்வது தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. அப்பர் சொல்கிறார்,

“குலம் பொல்லேன் குணம் பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதெனையேன் கோலமாய
நலம் பொல்லேன் நான் பொல்லேன் குருனியல்லேன்
நல்லாரோடிணங்கிலேன் நடுவே நின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லாதொழிந்தேனல்லேன்
வெறுப்பனவும் மிகப் பெரிதும் பேசவல்லேன்
இலம் பொல்லேன் ஏற்பதன்றி ஈயமாட்டேன்
என் செய்வேன் ஏழையேன் தோன்றினேனே ”

என்று.

தாயுமானவர் சொல்கிறார்.

“பண்ணேனுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே பாலித்திறைஞ்சவாங்கே
பார்க்கின்ற மல்குநீ நீயேயிருத்தியப் பனிமலரெடுக்க மனமு
நண்ணேனலாமலிருக்கதான் குவிக்கவெனினுனுமென்னுட
நிறிநீ, மெல்லாம்
நான் கும்பிடும்போத ரைக்கும்பிடாதலர் நான் பூசை செய்யின்
முறையோ ”

என்று.

இதெல்லாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுபவனவாகும். தமிழின் சிறப்பு தமிழ் இலக்கியங்களாலாகும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, நன்றி தெரிவிப்பது என்பதும், மரியாதை செலுத்துவது என்பதும் சிறந்த பண்பாடுகளாகும். முற்காலத்தில், நம் நாட்டில் பெரியவர்கள் எல்லோரும் எப்படி நன்றியையும், பணிவான குணங்களையும் போற்றி பாதுகாத்து வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இவைகளெல்லாம் சான்றுகள் பகர்கின்றன. தமிழமைப்பற்றி, தமிழ் பண்பாட்டைப் பற்றியும், தமிழ் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் பலவிதமான கருத்துக்கள் எல்லாம் கூறப்படுகின்றன. அவைகளில் நாம் எவ்வளவோ சிரத்தையும், அக்கரையும் எடுத்துக்கொள்வதாக நாம் காண்பித்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் இங்கு பரிமாறப்படும் வார்த்தைகள் அவைகளுக்கு சான்றாக அமைந்திருக்கிறதா என்று நாம் சற்று கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது விவாதம் நடத்தும்போது அவரவர்களின் கட்சிக்கு

[Sri R. Krishnasami Naidu] [7th February 1959]

ஆதரவாக அமையும் விதத்தில் பொதுமக்களின் எண்ணங்களையும் கவனத்தையும் திருப்புவதற்காக, அவர்களுடைய உரையில் மக்களின் விருப்பங்கள் பிரதிபலிக்கவில்லை என்ற வகையில் அதை எடுத்துச் சொல்வதற்காக வேண்டிய காரணங்கள் கண்டு பிடிப்பதற்கான இந்த “தேடு படலத்தை” அவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு காரணம் கண்டு பிடிக்க, சரியான காரணங்கள் அகப்படாத காரணத்தினால் ஏதாவது கவலைக்குவாத காரணங்களைக் கூறி, ஏதாவது காரணங்களை கற்பித்து கவர்னர் அவர்களது உரையில் மக்கள் என்னென்ன எதிர்பார்த்தார்கள் அல்லவோ அவைகள் காணப்படாது பொதுமக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. இந்தமாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் எது தேவையோ, எதைச் சொல்லவேண்டுமோ, அதைப்பற்றி சுருக்கமாக சொல்லி விளங்க வைத்திருக்கிறார்கள் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், அவர்களது உரையிலே. அவைகளை வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலம் நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களை காரண காரியத்தோடு விளக்கி சர்க்காருக்கு ஆலோசனை சொல்வது போதுமானது. அதை விட்டுவிட்டு அது சொல்லப்படவில்லை இது சொல்லப்படவில்லை என்று சொன்னால் பல்லாயிரக்கணக்கான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன, அவைகள் ஒவ்வொன்றும் பற்றிக் கூறப்படாததற்கு காரணமென்ன என்று சொல்லி கூறப்படாத விஷயங்கள் என்னவென்று தேடித் கண்டுபிடிப்பது கருவான காரியந்தான். கவர்னர் உரைமீது நன்றி தெரிவிக்கும்போது கூட அவரவர் அவரவர்களின் கட்சிநலனத்தான் முக்கியமாக கருதுகிறார்கள். கவர்னர் உரையில் என்னென்ன சொல்லப்படவில்லை என்று பொது மேடையில் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு இது சௌகரியமாக இருக்கும். இப்பொழுது ஒருவர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார், “ஆகாஷ்வாணி” என்ற பொழுது உபயோகிக்க கூடாதென்று. அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களது உரையில் ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லையே, அதற்கு யாதொரு பதிலும் சொல்லப் படவில்லையே என்று பொது மேடையில் நாளையே அவர்கள் சே முன்வருவார்கள். “ஆகாஷ்வாணி” என்ற வார்த்தையை உபயோகிப்பது பற்றி ஆட்சேபம் தெரிவிப்பவர்கள் சற்று நான் சொல்வதை கவனிக்க வேண்டுகிறேன். அவரவர்கள் அவரவர்களது பகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று படிப்பு வாசனையற்ற மக்களிடம் ஏதாவது ஒரு நிபந்தனையைச் சொல்லி சத்தியம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக் கேட்டால் அவர்கள் உடனே “ஆகாஷ்வாணி, பூமாதேவி சத்தியமா” என்று ஆணம், பெண்ணும் சொல்வதைக் கேட்கலாம். சமீபத்தில் ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்னர் ஓர் ஆண்டு விழாவிற்காக ஓரிடத்திற்கு சென்றிருந்தபோது இந்த வார்த்தையைச் சொல்லாமலேயே ஒரு கேள்வியை எழுப்பினேன் அதற்கு, “ஆகாஷ்வாணி, பூமாதேவி சத்தியமா” என்று பல குரல்கள் கிளம்பின. ஆகவே, இந்த ஆகாஷ்வாணி என்ற வார்த்தை எப்படி, புதிதானது என்று கண்டுபிடித்தார்களோ தெரியவில்லை. அந்த வார்த்தையை உபயோகிப்பதனால் என்ன இழக்கு வந்துவிடப்போகிற தென்று எனக்குப் புரியவில்லை. அல்லது அந்த வார்த்தையை உபயோகிப்பதனால் என்ன கஷ்ட நஷ்டங்கள் வந்துவிடுமென்று தெரியவில்லை. அல்லது அதனால் நமக்கு ஆதீகமாக ஏற்படும் கெடுதல்கள் அல்லது சஞ்சலங்கள் என்னவென்று பார்த்தால் எனக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. இதை பொது மக்கள் ‘முன் வைத்து அதை பிரமாதப் படுத்தப் பார்ப்பதை ஒரு கேலிக்கூத்தாகத்தான் கருது வேண்டியதா யிருக்கிறது. இது போன்ற காரியங்களை பொது மக்கள் முன்னர் வைத்து தங்கள் கட்சிக்கு பலம் சேர்க்கவேண்டுமென்று விரும்புவார்கள், கவர்னர் அவர்கள் உரையில் காணப்படுவதுபோல் நம் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான பல ஆக்கவேலைகள் இருக்கின்றன, அதில் நாம் கவனம் செலுத்தினால் எவ்வளவோ காரியங்களை நாம் சாதிக்க முடியும். இப்பொழுது நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு உணவு அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை, நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு விளைச்சல் அதிகரிக்கவில்லை, இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக அபிவிருத்தி எதிர்பார்த்தபடி அமையவில்லை என்பதைக் கூட குறையாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய பகுதியிலே கவனம் செலுத்தினால் எவ்வளவோ காரியங்களை நாம் செய்ய இயலும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும்

7th February 1959] [Sri R. Krishnasami Naidu]

நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் புதியதாக அணை கட்டுவதன் மூலம் மட்டும் உணவு உற்பத்தி பெருகிவிடும் என்பது சாத்தியமல்ல. இயற்கை வசதி இல்லாத பகுதிகளில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலங்களில் அதிகமாக விளைச்சலை ஏற்படுத்துவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. சர்க்காரிடம் திட்டங்களும் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும், ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் தொகுதியிலும்கூட புதிய முறையில் நல்ல வகையிலே விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான வழிவகைகள் இருப்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அந்த நிலங்களில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து, அவைகளுக்கான திட்டங்களை தீட்டி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதிகமான உற்பத்தி ஏற்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யலாம். ஓரளவுக்கு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்தப்பணியைச் செய்துவருகிறார்கள். இருந்தாலும், அவரவர்கள் வசிக்கக் கூடிய பகுதியிலே, அவரவர்கள் கவனத்திற்கு வாக்கூடிய திட்டங்களை, விஷயங்களை நேரடியாக தெரிந்துகொண்டிருப்பவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு சிறிய பகுதியிலும் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, அபிவிருத்திக்கான சாத்தியக்கூறுகள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதை அந்தந்த பகுதியிலுள்ளவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து, திட்டமிட வேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகள் இம்மாதிரி திட்டங்களை தீட்ட முடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகவே, அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள், உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

சமீபத்திலே, விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவது சம்மந்தமாக ஆலோசனை கூறுவதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி ஜில்லாவாரியாகச் சென்று பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை கேட்டுநின்று வருகிறது. என்னுடைய பகுதிக்கு வந்தபோதுகூட, எங்கள் பகுதிக்கான திட்டங்களைப்பற்றி நாங்கள் யோசனை சொன்னோம். எங்களுடைய தாலுகாவிலுள்ள காங்கிரஸ் ஊழியர்களுடைய கருத்தாங்கிலி மூன்று நாட்கள் விவாதித்தபொழுது இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தோம். அதன் பேரில் எங்கள் பகுதிக்கான சாத்தியமான திட்டங்களை தயாரித்து சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகள் இப்பொழுது தொடர்ந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கமிட்டி வந்தபொழுதுகூட இதுபற்றி எங்களுடைய ஆலோசனைகளை கூறினோம். நாங்கள் இதற்கான திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக நாங்கள் ஒரு பாரம் தயாரித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலங்களின் சர்வே நம்பர், நிலங்களிலுள்ள பழைய கிணறுகள், புதியதாக வெட்டப் படவேண்டிய கிணறுகள், அதற்காக ஆக்கக்கூடிய செலவு, பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கான செலவு, இன்னும் நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எந்த வகையான ஏற்பாடுகள் தேவை என்ற விவரம் ஆகியவைகளை சேகரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எல்லா ஊழியர்களுக்கும் அனுப்புவதற்கு 15 பத்திகள் கொண்ட பாரத்தை அச்சடித்திருக்கிறோம். ரெவின்யூ கிராமம் வாரியாக இந்த விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. இந்த மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் எங்கள் தாலுகாவில் இந்த விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு விடும் என்று நான் நம்புகிறேன். 5,000, 10,000 ஏக்கர்களுக்கு இந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்படும். இதற்காக ரூபாய் 25 முதல் 50 லட்சம் வரையில் தேவைப்படலாம். இரண்டு வருஷங்களில் 8,000 ஏக்கருக்குக் குறையாமல் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். முதல் வருஷம் 10 மூட்டை, இரண்டாவது வருஷம் 20 மூட்டை விளையக்கூடிய நிலங்கள் சரியாக சாகுபடி செய்யாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வகுத்து, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம், அதிகமான ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும். அதிகமான உற்பத்தியையும் எதிர்பார்க்க முடியும். இம்மாதிரி வேலைகளில் அரசாங்கம் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

[Sri R. Krishnasami Naidu] [7th February 1959]

இம்மாதிரி ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் திட்டவட்டமான திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அந்தத் திட்டங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நீண்ட கால கடன் வசதி போன்ற வசதிகளை அளித்தால் அனுசூலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** DEPUTY SPEAKER :** நேரம் ஆகிவிட்டது. அடுத்து கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லால்ரீ பேசுவார்.

*** SRI S. LAZAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையைக் கேட்க சிலர் வராமல் இருந்ததும், அவர்கள் அப்படி வராமல் இருந்ததற்கு இங்கே காட்பட்ட காரணமும் உள்ளபடியே ஆச்சரியத்திற்குரிய ஒரு அம்சமாக இருக்கிறது. இந்தப் பரம்பரை வழக்கம் எப்படி வந்தது என்பதுபற்றி சற்று ஆலோசித்து பார்ப்போமானால், இதுபோன்று வராமல் இருப்பது எவ்வளவு அர்த்தமற்ற அம்சம் என்பதை நன்றாக புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆங்கிலேயர் நாட்டிலே இருந்த இந்த சம்பிரதாயத்தை நமது அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சம்பிரதாயம் முதல் முதலிலே ஆங்கிலேய நாட்டிலே ஏற்பட்ட பொழுது, இந்தச் சபையை கூட்டுவதற்கு ஒரு ஆதாரமாக இருந்தது. பிறகு கூட்டப்பட்ட சபையை ஆரம்பித்துவைக்கும் ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்து, நாளைவிலே கூட்டத்தைக்கூட்டி ஆரம்பித்து வைக்கும் வேலைகளைச் செய்யும்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கையை வகுத்து கூறக் கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது. அந்த முறையிலே அந்த சம்பிரதாயம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதே சம்பிரதாயத்தை இன்றைக்கு சட்டபூர்வமாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இந்த சட்டசபையில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டதினால், அன்றையதினமே இந்த சம்பிரதாயத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம், அப்படியிருக்கும்பொழுது அந்த சம்பிரதாயம் எங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, நாங்கள் வரவில்லை என்று சொல்லுவது உள்ளபடியே ஆச்சரியத்திற்குரிய ஒரு அம்சமாகும். அதை விட குறிப்பாக கவனிக்கவேண்டியது அரசியல் சட்டத்தின் 174 (1) பிரிவின் படி கவர்னர் அவர்கள் போட்ட உத்தரவின் பேரில் இந்த சபையிலே நாம் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். கவர்னர் அவர்களின் உரையைக் கேட்க விரும்பாதவர்கள், 174 (1) பிரிவின்படி அவர் போட்ட சம்மனின் பேரில் சபைக்கு வராமல் வெளியே இருப்பார்களானால், உள்ளபடியே அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியம் அர்த்தம் உள்ளதாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யாது, சட்டத்தை ஏற்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்துகொண்ட பிறகு, அதைக் முரணாக நடந்துகொள்ளுவது பொருத்தமற்ற ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையை பரிசீலனை செய்துபார்த்து இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்தை அவர்கள் செய்யாமல் இருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையிலே நமது நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பல பகுதிகளில் பருவகால நிலைமை இருந்ததுபற்றியும், அதன் வாயிலாக உணவு உற்பத்தி எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும், ஓரளவுக்கு நெருக்கடி இருக்குமானால் அதை எப்படி தீர்த்துவைப்பது என்பதுபற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில பகுதிகளில் குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த பழைய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த ஆலங்குடி, திருமயம், குளத்தூர் தாலுக்காக்களில் இதுபோன்று மழை பெய்யாத காரணத்தினாலே ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடையார்பாளையம் தாலுகாவிலும் இதே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. லால்குடி, வாலாடி பிரகாக்களில் சுமார் 25,000 ஏக்கர் பூச்சி அடித்ததின் காரணமாக வரக்கூடிய வெள்ளாண்மை பாதிக்கப் பட்டிருக்காது என்று அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரம்பலூர் பகுதியிலும் மழை தவறியதின் காரணமாக, குளங்களில் நீர் நிறையவில்லை. ஆகவே, அங்கேயும் ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்

7th February 1959]

[Sri S. Lazar]

பகுதிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இந்த நெருக்கடியை தவிர்ப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய உணவு நிலைமையை சமாளிக்கக்கூடிய 10.30
எண்ணத்தோடு அரசாங்கம் ஒரு புது முறையை கையாண்டு இருக்கிறது 8.10
என்பதையும் கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இந்த திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில் தவிர்க்க முடியாத சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு முறையை மேற்கொள்ளுகின்ற நேரத்தில், அதாவது அரசாங்கம் தானியங்களை கொள்முதல் செய்கின்றபோது அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட ஒரு விலைக்கு கொள்முதல் செய்யும். அவ்விதம் கொள்முதல் செய்யும் தானியங்களுக்கு மாத்திரம் ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயிக்க முடியும் தவிர மிகுதியுள்ள தானியத்திற்கு விலையை கட்டுப்படுத்த முடியாது. இதன் காரணமாக கண்டிப்பாக விலை உயரத்தான் செய்யும். அகில இந்திய ரீதியில் கொண்டு வரப்படுகின்ற முறையாக இருந்தாலும்கூட இதனால் நமது நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாத முறையில் ஒரு குறைந்தபட்ச விலையையும் நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். இப்போது உயர்ந்தபட்ச விலை தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது அகில இந்திய ரீதியில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம். இதனால் நமது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் குறைகின்ற ஒரு அம்சமும் இருக்கின்றது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவேதான் விவசாயிகளின் நலனை பாதுகாக்கும் முறையில் ஒரு குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயிக்கும்படி அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இந்த திட்டத்தை அமல் நடத்துகின்ற நேரத்தில் தானிய கடைகளில் ஓரளவுக்கு விலை உயர்வும், கள்ள மார்க்கெட்டும்கூட ஏற்படலாம் என்று அச்சம் ஏற்படுகின்றது. இந்த திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பல தொந்தரவுகளும் ஏற்படுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த பயங்குதியெல்லாம் போக்கி இந்த திட்டத்தை செம்மையான முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றியும் நல்ல கருத்துக்களை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயம் செய்வதற்கு இயலாமல் பக்குவப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகையினால் புது நிலச் சட்டங்களை செய்வதற்கு முன்னால் இந்த லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களை பயன்படுத்தி அவைகளை எல்லாம் சாகுபடிக்கு கொண்டுவந்தோமரனால் நன்மையாக இருக்கும். ஆகவே இம்மாதிரிப் பட்ட இடங்களை எல்லாம் சாகுபடிக்கு கொண்டுவருவதில் நாம் முதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அடுத்தபடியாக இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் எந்த முறையில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கின்றோமோ அதை நாடு பூராவிலும் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், ஒரு ஜில்லாவில் மாத்திரம் இதை நடைமுறையில் கொண்டுவந்து செயல்படுத்தி பார்த்துவிட்டு அதன் பிறகு எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டுவந்தால் உள்ளபடியே நமது சென்னை மாகாணத்திற்கு மற்ற காரியங்களில் எல்லாம் நாம் எந்த முறையில் முன்னோடியாக இருக்கிறோம் என்று மற்ற மாகாணத்தவர் சொல்லுகிறார்களோ அந்த முறையில் இதற்கு நாம் முன்னோடியாக இருக்கிறோம் என்று புகழ் ஏற்படக்கூடிய அளவில் இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதுதவிர இந்த மாகாணத்தில் பல பிற்போக்கான பகுதிகள் இருக்கின்றன. இப்போது பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று கருதி சமுதாய நலதிட்ட வசதி, ஸ்தல-ஸ்தாபன வசதி, மற்றுமுள்ள வசதிகள் எல்லாம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு செய்துகொடுக்கிறோமோ அதே விதத்தில் செய்து கொடுக்கவேண்டிய பல பிற்பட்ட பகுதிகள் மாகாணத்தில் இருக்கின்றன. பாதி பணம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பல காரியங்களை ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள பல பகுதிகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பல சலுகைகளை எப்படி செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ அதே போன்று பாதி பணம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பல பிற்பட்ட பகுதிகள்

[Sri S. Lazar]

[7th February 1959]

இருக்கின்றன. அந்த பகுதிகளைப்பற்றி எல்லாம் குறிப்பு எடுத்து அந்த பகுதிகளுக்கும் சலுகை காட்டக்கூடிய அளவில் ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். இதற்கென்று ஒரு தனித்திட்டத்தை தயாரித்தாலும் நல்லது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இதைவிட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை, நாட்டில் பல திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டிருக்கிற நாம், நம்முடைய அன்றாட தேவைக்கு அவசியப்படுகின்ற குடிதண்ணீர் பிரச்சனை இன்று முக்கியமான பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. சில இடங்களில் நல்ல விதமாக குடிதண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தால் நரம்பு சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் வருகின்றன. ஆகவே அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலோ அல்லது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் பிற்பகுதியிலோ குடி தண்ணீர் வசதி நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் செய்துகொடுக்க கூடிய அளவில் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் உள்நாட்டேயே அது மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய ஒரு திட்டமாக அமையும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

*SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சட்டமன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, நமது மாநில கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையின் ஆரம்பத்தில் எல்லா கட்சிகளும் ஒற்றுமையுடன் இருந்து செயலாற்றி வருவதற்காக பெருமைப்படுவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது மொழிப் பிரச்சனை, மாணவர்கள் அரசியலில் பங்கு எடுத்தாக்கொள்ளுகின்ற பிரச்சனை முதலியனவற்றில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து நல்ல முடிவுகளை எடுத்தது போன்று இன்னும் சில விஷயங்களில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து முடிவு எடுப்போமானால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். தேர்தல் சம்பந்தமாக எடுக்கவேண்டிய முடிவு இது. சமீபத்தில் எல்லா இடங்களிலும் முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடைபெற போகின்றன. இம்மாதிரிப்பட்ட தேர்தல்களில் எந்தவித காரணங்களினாலும் வோட்டு வாங்குவதற்காக லஞ்சம் கொடுப்பதில்லை என்கிற ஒரு முடிவுக்கு எல்லாக் கட்சிகளும் வருவோமானால் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்திற்கு நாம் நல்ல சேவை செய்ததாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பெரும்பகுதிகளிலும் வோட்டு வாங்குவதற்கு வேண்டி லஞ்சம் கொடுக்கப்பட்ட விஷயம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இது பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். இருந்தாலும் இந்த முறை வரலாறு ஜாஸ்தியாக போய் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே தயவுசெய்து இதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் பஞ்ச நிலைமையைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சமேற்பட்டிருக்கும் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவன் நான். அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சத்தால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பொதுவாக பஞ்சப் பிராந்தியங்களுக்கு எல்லாம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர அங்கேயெல்லாம் உதவி செய்ததாக குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே இதை அவசரமான காரியமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி சமீபத்தில் கூட முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்தபோது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சர்வ சாதாரணமாக கீழ் ராமனாதபுரத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாம் தை மாதத்தில், அதாவது அறுவடை காலங்களில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு போய்விடுவது வழக்கம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கூறியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். பொறுப்புள்ள ஒரு முதலமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி விஷயங்களை தட்டிக்கழிப்பது நல்லது அல்ல. இரண்டாவது சில இடங்களுக்கு வேண்டுமென்றே கஷ்டங்களை உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது வைகை திட்டத்திலிருந்து சில இடங்களுக்கு தண்ணீர் விடலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் பின்னால் ஒரு சில காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தின் பலத்தை வைத்துக் கொண்டு சில இடங்களுக்கு தண்ணீர் விரைவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். இவ்விதம் சில காரியங்களை காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்து வருகிறார்கள். இம்மாதிரி பாகுபாடு காண்பித்து வருவதை சகிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ராமசுந்தரன் அவர்கள் பேசுகின்ற

7th February 1959] [Sri T. T. Sasivarna Thevar]

போதும் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். மாணுமதுரை பக்கம் வரை தண்ணீர் பாய்ந்தது. ஆனால் பக்கத்தில் ஒரு மைல் தூரத்தில் இருக்கின்ற இடத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு இயலாமல் போய்விட்டது. இதைப்பற்றி ஜில்லா அதிகாரிகளிடம் போய் சொல்லுவதற்குள் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குள்ள காலமும் போய்விடுகிறது. இதனால் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிவதில்லை. இந்தமாதிரி பாடுபாடு இருக்கக்கூடாது என்று நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நியாயவிலைக் கடைகள் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நியாயவிலைக் கடைகள் என்று சர்க்காரே பெயர் கொடுத்துவிட்டதால் மற்றதெல்லாம் அநியாய விலைக்கடைகள் என்று ஆகிவிட்டது. இந்த நியாயவிலைக் கடைகளை எத்தனை இடங்களில் திறக்கிறார்கள் ? ஒரு தாலுகாவில் 4 இடங்களில் வைக்கிறார்கள். அதுவும் மாவிலை 4 மணிக்குத் திறந்து 8 மணிக்கு மூடி விடுகிறார்கள். இதற்குப் பிரசாரம் என்னவென்றால், “ நியாயவிலைக் கடைகள் ”. இதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா ? கிராமத்தோரும் வைத்து, எல்லா மக்களுக்கும் அரிசி கிடைக்க வழி செய்தால் அர்த்தம் இருக்கும். ஆனால் பிரசாரம் மட்டும் இருந்தால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், 4 ஊர்களில் இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. கலெக்டரே நேரே போய்த் திறந்து வைத்தார். அந்தக் கடைகளுக்கு 6 மூட்டை அல்லது 7 மூட்டைகள் வருகின்றன. ஆனால் பத்திரிகைகளில் மட்டும் பிரசாரம் பலமாக வந்திருக்கிறது. இந்தமாதிரி செய்யக்கூடாது. எல்லாத் தொகுதிகளிலும், மாநிலம் பூராவிலும் எங்கும் வைக்க வேண்டுமே தவிர ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் திறந்து வைத்தால் போதாது. நியாயவிலைக் கடைகளில் இப்போது கொடுக்கப்படும் அரிசி போதாது. ஒரு நண்பர் சொன்னார்—நியாய விலைக் கடையில் 13 அணவிற்கு ஒரு படி அரிசி வாங்கி அதைப் பதமாக்குவதற்கு 8 அணு விற்கு தேவைப் படுகிறதாம்—அவ்வளவு மோசமான அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதாம். எந்தக் காலத்தில் எந்த இடத்தில் வைத்திருந்ததோ தெரியவில்லை. என்னதான் எரித்தாலும் பதமாகவில்லையாம். இந்த அரிசியை வாங்குவதற்கு பதிலாக ரூ. 1-3-0 கொடுத்து வெளியில் வாங்கி அதைச் சமைக்கலாம் என்று தெரிவித்தார் அந்த நண்பர். அரசாங்கம் எங்கு பார்த்தாலும் நியாயவிலைக் கடைகளை வைய்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரிசி மட்டு மல்ல, மற்ற எல்லாப் பொருள்களும் விலை ஏறிப் போயிருக்கின்றன. விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க முயற்சி செய்யாவிட்டால் நாட்டில் மக்கள் வாழ முடியாது. இப்போது ஒரு சிறிய குடும்பம் வாழக்கை நடத்துவதற்குக் குறைந்தது ரூ. 150 இல்லாவிட்டால் முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒரு புருஷன், மனைவி, இரண்டு குழந்தைகள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கே ரூ. 150 போதவில்லையென்றால், மற்ற குடும்பங்களின் கதி என்னவாகும்?

அடுத்தபடியாக நிலப் பிரச்சனை. இப்போது கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று நாடுபெங்கும் பேசப்பட்டு வருகின்றது. அதனால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும், நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டு வருகிறது. விவசாயப் பொருள்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அதிகப்படியான பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறோம். எல்லோருக்கும் இனிமேல் கஷ்டமிருக்காது, விளைச்சல் அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லி வந்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஒருவர் இனி அந்நிய நாட்டுக்கே ஏற்றுமதி செய்ய முடியும் என்று கூடப் பேசினார். ஆனால், கடைசியில் விஷயம் கோளாராகி விட்டது. திட்டம் போடுகிறோம், பணம் செலவழிக்கிறோம், ஆனால் காரியம் ஆவதில்லை காரணம் என்ன? இதிலே உள்ள குறை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள், விவசாயத்தை பெறுக்குவதைப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஒரு குழுப் பேரடுகிறார்கள் என்று. சர்க்கார் குழுப் பேரடுகிறார்கள். ஒரு சமயம் சர்க்கார் தரப்பில் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வந்தார்கள். அவரை

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [7th February 1959]

அழைத்துச் சென்று நஞ்சை, புஞ்சை என்று பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காட்டினார்கள். பார்த்துவிட்டு அவர் புஞ்சை நிலத்தைக் காட்டி அங்கெல்லாம் நெல் போடுவதற்கென்ன என்று கேட்டாராம். அங்குள்ள ஜனங்கள் புஞ்சையில் நெல் போட முடியாது, நஞ்சையில் தான் போட வேண்டும்மென்று சொன்னார்களாம். அந்த மாதிரியான ஆட்கள் ஆலோசனை சொல்ல வருகிறார்கள். அதனால்தான் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. விவசாயத்தைப் பற்றி ஆலோசனை சொல்வதற்கு வருகின்றவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றியே தெரியாது. சக்திக்கு அப்பால் காரியம் செய்யக் கூடாது. இப்போது கூட்டுறவு முறையில் வெற்றி கிடைக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்து செய்யவேண்டிய காரியம் இது. வாளந்தார் என்ற இடத்திலே ஒரு கூட்டுறவு பண்ணையை வைத்துப் பார்த்தோம். அங்குள்ள ஜனங்களெல்லோரையும் எல்லா நிலங்களையும் இதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றார்கள். அப்போது குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கலெக்டராக இருந்தார். நானும் இதைப்பற்றி மூன்று நாட்கள் சொல்லிப் பார்த்தேன். ஒருவரும் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை கூட்டுறவுப் பண்ணைக்கு. இதற்குக் காரணம் ஒன்றுமில்லை. இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணையினால் நிறையச் செலவாகிறது. இதற்காக ஒரு தாசில்தார் இருக்கிறார். அவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 சம்பளம். அவருக்கு ஒரு ஜீப் கார். அதற்கு பெட்ரோல் செலவு. போய் வரக் கூடிய செலவு வேறு. கூட்டுறவு முறையில் எக்ஸ்சக்கமான செலவு ஏற்பட்டு, வரக்கூடிய வருமானம் குறைந்து விடுகிறது. இந்த முறையை ஏற்படுத்தி, இதன் மூலமாக நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருக்க முடியாமல் போனால், நியாயவிலைக் கடையல்ல, ஒரு அநியாயவிலைக்கடை கூடத் திறக்க முடியாமல் போய் விடும். எல்லாவற்றையும் சீர்தாக்கிப் பார்த்து, ராஜ்யத்தில் ஒரு ஜில்லாவைப் பொருக்கியெடுத்தோ அல்லது ஜில்லாவிற்கு ஒரு தாலுக்காவைப் பொருக்கியெடுத்தோ அந்த இடங்களில் பரிட்சார்த்தமாகக் கூட்டுறவுப் பண்ணை நடத்திப் பார்த்து பவன் ஏற்பட்டால்தான் இதைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, அவசரக் கோலம் அள்ளித் தெளித்ததாகச் செய்தால் நாட்டுக்கே கஷ்டம் ஏற்படும்.

நில உச்ச வரம்பு சம்பந்தமான பிரச்சனையைப் பற்றி பின்னால் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியுள்ள துறைகளில் உள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் கட்சி அங்கத்தினர்கள் தலையிடுகிறார்கள். கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கண்பால் அந்த அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேனே என்று வருத்தப்பட வேண்டாம்—எல்லோரும் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்கிறார்கள். காங்கிரஸ் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் செய்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லா அதிகாரி சொன்னார், பொது நல ஊழியர்களிடத்தில் இவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போலக் கூட நடந்து கொள்வதில்லை, “மாமா” “மச்சான்” மாதிரிப் பழகுகிறார்கள் என்று. இந்தக் காரியங்களைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்றுத் தூண்டுதலாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்களிடத்தில் பயம் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் எல்லோரும் கட்சிகளுக்கு அப்பார்ப்பட்டு இருக்க வேண்டும். நியாயத் தன்மையோடு அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். அந்தமாதிரி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வெளியிலே பிரமாதமாகப் பேசுகிறார்கள். பிரதமர் நேரு சொல்கிறார்கள், அதிகாரிகளுக்கும் கட்சிகளுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கக்கூடாது என்று. சுயேச்சையாகச் செயல்பட வேண்டும் அதிகாரிகள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அந்தமாதிரி இல்லை. முடிந்தவரையில் கட்சிச் சார்பாக இருக்கும் தொந்தரவு இல்லாமல் இருந்தால் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரை சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. மக்கள் மன்றம், உணவு, கல்வி, மழை, பொருளாதார முன்னேற்றம் முதலியவைகளைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் அழகாகக் கூறியிருக்கிறார். இவ்வளவு மிக முக்கியமான பிரச்சனைகளி

7th February 1959]

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

லெல்லாம் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கவனத்தைச் செலுத்திக் கூறியிருந்தபோதிலும், இதை இன்னும் சீர்திருத்தவேண்டுமென்று சிலர் இட மாற்றத்தையும், பெயர் மாற்றத்தையும் வைத்துத் தங்களின் தடு மாற்றத்தைக் காட்டினார்கள். (சிரிப்பு.) முக்கியமான பிரச்சனைகளில் அவர்களும் இன்னும் நல்ல ஆலோசனையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அந்த உரைக்கு இன்னும் உயிர் கொடுப்பது மாத்திரமல்லாமல், நாட்டுக்கு ஒரு சேவை செய்தோம் என்ற தன்மைக்கு ஆளாகாமல், “உரை ஆற்ற வந்தவர் வட நாட்டு ஏஜெண்ட்” என்று அதனால் ஒரு நாள் வரவில்லையென்று, இப்போது 4 நாள் விவாதம் நடக்கும்போது நாள் தவறாமல் வருவதிலிருந்து, 1 நாளைக்குப் போகாமல் இருந்தால் 12½ ரூபாய் தான் போகும், ஆனால் 4 நாட்களுக்குப் போகாமல் இருந்தால் 50 ரூபாய் போய் விடும், ஆகையால் 4 நாட்களுக்குப் போவோம், ஒரு நாளைக்குப் போகவேண்டாம் என்ற நோக்கம்தான் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களும் மக்கள் நலனில் அக்கரை காட்டினால் நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறினால், நமது அரசியல் சிறந்த பாதையில் போகும் என்று சொல்லலாம்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் விளைச்சல் அதிகமாகி யிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் விலை ஏறுகிறது என்று கூறியிருக்கிறார். இப்படி விலை ஏறிக்கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தால் இப்போது என்.ஜி. ஒ.க்களுக்கு 5 ரூபாய் கொடுக்கப்போகிறார்களே, அது 5 ரூபாயல்ல 50 ரூபாயாகக் கொடுத்தாலும் போதாது, அந்த நிலையில் அன்றாட வாழ்க்கை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கிடையிலே, இதற்கு ஒரு மாற்று மருந்து தேட வேண்டுமென்று இப்போது நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கின்றார்கள். அதனை நிர்வகிக்கின்ற அதிகாரிகளில் ஏதோ சிலர் ஒரு சில அநியாயங்களைச் செய்து விட்டால் அது அவ்வளவும் சர்க்காரின் தலையில் வந்து நிற்கிறது. அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையை நல்ல முறையில் தீர்க்க வேண்டும். இது எதை காட்டுகிறதென்றால், இன்னும் உற்பத்தி போதாது என்பதைத்தான். நிலச் சீர்திருத்தமாக இருந்தாலும், அல் லது பிற சட்டங்களாக இருந்தாலும், உணவு ஏற்பத்தியை பாதிக்காத அளவிலே அன்றாட வாழ்க்கையைச் சமாளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதோ அந்த மாதிரிச் சட்டங்களைத்தான் கொண்டு வர வேண்டும். அப்படியில் லையானால் நாம் தாங்க முடியாத பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாவோம். இதைப் பாரக்கும்போது, இன்றைக்கும் நம்முடைய மாகாணத்திலே எவ்வளவோ ரசாயன உலர்கள் முதலியவைகளைக் கொடுத்தும், புதிய முறைகளை விவ சாயிகளுக்குச் சொல்லி கொடுத்தும் கூட, உலகத்திலேயே “லோயஸ்ட் ப்ரொடக்ஷன் பர் ஏக்கர்” எங்கே இருக்கிறதென்று பார்த்தால், இந்தியாவிலேதான் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஒரு ஏக்கராவில் விளைகிற சராசரி விளைச்சலின் அளவைப் பொறுத்த வரையில், உலக நாடுகளோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், நாம் மற்ற நாடுகளைவிட கீழேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். “இன்டென்ஸிவ் கல்டிவேஷன்” அதாவது இருக்கிற நிலத்தை இன்னும் நன்றாக, ஆழ உழுது, இன்னும் அதிகப் பயனை எப்படி அடையலாம் என்று யோசித்துச் செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இராமனாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் பருவ மழை தவறிவிட்டதால் அங்கெல்லாம் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும் பூச்சி தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கருக்கு 20 கலம், 30 கலம் அறுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று நாளுக்கு கலத்தைத் தான் அறுவடை செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது நிலவுடமைக்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கும்போது வருஷ வருமானம் 18 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கலாமா, 20 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கலாமா என்று யோசிக்கும் இந்த நேரத்தில், பயிர்களுக்குப் பூச்சி தொல்லைகள், எலித் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு வீணாகியும், பருவ மழை தவறிவிட்டு கருகிப் போய்விட்டாலும், அதற்கெல்லாம் என்ன உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யும் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு தான்வரவேண்டும். அதை யாரும் தடுக்க வில்லை, நான் முன்னே குறிப்பிட்ட மாதிரி, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் என்ற முறையில், நிலத்தில் விளைவு இருக்கிறதோ இல்லையோ பருவ மழைக் கோளாறு,

10-50
e.m.

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[7th February 1959]

பூச்சித் தொல்லை முதலிய எந்தக் காரணத்தினால் விளைச்சல் கெட்டு விட்டாலும், அந்த நிலத்தின் சராசரி விளைச்சலுக்கேற்ற நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுக்க அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டு, நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு, விவசாய வருஷ வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று வைத்தால் அரிதும் இருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல், உச்ச வரம்பு என்றும் வருஷ வருமானம் என்றெல்லாம் வைத்துவிட்டால், வருமானம் இல்லாத ஆண்டில் அவன் என்ன திருவோட்டையா கையில் எந்திக் கொண்டு செல்வது? வருமானம் வராத ஆண்டில் அவன் என்ன செய்வது என்பதிற்கு நாம் பதில் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, முதலிலே கிராப் இன் ஷ்யூரன்ஸ் ஸ்கீம் கொண்டு வந்துவிட்டு, வருஷத்திலே இவ்வளவு வருமானத்திற்கு உத்தரவாதம் தருகிறோம் என்ற நிலையைக் கொண்டு வந்துவிட்டால், நம் மாகாணத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் முதலில் தங்களுடைய நிலத்தைக் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். ஏதோ எட்டு சத விகிதம், 9 சத விகிதம் என்று இருப்பவர்களைத்தானே இது பாதிக்கும், இதை ஒரு பெரிய காரியமாகச் சொல்கிறீர்களே என்று கேட்கலாம். ஆனால், அது பெரிய பிரச்சினையானது. அந்தப் பிரச்சினையை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம். அப்படி ஆராய்ந்து பார்த்து, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கவர்னர் உரை மீது பேசுகிற இந்தச் சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கூற விரும்புகிறேன்.

கல்வியைப் பற்றி அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். மாணேஜ் மென்ட் முறையிலே திடீரென்று மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்ததனால், தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் வேலை செய்துவந்த உபாத்தியாயர்கள் பலருக்கு வீட்டுக்குப் போகுப்படி நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்கள் பள்ளிகளை நடத்துவோம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் உபாத்தியாயர்களைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கைக்குறவாக வைத்து நடத்துவோம் என்று கூறுகிறார்கள். இருக்கும் உபாத்தியாயர்களைத் திடீரென்று வீட்டுக்குப்போ என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் எப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய சர்வீஸ் பாதிக்கப்படுகிறது. ப்ராவிடென்ட் பண்டு பாதிக்கப்படுகிறது, இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாதிக்கப்படுகிறது. எத்தனையோ ஆண்டுகள் உழைத்தவர்களைத் திடீரென்று வேலையில்லிருந்து போகச் சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் எங்கே போகமுடியும், எந்த வேலைக்குப் போக முடியும், யார் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பார்கள்? சாதாரண விவசாயிகளுக்கு “பிக்விடி ஆப் டென்யூர்” என்று சொல்லி சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். மற்றும் உழைப்பவர்களுக்கும் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், உபாத்தியாயர் வேலையிலே இருக்கும், வருங்கால மக்களை வளமான பாதையில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டியவர்களுக்கு நிரந்தரமான தன்மையில், செக்யூரிடி ஆப் சர்வீஸ் இல்லாமலிருக்கிறது. அவர்கள் செய்யும் உழைப்புக்கு நிரந்தரம் உண்டு என்ற எண்ணம் இல்லாத சூழ்நிலையை நாட்டிலே வைத்தால், அது எந்த ஆபத்தான நிலைக்குக் கொண்டு போய் விடும் என்பதை கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. மாணேஜ்மென்டாரால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கு உண்மையான சம்பளம் தருவது இல்லை. மாணேஜ்மென்டார் அதிகமான லாபத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பார்க்கும்போது, இரண்டொரு காரியங்கள் உபாத்தியாயர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் செய்ய முன் வர வேண்டும் (1) உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கமே நேரடியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும். மாணேஜ்மென்டார் மூலமாகத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கமே நேரடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யாத நிலையில், மாணேஜ்மென்டார்கள், உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பளத்தில் பத்து, இருபது ரூபாய் பிடித்தம் செய்துகொண்டு, பாக்கியைத்தான் கொடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலை மாறவேண்டும். நேரடியாக அரசாங்கத்திடமிருந்து அந்த உபாத்தியாயர்கள் சம்பளம் வாங்கும் சூழ்நிலையைக் கொண்டு வர வேண்டும். (2) ‘உபாத்தியாயர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு

7th February 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

மூலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். எந்த மாணேஜ்மென்ட் பள்ளிக்கு உபாத்தியாயர்கள் தேவை என்றாலும், அந்தத் தேவையை அவர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஸ்தாபனம் தகுதியுள்ள சிலரைப் சிபார்சு செய்து அனுப்ப வேண்டும். அந்தப் பட்டியலிலிருந்து, தங்களுக்குத் தேவையானவர்களை மாணேஜ்மென்டார்கள் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒழுங்கு முறை இருந்தால்தான் நல்லது. அப்படி இல்லாத நிலையில் மாணேஜ்மென்டார் போடும் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு யார் வருகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலை லன்சத்திற்கும் மற்ற தீய பழக்கங்களுக்கும் இடம் தருகிறது. ஆகவே, உபாத்தியாயர்களை நியமிக்கும் போது, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாகவோ சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவோ எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சாலசு சிறந்ததாக இருக்கும். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்த்துச் செய்தால் நிலைமை ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு விடும். மின்சார விஸ்தரிப்பு நம்முடைய மாகாணத்தில் மின்சார வேகத்தில் போர்த்துகேஸாக இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர் கூட தடுக்க முடியாத நிலைமையில் போய்ச் கொண்டிருக்கிறோம். மிகத் தீவிரமான அளவிலே மின்சாரம் பாய்ச்சப்பட்டு வருகிறது. தனியார் துறையிலே விடப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் அவர்கள் மின்சாரம் கொடுப்பதை அதிகப்படுத்த மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார விநியோகம் சம்பந்தமாக எந்த நேரத்திலே தேசிய மயமாக்கப்பட்டுவிடுமோ, அதனால் நஷ்டம் வருமோ, ஏன் நாம் அதிகமாக மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து கொண்டு போகவேண்டும் என்று தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சேஷசாயி கம்பெனி போன்ற தனியார் கம்பெனிகள் சில இடங்களில் மின்சார விநியோகத்திற்கான லைசென்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில், அவர்களோடு அரசாங்கமும் மின்சாரம் தேவையான இடங்களுக்குப் பாய்ச்ச முன்வரலாம் என்று சட்டத்திலே இடம் உண்டு என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி இருக்குமானால், மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அதைப் பரிசீலனை செய்து, தனியார் லைசன்ஸ் வைத்திருக்கும் இடங்களிலும் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுமபோது, அதைச் சமாளிக்க முடியாமலோ, தடையாகவோ தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் இருந்தால், அந்த இடத்திலே அரசாங்கமே உடனடியாக வேலையை எடுத்து அவர்கள் செய்யாவிட்டால் பரவாயில்லை இஷ்டப்படி நிறுத்திக் கொள்ளட்டும், நாம் செய்யலாம், என்று மின்சார சக்தியைப் பாய்ச்சுவதற்கு முன்வந்தால் கிராம மக்கள் மிகச் சிறந்த மலர்ச்சியை அவர்களையே வாழ்க்கையிலே காணமுடியும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தொழிற் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நெய்வேலி பழுப்புக்கரித் திட்டம் விறு விறுப்போடு முன்னேறி வருகிறது. அதை நல்ல நிலையில் கொண்டுவந்து விட்டோம். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் தொழிற்சாலைகள் அதைச் சுற்றி ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்தில் தேன் இரும்பை உருக்குவதற்கு வழி காட்டிவிட்டோம். பெரிய இரும்புக் கனி எடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறோம்.

பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் விஷயம் வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டார்கள் நம்முடைய அமைச்சர்கள். அதற்காக கேரள அரசாங்கத்திற்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்த காலத்தில் நமக்கு ஒத்துழைப்பு கிடைக்காவிட்டாலும், கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி நடத்துகின்றவர்களோடு நாம் ஒத்துழைத்து பரம்பிக் குளத் தண்ணீரை நாம் வாங்கிக்கொண்டோம் என்பது பெருமையைக் கொடுக்கிறது.

இனி காவிரி வட்ட எண்ணெய் பாக்கி இருக்கிறது. அதை ஏன் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடவில்லை என்று தெரியவில்லை. பரம்பிக் குளம் தண்ணீரைத் தந்த கேரள சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையிலும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [7th February 1959]

கவர்னருடைய உரையில் இன்னும் இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தால் இதை இன்னும் வரவேற்றிருக்கலாம். இலங்கைக்கு கைத்தறித் துணி அனுப்பிக்கொண்டிருந்த கைத்தறி நெசவாளர்களின் கதி என்ன என்பதை உண்மையிலே கவனிக்க வேண்டும். லுங்கித் துணிகளின் விலை இலங்கையின் அதிகமாக இருந்தாலும், இந்தியாவிலிருந்து லுங்கித் துணிகளை இறக்குமதி செய்துகொள்வதில்லை என்று இலங்கை சர்க்கார் தீர்மானித்துவிட்டது நெருக்கடியான நிலைமையை ஏற்படுத்தி விட்டது. அந்தப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டு, அதற்கான பரிகாரம் காணுவது பற்றியும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் அழகாக இருந்திருக்கும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரிய வேதனையாக இருக்கிறது. எத்தனை பேருக்கு எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேன்ஜிலே பதிவு செய்து கொண்டார்கள், எத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது, எத்தனை பேர் நல்ல வேலையில் அமர்ந்தார்கள் என்பது பற்றிய குறிப்பும் இந்த உரையில் கொடுத்திருந்தால் மிகச் சிறந்த உரையாக இருந்திருக்கும். அந்த உரையிலே சில முக்கியமான பிரச்சனைகளைக் குறிப்பிட்டிருந்தது ஆறுதல் கொடுத்தது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டால் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார் என்ற காரணத்தால் இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI S. RAMASAMI NAIDU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “தமிழிலே ஆங்கிலத்திற்குச் சரியான பதம் இல்லை என்று சொல்கிறவர்கள் தமிழ் அறிவுக் குறைவானவர்கள்” என்று ஒரு பெரியவர் சொன்னதை வைத்து நான் நேற்றெல்லாம், நம்முடைய சட்டசபைகளைத் தொடங்கிவைத்த பெரியவரை ‘கவர்னர்’ என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லாமல் தமிழிலேயே அழைப்பதற்கு ஒரு பதத்தைத் தேடிப் பார்த்தும் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் நான் தமிழ் அறிவு இல்லாதவன் என்று சபையோர் எடுத்துக் கொள்ளாமல், தமிழ்ப் பதம் கிடைக்காத ஒரு காரணத்தாலேயே, ‘புதியன புக்குதும் வழுவல் கால வகையினுனே,’ என்று பெரியோர்கள் சொல்லி யிருப்பதாலே, அவரை ‘கவர்னர்’ என்ற புதிய வார்த்தையிலேயே அழைக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைப்பற்றி விவாதம் நடத்தும் காலத்து, சர்க்கார் இதுவரை சாதித்தவைகளையும், இனி செய்ய இருப்பவைகளையும் பற்றி சொன்னதை நாம் இன்று விவாதித்து வருகிறோம். எண்ணுதற்கும் ஆக்குதற்கும் அரிதான பல பெரிய திட்டங்களை இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலத்திலே ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் எண்ணி, இன்றைக்கு “எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்” என்று சொன்னது போல் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே பல பெரிய திட்டங்களை ஆக்கிவிட்டார்கள். கட்டிய நல்லதொரு வீட்டைப் பார்த்து, கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாதவனோ அல்லது கட்டுவதற்கு இல்லாதவனாக இருந்தாலுங்கூட, இந்த வீட்டை, என்னிடம் போதுமான பொருள் கொடுத்து, நல்ல ஆட்களையும் கொடுத்து கட்டிச் சொல்லியிருந்தால் இதைவிட நன்றாகக் கட்டுவேன் என்று சொல்வது வழக்கம். அது போலவே, சர்க்கார் ஆற்றிய பல பணிகளை, இதைவிட எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்தால், இன்னும் நல்ல முறையிலே ஆற்றியிருப்போம் என்று சொல்வது எதிர்க்கட்சியாருக்கு மரபாக இருக்கிறதால் அதைப்பற்றி நாம் பேச வேண்டியதில்லை.

கவர்னர் பெருமான் நம்முடைய ஆட்சியில், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே, காங்கிரஸின் கொள்கைகளை மேற்கொண்டு, நாட்டுக்கு நல்லது செய்வது என்ற பணியிலே ஈடுபட்டு செய்திருக்கும் சாதனைகளைப்பற்றிச் சொன்னது மிகவும் பொருத்தமாகும். இனி செய்ய இருப்பதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே இரண்டாவது திட்டக் காலத்திலே நடந்த பல்வேறு காரியங்களினாலே நம் மக்களுடைய நிலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறதென்பதை நாம் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

7th February 1959] [Sri S. Ramasami Naidu]

இன்று வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டது பல பேருக்கு புலன் ஆகா விட்டாலும் கூட, இன்றைக்கு அதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று விற்பனையாகிவருகின்ற நிலங்கள், இன்று 500 ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய் என்று விற்பனை ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றன. நாட்டில் கல்விக்கூடங்கள் பெருத்த அளவில் அதிகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊரே இல்லை என்று சொல்லும்படியாக அறிவுத் துறையில் நாம் மேலும் ஆரம்பப் பள்ளிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் வேண்டிய அளவுக்கு நிறுவியிருக்கிறோம். நாம் ஏழைகளின் கல்விக்காகப் போதுமான அளவு வசதி செய்து தந்திருக்கிறோம்.

நாட்டின் நிலை உயர விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டியது அவசியமாகும். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு மிகவும் முக்கியமானது தண்ணீராகும். அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்தால்தான் விளைச்சல் அதிகமாகும். அந்தத் தண்ணீருக்காக மிகவும் பிரயத்தனம் செய்து இயலாத காரியத்தை இயன்றதாக ஆக்கி இருக்கிறோம். அதாவது பரம்பிக்குளம் தண்ணீரை கோளத்திலிருந்து பெற்றதாதான். ஆனால் இன்னும் பல பிரதேசங்கள் மழையை நம்பித் தான் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் மழை இல்லாத காரணத்தினால் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களே கூறி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கும் பிரதேசங்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் அளிக்கச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மழை பகுதியில் இருக்கும் தாலுகாக்களுக்கு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் வழியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் பம்பை, ஆவடி, கிருக்கி, தீறி, புனல், மேல் பெரியாறு ஆகிய நதிகளில் ஓடும் நீரைத் தேக்கி, மலையைக் குடைந்து அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால் சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். பரம்பிக்குளம் தண்ணீரைக் கிழக்கே கொண்டு வந்த சர்க்காரே இந்தத் தண்ணீரையும் கிழக்கே கொண்டு வர ஆற்றலுள்ளவர்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அந்தத் தண்ணீரானது இப்பொழுது வீணாக மேற்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் மலையாளத்திற்கு மின்சாரம் கிடைக்கிறது என்கிற ஒன்றைத் தவிர அது வேறு ஒன்றுக்கும் பயன்படுவதில்லை. ஆகவே அந்தத் தண்ணீரைக் கிழக்கே திருப்பி நம்முடைய பாசன வசதிக்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். அதில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை அவர்களுக்கே கொடுத்து விடலாம். வேண்டுமானால் உணவு தானியத்தில் ஒரு பகுதியைக்கூட அவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகக் கூறலாம். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றினால், சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய பகுதிகளில் இனிமேல் பஞ்சம் ஏற்படாத நிலைமை உண்டாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய தங்கையவர்கள் பேசும்போது இன்னும் பல சலுகைகளை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியதை நானும் வலியுறுத்துகிறேன். வருங்காலச் சிற்பிகளை உருவாக்குபவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்பதால் அவர்களுடைய வாழ்வு வளமுறுவதற்கான நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு இந்த அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அந்த ரஸ்தாவானது “ஒரே வழி” “one way traffic” மாதிரி இருக்கிறது. ஆசிரியர்களை நியமித்தாகி விட்டால் அவர்களை வெளியேற்ற போதுமான காரணம் இல்லை. அவர்கள் மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் சரி, சொல்லிக் கொடுக்காவிட்டாலும் சரி; அல்லது அரைகுறையாகச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் சரி; அவர்களைப் பள்ளியிலிருந்து நீக்கி விடுவதற்கு இன்றைக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே, அவ்வளவு பந்தோபஸ்து ஏற்பாடு ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும்போது அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

[Sri S. Ramasami Naidu]

[7th February 1959]

அடுத்தபடியாக நமக்குச் சேவை செய்து வரும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு, அதாவது கெஜட் பதிவு இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று பேசப்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய சர்க்காரும் இப்பொழுது 5 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியது நியாயமே. நமக்காக உழைக்கிற அவர்கள், நாட்டின் நிர்வாகத்திற்காக உழைக்கிற அவர்கள், பட்டினியாக இல்லாமல் மன நிம்மதியுடன் இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே தரத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் அந்த அளவு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக வழி வகைகளைக் காணவேண்டும். ஐந்து பேர் அடங்கிய விவசாயக் குடும்பத்தில் 5 பேரும் சம்பாதித்தால் கூட, ஒரு சர்க்கார் ஊழியருக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எதோ சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கக் கூடிய காரணத்தினால் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் கிடைக்கிறது. ஆலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளிகள் ஊதிய உயர்வு கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்த விவசாயிகளுக்குத்தான் ஒருவகை வழியும் இல்லை என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் குடும்பம் முழுவதும் உழைத்தால் கூட ஒரு ஆலைத் தொழிலாளியின் குடும்பத்தின் தரத்தைக் கூட விவசாயிகளின் குடும்பம் எட்ட முடிவதில்லை.

நான் சொன்னது போல் இன்று நம்முடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டது. பண்பாடு உயர்ந்துவிட்டது. கல்வி அதிகரித்து வருகிற காரணத்தினால் இந்த இரண்டும் வளர்ந்து வருகிறது. இவையிரண்டும் இருந்தால் நம் நாட்டில் முன்னேற்றம் காணலாம் என்பது நம்முடைய துணிவு. இன்றைய நமது சர்க்கார் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தார்களானால் இந்த நாட்டில் சுபிட்சம் தாண்டவமாறும்; மகிழ்ச்சி பூத்துக் குலுங்கும்; மக்கள் தொல்லைகள் நீங்கி வாழ்வில் வளம் பல பெற்று இன்பமுடன் வாழ வசதிகள் ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பயிர் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுப்பது என்பது முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இங்கு மனித உற்பத்தியானது என்ன வேகத்தில் ஆகிறதோ, அந்த வேகத்தில் தானியத்தை உற்பத்தி செய்வதில்லை. விளைநிலத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் காடுகளை வெட்டித்தான் விளைநிலமாக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயம் செய்ய அதிக நிலங்கள் இல்லாத நிலையில் எவ்வாறு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி பிரஜைகளுக்கு தேவையான உணவைக் கொடுப்பது? இருக்கின்ற நிலத்திலேயே அதிகமான உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு வழி கண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தென் இந்தியாவில் முன்பெல்லாம் புரட்டாசி, ஐப்பசி மட்டத்தில் இருந்து தை மாதம் வரை பர்மாவிலிருந்து மற்றும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் வரும் பச்சரிசியைத்தான் சாப்பிட்டு வந்தோம். இன்று நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து அரிசி வாங்காமல் நம்முடைய தேவை போக மற்றவைகளை விற்பதற்கும் வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்த விவசாயத்துக்கு இன்று உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். ஒரு குடும்பத்துக்கு போதுமான அளவு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு மீதியைக் கொடுத்து விடுவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஒரு குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் அதிகமான நிலம் சேர்ந்து விடாமல் பலருக்கும் பகிர்ந்து கொடுப்பது அவசியமானதான். அதே சமயத்தில் ஒரு குடும்பத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தின் விஸ்தீரணம் என்ன வரம்பு என்பதை நன்றாக ஆராய்ந்து கொடுக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக நிலம் அதிகமாக உடைய ஒருவருடைய குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் அதில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டுமென்பதை மனதில் வைத்து இந்த உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்தால் உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி பல அம்சங்களைப் பற்றி

7th February 1959] [Sri S. Ramasami Naidu]

போதுமான அவகாசம் இல்லாமையினால் சில வார்த்தைகள் தான் சொன்னேன். இன்னும் மக்களது சுபீட்ச வாழ்வை கருத்தில் கொண்டு பல திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் நிறைவேற்றுவார்கள் என்கிற நம்பிக்கையுடன் கூட இந்தத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்குரிய நல்ல சூழ்நிலையை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சபையின் சார்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன்.

11-10
a.m.

* **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் நான் இரண்டொரு விஷயங்களை மாத்திரம் சொல்ல அவாவுகிறேன். கழிந்த ஆண்டில் கவர்னர் பெருமான் பிப்ரவரி 8-ந்தேதி உரை நிகழ்த்தினார்கள். அந்த உரையில் தொனித்த தொனிப்பு இந்த உரையில் இல்லையென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு நம் நாட்டிலுள்ள அத்தியாவசியமான தேவைப் பொருள்களான உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வை கவனிக்கும் போது உற்பத்தி எந்த அளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிற தென்பதை நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

கழிந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் தம் உரையில் விலைவாசி உயர்வை மந்தப்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அதற்கு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்றார். விலைவாசி உயர்வு 57-ல் 52 புள்ளி மொத்த குறியீட்டு எண்ணை இருந்தது. கழிந்த ஆண்டு துவக்கத்தில் 480 ஆகக் குறைந்தது. சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தே இந்தப் புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, இப்போது இந்த விலைவாசி புள்ளி 550-க்கும் மேலாகப் போயிருக்குமோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி உள்ள நிலைமையைச் சரிக்கடுவதற்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மாத்திரந்தான் வழி என்று கழிந்த ஆண்டு கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். கழிந்த ஆண்டில் “Relentless efforts are being made to achieve the target of 12.79 lakhs tons additional food production fixed for the plan period” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 12.79 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் செய்வதாகத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் சுமார் 2.01 லட்சம் டன் .02 அதாவது 1 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. முதலில் திட்டமிட்டது அதன் பிறகு குறிப்பிட்ட தகுந்த உற்பத்தி பெருக்கு இல்ல 16 சத விதிகம் உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் அதாவது 7.21 லட்சம் டன் அதிகரிக்கலாம் என திட்டமிட்டதுள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டது. விவசாய மந்திரிகளின் மகாநாடு 56-ல் முசொளரியில் கூடிய போது 29 சத விதிகத்தை உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிவு எடுத்தார்கள். அதாவது சுமார் 12½ லட்சத்திற்கு அதிகமாகப் பெருக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி யிருந்தார்கள். முதல் ஓர் ஆண்டில் மாதிரம் 2 லட்சம் டன் அதிகரிக்கப்பட்டது. 1957-58-ல் நிதி ஆண்டிலே 3 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கழிந்த ஆண்டில் .32 லட்சம் டன் தான் அதிகப்பட்டுள்ளது. சர்க்கார் திட்டமிட்டதிலிருந்து 10-ல் ஒரு பங்குதான் அதிகப் பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணங்கள் யாவை? பருவ நிலை ஓரளவு சரியாகவே இருந்திருக்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நமது மாகாணத்தில் உணவு உற்பத்தி அதிகப்படவில்லை. ஐந்த்தொகை இன்று அதிகமாகிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அதற்குத் தேவையான அளவுக்குத் தான் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காக விவசாயத் துறையில்—சமுதாய அபிவிருத்தி உட்பட 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்திருந்தும் இந்த உணவு உற்பத்தி கணிசமான அளவு பெருகாததற்குக் காரணம் என்ன? ஒன்று பணம் வீண் விரயமாகியிருக்கவேண்டும். அல்லது திட்டமிட்ட திட்டம் தவறாக இருக்க வேண்டும் மூன்றாவது ஆண்டில் உணவு உற்பத்தி கழிந்த ஆண்டிலிருந்த நிலைமை தான் இருக்கிறது. அதற்கு ரிவைஸ்டு டார்ஜட் பிரகாரம் 12½ சத விதிகம்

[Sri K. Sattanathakarayalar]

[7th February 1959]

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இதற்கு முன்பும் பேசப்பட்ட போது கூட இந்தப் 12½ சத விகிதத்துக்கும் அப்பால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கூறினார்கள். திட்டப்படி ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. அதில் நாலில் ஒரு பங்கு கூட நடக்கவில்லை.

விவசாய இலாகா எடுத்துக் கொண்டதில் முக்கிய அம்சம் விதைப் பண்ணை. விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி அதிகம் பேசாமல் இருப்பது நல்லது. மொத்தம் சுமார் 320 பண்ணைகள் நிறுவுவதாக இருந்தது. நூற்றிருபது பண்ணைகள் தான் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதோடு விதை உற்பத்தி செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள்—மிகவும் திறமைசாலிகள் என்று கருதப்படக் கூடியவர்கள் கூட—ஓரளவு நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. அதன்காரணமாக எல்லா விதைப் பண்ணைகளும் நஷ்டத்தில் தான் வேலை செய்கின்றன. பாப்பாரப்பட்டியில் உள்ள விதைப் பண்ணையும் நெல்லையில் உள்ள விதைப்பண்ணையும் மாத்திரந்தான் நல்ல முறையில் பலன் தரக்கூடிய முறையில் லாபகரமாக இருக்கிறது. எல்லாவிதைப் பண்ணைகளும் லாபகரமாக இருக்கவேண்டுமென்று மாத்திரம் தான் சொல்லவில்லை. நல்ல விதையாக உற்பத்தி செய்து மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் விநியோகிப்பதின் மூலம் சுமார் 4 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்கிற டார்ஜுட்டை எட்டிப் பிடிக்கும் வகையில் நடைபெறவில்லை. இதற்காக நாம் செலவு செய்யக் கூடிய பணமோ அதிகம். ஆனால் இந்த விதைப் பண்ணைகளுக்காக இவர்கள் எடுத்திருக்கக் கூடிய நிலத்தைப் பார்த்தால் யார் யாருடைய சிபார்சின் பேரிலேயோ அந்த அந்த இடத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர—அந்த இடத்தில் விதைப் பண்ணை அமைப்பதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கிறதா என்று பார்த்து எடுக்கவில்லை. வேண்டியவர்களுக்காக இஷ்டப்படி இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு—புஞ்சையை நஞ்சையாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அந்த அந்த ஊரில் உள்ள கழிசடையான நிலங்கள் தான் விதைப் பண்ணைகளுக்காக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முறையில் விவசாயத்திதழையில் அபிவிருத்தி கண்டு விடுகிறோம் என்றால் அது ஒரு நாளும் முடியாத காரியம். பேசாமல் இந்தத் திட்டத்தையே கைவிடுவது கூட சர்க்காருக்கு ஏராளமான பணம் மிச்சம் ஆகக் கூடிய வகையில் பயன் அளிக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதர அபிவிருத்தித் துறையிலாவது இந்தப் பணத்தைச் செலவிட வாய்ப்பு உண்டு.

அடுத்தபடியாக இன்று நாட்டை எதிர்நோக்கியிருக்கக் கூடிய பிரச்சனை வேலையில்லாத திண்டாட்டம். அதுவும் கைத்தறித் தொழில் துறையில் இது மிகவும் கடிமை. முன்புகமிந்த ஆண்டு கைத்தறியில் எந்த அளவு தேக்கம் இருந்ததோ அந்த அளவுத் தேக்கம் மறு முறையும் தலை தூக்கிவிட்டது. அதே போல சிலோன் சர்க்கார் போட்டு விட்ட தடை உத்தரவினால் பீடி சுற்றும் தொழிலாலர்களும் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலைமையை அடைந்திருக்கிறார்கள். சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றைப் பலமுறையில் ஊக்குவிக்க திட்டம் இட்டும் பலன் தராத நிலைமையிலேயே இருக்கிறது. சோஷலிஸ முறையில் வழிவகை செய்வதற்கு முன்வர வில்லை.

என்.ஜி. ஓ. க்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு கமிஷன் நியமிக்க சர்க்கார் முன்வந்திருப்பதாகப் கூறப்பட்டுள்ளது. அது வரவேற்கத் தக்க அம்சம். இடைக்கால நிவாரணமாக 5 ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதைத் திருவிதாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பகுதியில் உள்ள என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். (கனம் ஸி. சுப்பிரமணியம் இந்த ஜந்து ரூபாய் கனியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் உண்டு.) உண்டு என்றால் அதை வரவேற்கிறேன். இதற்கு முன்பு கொடுத்த, 5, 7 ஆக 12 ரூபாய் உயர்வு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் இதோடு சேர்த்துக்கொடுத்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும்.

7th February 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அடுத்தபடியாக சர்வீஸ் இண்டிக்ரேஷன்—இணைப்பு சரியான முறையில் ஏற்படவில்லை. அதை துரிதமாக அவசரமாகச் செய்ய வேண்டும். இங்கிருந்து சென்றவர்களுடைய வேலை இணைப்பு அந்தச் சர்க்காரில் கேரள சர்க்காரில் நல்ல முறையில் முடிந்து இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. நாம் காலதாமதம் செய்வது சரியல்ல. இனிக் காலமாதம் இல்லாமல் உடனடியாகச் செய்வது மிகமிக அவசியம்.

அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் தொழில் துறையில் தொழிலாளிகள் மத்தியில் பல அதிருப்திகள் வளர்ந்து வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் நம் சட்டத்தில் உள்ள பல இடையூறுகள் தான். தொழிலாளர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து—சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை அடிப்படையில் இயங்குகிற சர்க்கார் இந்த இடையூறுகளை நீக்குவது எப்படி என்று யோசிக்க வேண்டும் தவிர முதலாளித்துவ அடிப்படை நோக்கத்தோடு எப்படிச் சட்டத்தை அமைத்து அமுலாக்குவது என்று நினைக்கிற நினைப்பே தவறானதாகும். இதை முதலாளித்துவ மனப்பான்மை படைத்த கோர்ட்டுகள் அமுல் நடத்துவதால் மேலும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் சில திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எந்த விதமான முடிவும் இல்லாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக தென்காசியில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் 30 லட்ச ரூபாய் திட்டமிது. இதில் 9 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்படாமல் திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்படி நிறுத்தப்பட்ட முறையும் சாதாரண முறையாக இருக்கிறது. இது மிகவும் தவறான முறை. ஒரு திட்டத்தை நன்றாக பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க முற்பட வேண்டும். ஆரம்பித்த திட்டத்தை நிறுத்துவது சரியாகாது.

அடுத்தபடியாக ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் மழை பொய்த்தமையால் விளைபொருள்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல தாலுகாக்களில் கில்தி வஜா செய்தால் மட்டும் போதாது. அவர்களுக்குத் தகுந்த நிலாணம் அளிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு சிறு சிறு நீர்பாசன திட்டங்களை ஏற்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக டிஸ்ட்ரிக்ட் பிளானிங் போர்ட் சிபார்சு செய்தும் ஒன்றும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகையால் இந்த வருஷம் இதனை உடனடியாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆங்காங்கு தேவைப்படும். நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும். இன்னும் விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பதாகக் கூறி யார் யாருடைய சிபார்சுகளையெல்லாம் கேட்டு உதவாத நிலங்களை எடுக்கும் கொள்கையை கைவிடவேண்டும். இம்மாதிரியான ஒரு எக்ஸ்பரிமெண்டை நடத்துவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விதைப்பண்ணைக்கென்று நல்ல நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***Sri S. RAMAKRISHNA THEVAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமனாதபுரம் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் மழையில்லாததின காரணமாக பஞ்சம் வந்துவிட்டது. இதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே காண பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில், திருவாடானை தாலுகா மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். எந்தக் காலத்திலும் இரண்டு வருஷம் சேர்த்தார்ப் போல் விளைந்தது கிடையாது. இங்கே குடித்தண்ணீர் இன்றி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் கிராமத்து ஜனங்கள் வெளியே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த நிலைமையைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட மேல் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது அதற்குப் பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. அங்கே ஜனங்கள் வயிறு வளர்ப்பதற்கு ஏதோ வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கிடையில் காட்டார்களில் வரும் தண்ணீர் வரக்கூடிய பகுதியிலே, தண்ணீர் வந்து

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [7th February 1959]

சேராமல் வீணாக சமுத்திரம் போய்விடுகிறது. இதனால் அந்தப் பகுதி கனில் காட்டார்களில் வரும் தண்ணீர் இருந்தும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஆங்காங்கே நிறைவேற்றப்படவேண்டும். ஆண்டிப்பட்டியில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஒரு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படும். அவ்வாறே திருவாடானை தாலுகாவில் ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரி ஒன்று மட்டிலும் 12 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அங்கு ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் வருவது கிடையாது. அதை எல்லாம் மராமத்து செய்தால் அங்கிருக்கும் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படும். அங்கு மணிமுத்தாறு கால்வாயும் இருக்கிறது. அது சமுத்திரம் போகிறது. இவைகளையெல்லாம் ஜில்லா கலெக்டருக்கும், பி. டப்ளியூ. டி. என்ஜினியருக்கும் நான் எடுத்துரைத்து அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு காண்பித்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றி ஒரு ரிபோர்ட் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு பதில் இன்னும் வரவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

அத்துடன் இங்கே சிறு சிறு காட்டாறுகள் இருக்கின்றன: அவைகளை சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். பிளானிங் கமிட்டி இதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து சிபாரிசும் செய்திருக்கிறது: இருந்தும் காரியங்கள் நடந்தேரவில்லை. காரணம் அதிகாரிகளிடையே சகணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இங்கு அடிக்கடி வந்திருக்கிறார்கள். ரெவினியூ போர்ட் மெம்பரிடமும், மற்ற அதிகாரிகளிடமும் இதைப் பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இந்த இடத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் உடனே வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூட என் தொகுதியில் வர இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். திருவாடானை தாலுகா என்னுடைய தொகுதி. தேவகோட்டையில் வரவேற்பு வழங்கப்படும். சிவகங்கை வழியாக மாணமுறை ரெயில்வே ஸ்டேஷன் போகிறார்களாம் தார் ரோட்டு வழியாக செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக. போக்கு வரத்து இல்லாத பகுதிகள் காண்பிக்கப்படவில்லை. கவர்னர் பெருமான் அங்கு வரும்போது ரோட்டு வசதியுள்ள இடங்களை மட்டும் காண்பித்து அதிகாரிகள் நல்ல பேர் வாங்கிக்கொள்வார்கள். போக்குவரத்து இல்லாத வசதியற்ற இடத்தையும் அவர்களுக்கு காண்பிக்கவேண்டும். உதாரணமாக சமுத்திரக் கரையோரங்களிலுள்ள இடங்கள் முக்கியமாக கிழக்கு பகுதியில், மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இங்கே பஞ்சம் ஏற்பட்ட போது ரோட்டுகள் போட்டு அரைகுறையாக இருக்கிறது. அங்கு கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்கு இப் பஞ்சத்திலும் அதே மாதிரியாக பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் நிவாரணவேலை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி மக்கள் கஷ்டப்பட்டிருக்கும் போது அரசாங்கம் அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து பண உதவி எவ்விதம் எதிர்ப்பார்க்க முடியும். அவர்களிடமிருந்து பாதி பங்கு வாங்குகிறார்கள். இது மிகவும் அதிகம். இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திட்டத்தை ஜனங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவலாக இருக்கிறார்கள். உணவுக்கு வழியில்லாதபோது எப்படி நிறைவேற்றமுடியும். ஆகவே அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மராமத்து வேலை ஆரம்பித்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து மழையில்லாத பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு பல திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும். ரோட்டுகள் ஏராளமாக போடுவதற்கு இருக்கின்றன. சீக்கிரமே இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அங்கே கவர்னர் பெருமான் வரும்போது கிழக்கு ராமநாத புரத்தை பார்ப்பதற்கு கண்டிப்பாக வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்:

7th February 1959]

* SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-30
அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் கண்டுள்ள a.m.
விஷயங்களை வரவேற்று பல கனம் அங்கத்தினர்களும், எதிர்ந்து பல
கனம் அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.
கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் வடக்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்தைச் சேர்ந்த
வர் என்பதாலும், வடக்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்தால் இங்கே அனுப்பப்
பட்டவர் என்பதாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அவருடைய
பிரசங்கத்தை பிஷ்கரித்ததற்குக் காரணம் சொல்லும்போது, இந்த
நாட்டில் செய்யப்படும் செலவுகள் எல்லாம் வடக்கேதான் செய்யப்படு
கின்றன என்றும், தெற்கு ஒதுக்கிவைக்கப்படுகிறது என்றும், அதனாலேயே
வடக்கேயிருந்து வந்திருக்கும் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை
பிஷ்கரித்ததாகவும் அவர் சொன்னார். தெற்கு புறக்கணிக்கப்படுகிறது
என்று அவர் எவ்வாறு சொன்னார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.
அவர் குறிப்பிடும் திராவிட நாட்டில்தான் இப்போது பெரும்பாலான
செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன. விந்திய மலைக்கு இப்பக்கமுள்ள பகுதியை
எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். இங்கே நாகார்ஜுனாகர் அணைக்கட்டு
பல கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்படுகிறது. பெங்களூரில் இந்த
நாட்டைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஆகாய விமானங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலை
யும், ரெஸ் பாக்டரியும், இதர பெரிய தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன.
சென்னையில் ஒரு பெரிய ரயில் வண்டி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை
இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் சென்னை ராஜ்யத்தில் பல கோடி ரூபாய்
செலவழித்து பல பெரிய தொழில்களை நடத்துவது கண்டு உலகத்தி
லுள்ள பெரிய தொழிலதிபர்களும் மேதாவின்களும் சந்தோஷப்படுகின்றனர்.
“ சென்னையில் இத்தகைய தொழிற்சாலைகளை நடத்துவது கண்டு நாங்க
எல்லாம் சந்தோஷப்படுகிறோம் ” என்று சமீபத்தில் இங்கே வந்து
சென்ற கோமகரை சொன்னது கூட நம் எல்லோருக்கும் தெரியும்.
பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், தமிழ்நாட்டில் பெரிய பெரிய
பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒருவரும்
மறுக்கமுடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்
ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஒரு அவசரத் தீர்மானத்தை சில காலத்திற்கு
முன்பு இந்த சபையில் கொண்டுவந்ததை இப்போது சபைக்கு ரூபகமூட்ட
விரும்புகிறேன். பெண்ணை ஆற்றில் இரண்டு அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்
கின்றன என்றும், அவைகளில் கீழே உள்ள அணைக்கட்டில் தண்ணீரே
இல்லாது போய்விட்டது என்றும், அதனால் அங்கே பாசன வசதி
இல்லாமல் போய்விட்டது என்றும், அதன் காரணமாக சபைக் கூட்டத்தை
ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்றும் அவர் அப்போது சொன்னார். தண்ணீர்
இல்லாத ஆறுகளிலும் அணைகளைக் கட்ட இந்த அரசாங்கத்தார் முனைந்
திருக்கிறார்கள். இதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாம் நன்றி செலுத்தக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இயற்கை நமக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்
பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. விந்தியத்திற்கு இப்பால் உள்ள,
கனம் நண்பர் ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி குறிப்பிடும் திராவிட நாட்டில் பல
பெரிய திட்டங்களை மத்திய சர்க்கார் பல கோடி ரூபாய் செலவில் நிறை
வேற்றியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் அவர் மறந்துவிட்டார் என்று
நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், அவர் சென்னை நகரிலுள்ள தொகுதி
யிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருக்கிறார். கோதாவரியிலிருந்து
நம் ராஜ்யத்திற்குத் தண்ணீர் வந்தால் சென்னைக்கு நிறையக் குடி
தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதை மறந்து விட்டார் போலும். இது
சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சருக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.
கோதாவரியையும் கிருஷ்ணாவையும் இணைத்து அந்தத் தண்ணீரை வட
ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லாக்களுக்குக் கொண்டு
வந்துவிட்டால், தமிழ் நாட்டில் பஞ்சமே ஏற்படாது. இந்த மந்திரிசபை
அதைச் செய்தால் இம் மந்திரிசபைக்கு தமிழ் நாடு உலகம் உள்ளளவும்
நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டது ஆகும். இந்த அரசாங்கத்தார் “ முத
லாளித்துவம் ஒழிக ” என்று சொல்லிவரும் அரசாங்கத்துடன் ஒப்பந்தம்
செய்துகொண்டு ‘பரம்பலிக்குளம் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள்
என்றால், இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாம் மிகவும் நன்றி செலுத்தக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[Sri T. Karia Gounder] [7th February 1959]

எங்கள் ஜில்லாவில் பஞ்சம் நிலவுவதாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் அறுவடையானவுடனேயே அந்த நெல்லை மலையாளிகள் வாங்கிக்கொண்டு போனதால்தான் அங்கே உணவுத்தட்டு ஏற்பட்டு விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

சட்ட சபையின் மலைவாசத்தை (உதகைக்குச் செல்வதை) பற்றிக்கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். உலகமே போற்றும் நெருஜீ அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது சிலர் இளம் வாலிடர்களின் மனதில் விஷத்தை ஏற்றி பெட்ரோலைப் போட்டு சர்க்கார் பஸ்களைக் கொளுத்தினார்கள். அந்த பஸ்கள் நாசமானதால் சர்க்காருக்கு 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்ட சபைக் கூட்டம் உதகையில் நடப்பதால் சர்க்காருக்கு 50,000 ரூபாய் செலவு ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் சட்ட சபைக் கூட்டம் உதகையில் 4 வருஷங்கள் நடப்பதற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகும். அந்த பஸ்களைக்கொளுத்தாமல் இருந்திருந்தால் சட்ட சபைக் கூட்டத்தை உதகையில் 4 வருஷங்கள் நடத்தியிருக்கலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order Sir. எதிர்க்கட்சியினர் இளைஞர்களின் உள்ளத்திற்கு விஷம் ஊட்டி பஸ்களைக் கொளுத்திவிட்டார்கள் என்ற கருத்துப்பட ஒரு கனம் உறுப்பினர் இங்கே பேசுவது முறையா? எதிர்க்கட்சியின் மீது அந்தப் பொறுப்பைச் சுமத்த இந்த மன்றம் இடம் தருகிறதா?

DEPUTY SPEAKER : I have not followed the speech of the hon. Member. (ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் என்று தயவு செய்து திரும்பவும் சொல்லுங்கள்.

* **SRI T. KARIA GOUNDER :** நெருஜீ சென்னைக்கு வந்தபோது அவருக்கு கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டும் என்று சிலர் வேலை செய்தார்கள். இளம் வாலிடர்களின் மனதில் அவர்கள் விஷத்தை ஊற்றினார்கள். அவர்கள் மனதில் விஷம் ஏறவே அவர்கள் சர்க்கார் பஸ்களைக் கொளுத்தினார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : Sir, I want to press my point of order. எதிர்க்கட்சியினர் இளம் வாலிடர்களின் மனதில் விஷத்தைத் தூவியதாலோ நஞ்சைக் கரைத்ததாலோ அவர்கள் பஸ்களைக் கொளுத்தி விட்டார்கள் என்று நீதிமன்றத்தில் கூட எதிர்க்கட்சியின் மீது குற்றம் சாட்டப்படாமல் இருக்கும் போது, அந்தக் கருத்துப்பட இங்கே பேசுவது முறையா?

DEPUTY SPEAKER : All that he has said is that the minds of young people have been poisoned by some people.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The point for consideration is this. If the hon. Member has stated that any Member here or party has incited the people to violence, then it is objectionable. According to him it may be poisoning of the mind and according to another, it may be enlightenment. It is a matter of opinion, and I do not think we can take objection to it.

SRI A. GOVINDASAMY : கருப்புக் கொடி பிடித்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான். கோர்ட் நடவடிக்கைகளில் எதிர்க்கட்சியின் மீது இந்தக் குற்றம் சுமத்தப்படவில்லை. அப்படி இருக்க, இந்தக் குற்றத்தை எதிர்க்கட்சியின் மீது சுமத்துவது தவறு.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று இவர்கள்தான் இளம் வாலிடர்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் அது கோர்ட் நடவடிக்கைகளை பாதிக்கும் முறையில் பேசியது ஆகும். “பலாத்காரத்தையோ வேறு

7th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

எந்தக் கெட்ட காரியத்தையோ இவர்கள் தூண்டிவிட்டார்கள் ” என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லவில்லை. வாலிபர்களுடைய மனதை சிலர் கெடுத்ததால் அவர்கள் பஸ்களைக் கொளுத்தினார்கள் என்று தான் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவர்களை நீங்கள் தூண்டிவிட்டதாக அவர் சொல்லவில்லை. அப்படி இருக்க, வேண்டாத சமாசாரத்தை நீங்கள் எடுத்து உங்கள் மேலே போட்டுக்கொண்டு பிரச்சினையை கிளப்புவது நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்குகிறது. அவர் பொதுப்படையாகப் பேசும்போது “இந்தக் குல்லாய் எனக்குத் தான் பொருந்துகிறது ” என்று சொல்வது போல் நீங்கள் பேசுவது பிரச்சினையை இன்னும் மோசமாக்குகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : I am glad to hear from the Hon. Minister that they had not incited but poisoned the mind of the people. But the hon. Member had stated that they were responsible for the loss of about Rs. 1½ lakhs to the Government on account of the burning of the buses. கனம் அங்கத்தினர் தம்முடைய பேச்சில், பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டதால் சர்க்காருக்கு 1½ லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது, உதவிக்கு சட்ட சபை போவதால் ஏற்படும் பண நஷ்டத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை என்னுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சினையுடன் தொடர்புபடுத்திவிட விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I am following the speech of the hon. Member and he never mentioned that.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் பேசியதை சட்ட சபை ரிப்போர்ட்டர்கள் சுருக்கெழுத்தில் எழுதியிருப்பார்கள். பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டதால் சர்க்காருக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று தாங்கள் தயவு செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : அதனால் 1½ லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அது எதிர்க்கட்சியின் தவறு என்று அவர் சொல்லவில்லை.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : நீங்கள் இரண்டு, மூன்று விஷயங்களை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வாலிபர்களின் மனது கெடுக்கப்பட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் சொன்னார். பஸ்களை எரிக்கும்படி வாலிபர்கள் தூண்டிவிட்டப்டார்கள் என்று அவர் சொல்லவில்லை. சிலருடைய பேச்சுக்களால் வாலிபர்களுக்கு மனத் தெளிவு, மன விளக்கம், ஏற்பட்டது என்று நீங்கள் (திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்) நினைக்கலாம். அந்தப் பேச்சுக்கள் விஷம் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் நினைக்கலாம். பஸ்களுக்குத் தீ வைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் தூண்டிவிட்டீர்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் குற்றம் சாட்டவில்லை. இளைஞர்கள் பஸ்களுக்குத் தீ வைத்தார்கள். பஸ்களுக்கு அவர்கள் தீ வைத்ததால் சர்க்காருக்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : Let the Chair please verify it.

DEPUTY SPEAKER : During the lunch interval I will go through the official report of the speech of the hon. Member and if there is anything to be done, I will do it after going through it. Now let the hon. Member continue his speech.

[7th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எதிர்க் கட்சிகள் தூண்டி

11-40 விட்டதால் இளைஞர்கள் பல்களுக்கு நெருப்பு வைத்தார்கள் என்று
a.m. ஸ்ரீ கரிய கொண்டார் சொல்லியிருந்தால் அது ஆட்சேபகரமானது.
அப்படி அவர் சொல்லியிருந்தால் அந்த வார்த்தைகளை எடுத்துவிடலாம்.

* **SRI T. KARIA GOUNDER:** நான் பேசுவதை கேட்டு அங்கத் தினர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள், “நாங்கள்தான் இங்கு ஆளப்போகிறோம்”, என்று. அப்படி ஆளும் எண்ணம் இருந்தால் அது நிறைவேறாது, “திராவிடநாடு” என்றே அல்லது “வெங்காய நாடு” என்றே எதுவேண்டுமென்று சொன்னாலும் அவர்களை ஆள் விடாமல் செய்ய ஆள்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக, நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி கவர்னர் உரையால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கதே. அதிகமாக இருக்கும் நிலங்களை கொடுக்க நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். உச்ச வரம்பு கட்டப் போகிறார்கள், நிலத்திற்கு. நிலங்களை கூட்டுறவு சங்கங்களிடமோ அல்லது பஞ்சாயத் தாரிடமோ ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது ஒரு ஜில்லாவிலோ அல்லது ஒரு தாலுகாவிலோ அப்படி ஒப்புவித்து அது நல்லமுறையில் சரிவர நடக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து விட்டு மின்னர் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் எல்லோரும் நிலத்தை கொடுத்து விட்டுப் போகும்போது மற்றவர்களை உயரே வைக்கலாம் என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் என்று கிடைக்கும்போது மற்றவர்களை, 10,000 ரூபாய் மாதம் சம்பாதிப்பவர்களை நாங்கள் அப்படியே உயரே போக விடாமல் போம், என்று உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். லோனல் களை விலில் பரம்பிக்குளத் திட்டம் பற்றி நிதியமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி தமிழ்நாட்டுச் சரித்திரத்திலேயே போற்றக்கூடியதொன்றாகும். அதேபோல் கோதாவரித் திட்டத்தையும் அவர்கள் அவர்களது ஆட்சிக் காலத்திலேயே, குறைந்தது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து, ராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்லிய திட்டத்தையும் சேர்த்து தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் பயன் அளிக்கும் விதத்திலுள்ள திட்டங்களை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்குமாறு அவர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் பற்றியும் கூறப்பட்டது. விளக்குப் போட்டுக் காண்பிக்கிறார்கள் மின்சார மந்திரி என்று சொன்னார்கள். அது தப்பு. மின்சாரம் வேகமாக பரவி வருவதால்தான் நாம் மனிதர்களாக வாழ முடிகிறது. எங்கள் இடங்களில் மழை குறைவாக இருந்தபோதிலும் மின்சாரத்தின் உதவியால்தான் விளைச்சல் விளைவிக் முடிந்தது. அக்காரியத்தில் மின்சார இலாகவும், மின்சார அமைச்சர் அவர்களும் கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பதற்கு நான் அவர்களுக்கும், இந்த இலாகாவிற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றரை லட்சம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு தினந்தோறும் பகல் உணவு அளிக்க திட்டமிட்டு அதை செயலாற்றியும் வருகிறார்கள், அரசாங்கத்தார். அதைப்பற்றி குற்றம் குறை கூறுகிறவர்களிடம் நாம் என்ன சொல்வது? கிராமங்களில் பெரிய பெரிய காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று மோட்டார் மன்சர் சேலம் மஹாலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரோடுகள் விசாலப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக பல “விபத்துகள்” ஏற்படுகின்றன. ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிக மான்யம் பெற்று ரஸ்தாக்களை இரண்டு மடங்கு பெரிதாக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவையை தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக கூடுதல் வரி போட்டும், அப்படி போட்டாலும் மூன்று வருடங்களில் அதை மக்கள் மறந்து விடுவார்கள் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மத்ய அரசாங்கத்தார் அவர்களது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு

7th February 1959] [Sri T. Karia Gounder]

என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறார்களோ அதேபோல் நமது என். ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் அக்கமிஷனை கூட்டுவித்து எல்லாவற்றையும் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடுதல் வரி போட்டும், மக்களிடம் சொல்லிக் கொள்ளலாம். என்.ஜி.ஓ.-க்களை வைத்துக் கொண்டு சர்க்காரைத் திட்டுகிறார்கள், அவர்கள் காரியம் பெரிய ஆபத்தாயிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆகவே கூடுதல் வரி போட்டு என்.ஜி.ஓ.-க்களின் என்றும் தீராதிருக்கிற இந்த பெரிய வினையைத் தீர்த்துக் கொடுத்து வேண்டியவற்றிற்கு அவர்களுக்கு பணம் தர நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று இச்சபையின் சார்பாக கேட்டுக் கொண்டு ராஜாத்தி அம்மையார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி கலந்த வணக்கம்.

* SRI T. IRUSAPPAN : சட்ட மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே. இரண்டு மூன்று நாட்களாக ஆளுமகட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கவர்னர் அவர்களது உரையை பாராட்டிப் பேசினார்கள். அப்படி பாராட்டிப் பேசிய போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினர் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தது பற்றி பாராட்டியும், வசாதது பற்றி வருத்தப்படும் பேசினார்கள். நாங்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வராததற்குக் காரணம் குறித்து எனக்கு முன்பேசிய எங்கள் கழகத் தோழர் ஆசைதம்பி அவர்களும், சத்திய வாணிமுத்து அவர்களும் விளக்கமாக பேசினார்கள். அன்று நாங்கள் கவர்னர் உரையில் ஏன் கலந்துகொள்ள வில்லை என்றால், இந்நாட்டிலிருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள், உழைப்பாளி மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கை நடத்தவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, குடியிருக்க வீடோ, உணவு உணவோ இல்லாத மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இவ்வளவு பெரிய சம்பளம் கொடுத்து வைத்திருக்கும் அந்தப் பதவியே வேண்டாமென்ற காரணத்தினால்தான் நாங்கள் வரவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான வாக்குகள் பெற்று நாம் இங்கு வந்திருக்கிறோம். அமைச்சரவை ஒன்றும், திறமையாக நடத்தக்கூடிய அமைச்சர்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையின் பேரில் உள்ள விவாதமாயிருந்தாலும் சரி, அல்லது பட்ஜெட் உரையின் மீதுள்ள விவாதமாயிருந்தாலும் சரி, இங்கு நாங்கள் மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறோம். இந்நாட்டில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்கள் அல்லது காரியங்கள் நமக்கு பயன்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அவைகள் தென்னாற்கு மக்களுக்கு பயன்படுவதாக காணமுடிய வில்லை. ஏனெனில் இந்த நாடு வட நாட்டின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு சரிவர வேண்டிய பொருள்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளிலிருந்து நாம் தவறி விடுகிறோம். கவர்னர் பதவி தேவையேயில்லை. நம் நாடு வடநாட்டின் பிடியில் இல்லாமல் சுதந்தரமாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் ஜனநாயக முறை. ஜனநாயகமுறை என்று சொல்லிக் கொண்டு மக்களின் பணத்தை விணக்கக் கூடாது என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறுகிறது. இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களில் மட்டும் மழையுமழாது பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனது மாவட்டமான சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் பகுதி விவசாயத்திற்கு பெயர் போனதென்று நான் பெறுமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கு மூன்று பிர்க்காக்களில் மக்கள் மழையில்லாது கஷ்டப்பட்டு வேறு யிடங்களுக்கு மூட்டை முடிச்சுகளுடன் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜாத்தி குஞ்சிபாதம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவர்கள் பட்டினத்திற்கு வருவது அரிசிச் சோறு சாப்பிடுவதற்கல்ல. அம்மக்கள் கேழ்வரகு, கம்பு சாப்பிட்டு பழக்கப்பட்டவர்கள்தான். ஊரில் மழையில்லாத காரணத்தினால், பயிரிடுவதற்கு வழியில்லாத காரணத்தினால் இங்கு வந்த வீடின்றி பிளாட்பரம், திண்ணைகள் போன்றயிடங்களில் தங்கி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri T. Irusappan] [7th February 1959]

11-50
a.m.

இதையெல்லாம் அனுசரித்து அங்குள்ள ஏரி, குளங்களை பழுது பார்த்து என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய மேட்டூர் அணை தண்ணீரை சேலத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அந்த மாவட்டம் சுபிட்சம் அடையும். ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசாக ஆத்தூர் வட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வரும். அதனால் இந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சம் ஒழியும். இரண்டு, மூன்று மாதங்களாக உணவுப் பொருள்களின் விலை வாசி அதிகமாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அரிசி பட்டணம் படி ரூ. 1-6-0-க்கு விற்கப்பட்டது. கலெக்டர் அவர்கள் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு விலையை குறைப்பதற்காக யோசனை கேட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்கு மில் முதலாளிகளும், வியாபாரிகளும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். வியாபாரிகளைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால், அவர்கள் லாபத்தை அணுகுவார்களா, மக்களுடைய பரிசீலையை அணுகுவார்களா? அவர்களையே கேட்காமல் இன்ன விலைக்குத் தான் அரிசி விற்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டால், மக்களுக்கு அந்த விலைக்கு சுலபமாக அரிசி கிடைக்கும் என்று யோசனை சொன்னோம். அதை அதை மாவட்ட அதிகாரி ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. வியாபாரிகள் என்ன முடிவு சொல்லுகிறார்களோ, அந்த விலைக்குத் தான் விற்கவேண்டும், அவர்களுக்கு நஷ்டம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோருக்கும் சேர்ந்து ஒரே இடத்தில் நியாய விலைக் கடையில் வாரத்திற்கு இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குத்தான் விற்கவேண்டும். அப்படி விற்கப்படுகிற சாலத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ரூபாய்க்குத்தான் அரிசி விற்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருந்தார்கள். இம்மாதிரி எத்தனை பேர்கள் வாங்கி ஜீவனம் செய்ய முடியும்? எனக்கு முன் பேசிய சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட போல், இது நிவாரணக் களையா, நியாய விலைக் களையா, மற்றெல்லாம் அநியாய விலைக் களையா? மற்றவர்களும் இந்த விலைக்குத் தான் விற்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடவேண்டும். நெல் விலை, தானிய விலை ஏறிக்கொண்டு போகப் போக இது பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. ஏழை விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய பறித்தோல், வளைக்கட்டு, ரசாயன உரங்கள் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டால், இவைகளின் விலையும் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. இதனால் விவசாயிகளும் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எல்லாப் பொருள்களும் நியாயமான விலைக்கு விற்கப்பட வேண்டும். எல்லாப் பொருள்களின் விலையையும் சர்க்கார் நிர்ணயித்து விலைவாசிகள் ஏறத்தாழ ஒரே நிலைமையில் நிலைத்து இருக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே, எம். பி. பெரிய சுவாமி அவர்கள் சுறியப்படி நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சிறகெட்ட சமுதாயம், எடுப்பார் கைப்பின்னையாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாயம் பற்றி யாதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தச் சமுதாயம் இந்த நிலையிலேயே இந்த நாட்டிற்கு ஒரு அவமானச் சின்னமாக விளங்கவேண்டுமா? இந்தச் சமுதாயம் மனிதனாக வாழவேண்டாமா? மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டாமா? மிருகங்கள்கூட மனிதனோடு ஒற்றுமையாக இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலேயே இந்தச் சமுதாயத்தின் நிலை என்ன? அவர்களுடைய நிலை உயர்ந்து அவர்களுடைய சம உரிமையோடு இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படையில் ஜாதியை ஒழிப்பதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக நாட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் கைத் தறியாளர்கள். அவர்களுடைய குறை இன்னும் தீரவில்லை. அவர்களுடைய குறை எப்படித் தீரவது? அவர்கள் இந்த நாட்டிலே நல்லபடியாக வாழ்வதற்கு கவர்னர் பெருமான் உரையிலே வழிவகை இல்லை. இந்த நாட்டு மக்கள் வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விரைவே அடைந்தால் தான் சுபிட்சமாக வாழ முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI A. SUARES: Mr. Deputy Speaker, Sir, in the Address delivered by His Excellency the Governor, he has referred to the reorganized scheme of education. The Legislature is pleased

7th February 1959] [Srimathi A. Suárez]

that Government have accepted and are implementing all the recommendations of its Committee on Education. The re-organized scheme has already been introduced in the elementary schools. The Anglo-Indian schools have fallen in line with the new scheme. The revised syllabuses have already been introduced in standards I to VI with effect from January of this year and will be continued up to standard XI gradually. It is hoped that the present re-organized scheme will be an improvement on the previous scheme and will equip not only those who go in for higher education, but also those who complete their education in the high school stage. Multi-purpose schools and post-basic schools are increasing in number each year and are preparing students to enter various professions and walks of life.

The Governor has also mentioned the pioneer scheme of self-help in the field of education. It was started just a year ago. This scheme is known as the School Improvement Scheme and was initiated by the Director of Public Instruction. It has the full support of the Ministry. The Madras State is often referred to as one of the most progressive States in the Indian Union and this School Improvement Scheme will add one more feather to its cap. The success achieved in this short space of one year was so outstanding that the Government of India on hearing of the scheme has commended it to the other States. Perhaps some of the hon. Members have not heard about this scheme. It is a novel experiment. It aims at getting the community of each village to take an interest in the up-keep of the schools in that locality.

Supposing there is some urgent work to be done, for example, repairs to the roof of the school building, repairs to the compound wall or the fence or replenishing the school equipment like charts or maps, reference books, library books, the usual course of procedure is to approach the Local Boards for action. It often happens that for lack of funds or for other reasons, there is great delay in getting sanction or the required allotment and sometimes the delay extends to years. If a roof is leaky, it should be attended to at once, not long after the rainy season is over. If the blackboards are white due to neglect, they should be blackened at once and the school cannot afford to wait for a long time. In this scheme, the well-to-do people or prominent citizens of the place are invited to a meeting, the requirements of the school are discussed at this meeting and the people are invited to contribute their mite to the expenditure. The response to this scheme has been amazing and it reveals the innate generosity of our people. It also shows the interest that is now being taken in the education of the children of the present age.

The scheme was tried out in Kadambattur National Extension Scheme area in Chingleput district and the people came forward with donations of timepieces, charkas, books, etc. At Valiyur in the Tirunelveli district, the response was even better. A conference was held and a sum of Rs. 1,25,000 was promised by those present at the conference. A sum of Rs. 28,000 was handed over in cash at the meeting.

12
noon.

[Srimathi A. Suares] [7th February 1959]

As the Governor has stated in his Address, the popular support enlisted for the school improvement scheme has been heartening. But care should be taken to see that the zeal of the promoters of this scheme is not shown by enforcing compulsion on the donors. Donation should be purely voluntary.

Closely connected with the school improvement scheme is the provision for midday meals. The Madras Government had sanctioned grants for midday meals several years ago, but at that time it applied mostly to Harijan Welfare schools. The Anglo-Indian schools in the City of Madras have been receiving a grant towards midday meals for several years. Now the scheme has been published and extended to reach almost every village in the State. It has been an incentive to regular attendance in the schools, and it also has alleviated the pangs of hunger of thousands of children. In course of time, midday meals will extend to every village in the Madras State. At present the Government give a subsidy to certain places where it is found necessary to do so.

One of the most welcome announcements of the Governor is the decision of the Madras Government to set up a Commission to scrutinize the structure of scales of pay and allowances of the public servants. This has been long awaited, and it will now enkindle hope in the hearts of the non-gazetted Government servants for a brighter future.

The grant of an interim relief of Rs. 5 per mensem for non-gazetted employees as well as the employees of the local boards and aided school teachers, will be welcomed by all. We are grateful to the Government for this kind gesture. With increased State resources and greater aid from the Central Government funds, it may be possible to bridge the gap that now exists between the emoluments of the Central Government and the State Government servants doing identical work.

SRI A. S. SAHAJANANDA: கனம் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிக் தேசாதிபதி அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை மிகவும் பொருத்தமானது. நம்முடைய அரசாங்கம் பல விதமான நன்மைகளை செய்திருக்கின்றது. நான் 30 வருடங்களாக சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்து வந்திருக்கிறேன். எந்த அரசாங்கமும் இந்த அரசாங்கம் செய்திருப்பதை போன்று செய்ததில்லை. அந்த முறையில் இந்த அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகின்றேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தனது உரையில் பல காரியங்களைப்பற்றி கூறவில்லை என்று பலர் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த அரசாங்கம் என்ன காரியங்கள் எல்லாம் செய்யப்போகின்றது என்பதை சுருக்கமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நான் கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையை பாராட்டுகின்றேன். ஆனால் நிறைய சாப்பிட்டவர்களிடையே கொஞ்சம் சாப்பிட்டவன் தனது பசியை எடுத்துச் சொல்லத்தான் வேண்டும். அந்த முறையில் அரிஜனங்கள் விஷயமாக ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிஜனங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏராளமான உதவிகள் செய்திருக்கிறது. இந்த உதவிகள் சுருக்கமாக இருக்கின்றன. சமீபத்தில் கழிந்த 10 ஆண்டுகளாக அரிஜனங்களுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இன்று அரிஜனங்கள் கொஞ்சம் உணர்ச்சி பெற்று வருகிறார்கள். ஒரு நல்ல மாம்பழத்திலிருந்து ஒரு துண்டை மாத்திரம்

7th February 1959] [Sri A. S. Sahajananda]

கொடுத்தால் அதிலுள்ள ரூசியை எந்த அளவுக்கு பார்த்திருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் இன்றைக்கு அரிஜனங்கள் கல்வியினால் உணர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வரும் கல்விச் சலுகையை நிறுத்துவதாக இருந்தால் அரிஜனங்கள் அடியோடு கெட்டுவிடுவார்கள். ஆகவே இன்னும் அதிகமாக 10 ஆண்டுகளுக்கு கல்விச் சலுகையை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தனது உரையில் ராமநாதபுரம், தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் பருவ மழை சரியாக பெய்யாததின்காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சிதம்பரத்தை அடுத்த ஸ்ரீமுஷ்ணம் என்கிற இடத்தைச் சேர்ந்தவன். அங்கு அரிஜனங்களுக்கு நந்தனூர் கிராமம் என்கிற இடத்தில் 52 ஏக்கர் நஞ்சை பூமி சர்க்காரிலிருந்து கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த பூமிக்கு அதன் பக்கத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிற வெள்ளாற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் கிடைக்கவேண்டும். அதற்கு அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வரவில்லை. மேலும் அந்த பக்கத்திலுள்ள ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்படியான நிலையில் அங்குள்ள இன்ஜினியர்கள் வைத்திருக்கவில்லை. மழைத்தண்ணீர் வந்தால் வாய்க்கால் வழியாக போய் வயலுக்குப்போக வேண்டியிருக்கிறதே தவிர தண்ணீர் தேங்கி நிற்பதற்கு வசதியில்லாமல் போய்விடுகிறது. இதைப்பற்றி நிர்பாசன மகாநாட்டிலும் எடுத்துச்சொன்னேன். ஆகவே அந்த ஏரியில் குறைந்தது ஒரு மாதமாவது தண்ணீர் தேங்கிநிற்கும்படியான நிலையில் அந்த ஏரியை சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருப்பது நல்ல காரியமாகும். அவசியத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு மீதியுள்ள “நிலத்தை எல்லாம் மற்றவர்களுக்கு கொடுத்துவிட வேண்டும். இன்றைக்கு இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் வரப்போவதின் காரணமாக அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் நிலங்களை எல்லாம் பணமாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பணத்தை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். மாதம் 500 ரூபாய் வட்டி மூலமாக வருமானம் வரக்கூடிய விதத்தில் அவசியப்படுகிற பணத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம், அதற்கு மேலுள்ள பணத்தை எல்லாம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் ஜவுளிக்கடை, பொன் கடை, வெள்ளிக்கடை இவைகள் காணப்படுகின்றன. சைனாபிளாவில் போய் பார்த்தால் பணங்கள் எல்லாம் அதிகமாக கடைகளில் போடப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். ஆகவே ஒருவர் ஒரு லட்சம் அல்லது இரண்டு லட்சம் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். மேலும் சர்க்கார் செய்துள்ள பண்ணையான பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வரரச் சட்டம் முதலியவை சில இடங்களில் சரியான விதத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. சிதம்பரத்தில் பல கொடுமைகள் நடக்கின்றன. உரத்தூர் என்ற இடத்தில் சீமைக்குப் போய் வந்த ஒருவர் சரியானபடி கூலி கொடுப்பது கிடையாது. சிறிய படிக்கு 10 படி நெல் கொடுப்பதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் இதில் வேலை செய்யும் அரிஜனங்கள் மேல் ரிசர்வ் போலீஸாரை அனுப்பி தொந்தரவு படுத்துகிறார்கள். உடையூர் என்கிற இடத்திலும் இதே போன்று பல தொந்தரவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் மிராசதாரர்களுக்கு ஆதரவாக ரிசர்வ் போலீசை கொடுக்கக்கூடாது. அவர்கள் ரிசர்வ் போலீஸ் வேண்டுமென்று கேட்டால் அதைப்பற்றி தீர விசாரித்து அதற்கு மேல் போலீஸை அனுப்ப வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல அறுவடை சமயங்களில் அன்னிய ஊர்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை வேலைக்கு கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த சமயத்தில் உன்னரில் இருக்கின்ற தொழிலாளிகள் கஷ்டப்பட்டவேண்டியிருக்கிறது. நடவு சமயத்தில் இருக்கின்ற தொழிலாளிகளை வைத்துக்கொண்டு நடடு விடுகிறார்கள். அதன் பின்னால் அறுப்பு காலத்தில் உன்னர் தொழிலாளிகளுக்கு எதிராக பல விதமான வேலைகளையும் செய்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் விசாரித்து இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூடுதலாக பேசவிரும்பு வில்லை. இதோடு என் பேச்சை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

[7th February 1959]

SRI D. SUBRAMANIA RAJAKUMAR : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரை மீது என்னுடைய சில தாழ்மையான கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் தற்பொழுது பருவ மழை தவறியதிருக்காரச் சாமானிய ராமனாபுரம் மாவட்டத்தில் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் அந்த பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருப்பது குறித்து நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்பட வேண்டிய விஷயமாக இருந்து போதிலும் அதே நேரத்தில் அங்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் பருவ துயரை அப்போதே கவனிக்காமல் இருந்த விட்டு, தாமதித்து இவ்வளவு காலத்திற்கு பின்னால் இனிமேல் நிவாரண அளிக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஏனென்றால் ராமனாபுரம் மாவட்டம் இந்த பஞ்சத்தினால் மட்டுமல்ல, தொடர்ந்து அடிக்கடி, ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பஞ்சத்தின் காரணமாகவும், சரியான விதத்தில் அங்கு நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத காரணத்தினாலும் அங்குள்ள விவசாயிகள் பருவ மழையை நம்பி சாகுபடி செய்கிறார்கள். அங்கு விவசாயம் என்பது ஒரு சூதாட்டம்போல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல முறைகள் சர்க்காருக்கு அங்கு வசூலிக்கப்படும் வரி பாக்கிகளை தக்காவாகக் கடன், புயல் கடன் போன்ற கடன்களை இப்போது வசூலிக்காமல் ஒத்திப்போடவேண்டும் என்று முறையிட்டபோதிலும், அதற்கேற்ற தக்க நிவாரணம் அளிக்கப்படாமல், அங்குள்ள விவசாயி பெருங்குடி மக்கள் இப்போது வந்துள்ள பஞ்சத்தால் அவதிப்பட்டு அடுத்த மாவட்டங்களுக்கு வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஓட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்ற போதிலும் அங்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால், அங்கு சென்ற விவசாயத் தாய்மார்களும், மற்றும் சிறு குழந்தைகளும் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அந்த சமயத்திலே உடனடியாக நிவாரணம் அளித்திருந்தால் இந்த ராமனாபுரம் மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது.

பல்லாண்டு காலமாக இந்த ராமனாபுரம் மாவட்டத்திலே விவசாயம் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்து வருகிறது. சரியான ஒரு நீர்ப்பாசனத்திட்டமோ அல்லது கண்மாய்கள், கலங்குகள், மடைகள், சப்ளை சானல்கள் மராமத்து செய்யாமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் சர்க்கார் 10 ஆண்டு காலமாக எந்த வித முன்னேற்றத்தையும் செய்யவில்லை, நான் இதைச் சர்க்காரைக் குறைகூற வேண்டுமென்பதற்காகக் கூறவில்லை. இதிலே கரெஸ்பாண்டென்ஸிலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த மாவட்டம் பிற்பட்ட மாவட்டமாக இருப்பதால், உடனடியாக நீர்ப்பாசன முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால், அந்த அதிகாரிகளுக்கு தக்க அதிகாரம் இல்லை. அது மட்டுமல்லாமல் உடனடியாகச் செய்வதற்கு நிதி சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் தான் அந்த மாவட்டம் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்து வருகிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக நமது கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் அங்கு ஒரு விவசாய மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்தபோது நாங்கள் எடுத்துக் கூறினோம். அதற்கு அவர் ஆவன செய்வதாகக் கூறியும் இது வரையில் எந்த விதக் காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை. பல்லாண்டு காலமாக அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இனியாவது சர்க்கார் உணர்ந்து அங்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மற்றும் கண்மாய், கலங்கு, சப்ளை சானல்கள் முதலியவைகளை மராமத்து செய்தல் பொன்றவைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்த மாவட்டம் இருக்கிற காரணத்தினால் வரி பாக்கிகளை—தக்காவாகக் கடன், புயல் கடன் போன்ற கடன் பாக்கிகளை—கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள் அங்குள்ள மக்கள், இப்போது வரி பாக்கிகளைச் சர்சார்ஜ் போட்டு கெடுபிடியாக வசூலித்து வருகிறார்கள் அங்குள்ள அதிகாரிகள். இந்தமாதிரியான நிலை இருக்கும் போது கெடுபிடியாக வசூலித்து வருகிறார்கள். அந்த கடன்களை வசூலிப்பதை ஒத்திப்போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-10
p m.

7th February 1959] [Sri D. Subramania Rajakumar]

சிவகங்கை தாலுகா, திருவாடானை தாலுகா முதலிய தாலுகாக்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கவில்லை. பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் மக்கள் அதிகமாக அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையால் உடனடியாக நியாய விலைக் கடைகள் எவ்வளவு அதிகமாகத் திறக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு அதிகமாகத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு சரியான கூலி கிடைக்க வில்லேஜ் ரோடுகள், கண்மாய், கலுங்கு மராமத்து முதலிய வேலைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் மக்கள் அடுத்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று அவதிப்படும் நிலையே இருந்துகொண்டிருக்கும். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே வட கிழக்குப் பருவக் காற்று அடிக்கடி தவறுவது வழக்கமாயிருக்கிறது, மற்ற மாவட்டங்களைப் போலல்லாமல் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் 1951-ம் வருஷத்திலே ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டு பல ஸஜெஷன்களைக் கொடுக்கச் சொல்லியிருந்தார்கள். அவர் கொடுத்த ஸஜெஷன்களில் ஒன்று கல்லூர் ஸ்கீம். இந்த கல்லூர் ஸ்கீம் போன்றவைகளை, காவேரி மேட்டூர் ஸ்கீம் போன்றவைகளைக் கொண்டு திருப்பத்தூர், திருவாடானை முதலிய தாலுகாக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க திட்டங்களைப் போட்டு ஆவன செய்யவேண்டும்.

தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பகுதிகளில் சென்று பார்த்தால் கிணறுகள் சரியான முறையில் வெட்டப்படவில்லை. பாதி வெட்டி முடியாமல் இருக்கின்றன. இப்படிக் கட்டி முடிக்காத காரணம், மாவட்டத்திலே உள்ள ஏழ்மை நிலைதான். அதோடு கொடுக்கும் கடன் போதவில்லை. அதுவும் அந்தப் பகுதிகளில் சில இடங்களிலே ஆழமாக வெட்டவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. கொடுக்கக்கூடிய கடன் பற்றாமல் தான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கிணறுகள் வெட்ட முடியாது இருந்து வருகிறார்கள். சர்க்கார் இனியாவது தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு கடன் கொடுக்காமல் சர்க்காரே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிணறு வெட்டி, விவசாயிகளிடமிருந்து வாட்டர் பாகஸ் மூலமாக வசூலித்துக்கொள்ளலாம். இதனால் சர்க்காருக்குச் சலபமாகப் பணம் கிடைத்து விடும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்பாது.

மற்றும் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் கடன் வாங்குவதற்கும் ஏற்ற வசதி கிடையாது. ஆதலால் இப்படிப்பட்ட மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் நில அடமான பாங்குகளைத் திறக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் திறக்க முடியாமலிட்டாலும், பழைய ஜமீன் பகுதி தாலுகாக்களிலாவது உடனடியாகத் திறக்கவேண்டும். திறந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு அதிக வட்டியில்லாமல் பணம் வாங்குவது சலபமாக இருக்கும். முன்பு எப்படி சர்க்கார் ராயல்டிமையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் மென்று காரியங்களைச் செய்தார்களோ அதைப் போல இந்த ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குச் செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையிலே, பள்ளிகளிலே ஏழை மாணவர்களுக்கு பகல் உணவு நல்ல முறையில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கூறியிருக்கிறார். எங்கும் நல்ல முறையில்தான் நடந்து வருகிறது. ஆனால் அந்தக்கா ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மானியம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பணம் சேகரிப்பதற்கே நேரம் போகிறதே தவிர பாடம் கற்கும் நேரம் பாதகம் அடைகிறது. ஆகையால் இந்த மானியங்களை அதிகப்படுத்தி, இது நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கு சர்க்கார் உதவ வேண்டும்.

அடுத்து, முக்கியமாகக் கல்லூரிகளிலே பாக்வேர்ட் கம்ப்யூனிட்டிகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தாமதித்து வருகிறது. பல கல்லூரிகளில் படிக்கிற பாக்வேர்ட் மாணவர்கள் ஹாஸ்டல்களில் இருந்து விலக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் இப்படியே நடந்து வருகிறது. ரென்யூவல் கேஸெஸ் மறுத்தோ அல்லது தாமதித்தோ வருகிறது. அதனால் இன்று பல கல்லூரிகளில் ஹாஸ்டலிலிருந்து மாணவர்கள் விலக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இப்போது

[Sri D. Subramania Rajakumar] [7th February 1959]

பரீட்சை வரக் கூடிய நேரத்தில் பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பை தாமதித்து அனுப்பினால் கல்வி பாதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால், அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-20

p.m.

கடைசியாக இன்று இந்த சட்டமன்றத்திலே, ராமனாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஏற்பட்ட பஞ்சத்தை எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் வெகுவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் அளித்து, நீர்ப்பாசனம், கல்வி, போக்குவரத்து வசதி முதலியவைகளிலே சர்க்கார் நல்ல முறையிலே கவனித்து உடனடியாக ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய சிறுநுறையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. WILLIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the Motion of Thanks for the Governor's Address, I endorse the various views expressed by the Members on the Treasury Benches. I do not like to recount in detail the various activities and development schemes that have been put into operation and also the achievements made by the Government in the various fields such as Education, Industries, Agriculture, Irrigation, etc. Mention was made by my learned friends about the schemes which would benefit the Chingleput district, the Ramanathapuram district, Tirunelveli district. They are all various schemes which are worthy of consideration and they must be investigated and implemented.

So far as the Kanyakumari district is concerned, already a lift irrigation scheme had been inaugurated even before the merger of that district with the State of Madras and the work is now proceeding. But, the speed at which it proceeds is that of a snail. If only the Government had bestowed some more attention to that scheme, it could have been completed by now. I therefore request the Government to devote greater attention to that scheme and see that it is implemented at least in the course of this year. There is another scheme which was conceived about 50 years ago, and that is the Chittar-Pattam Kal Scheme. That scheme would benefit about 15,000 acres or so and the erstwhile Travancore-Cochin State had completed the necessary investigation and had even published the blue-print. But, after the merger of the district with the Madras State, further investigation has been ordered and that investigation is going on. Here also, if only the Government paid greater attention, the investigation could be completed earlier and the work could be taken up at an early date. I would also like to refer to the taking up of some Minor Irrigation Schemes also. The Government should devote some attention to the implementation of these schemes. So far as the Kanyakumari district is concerned, it is covered by a network of tanks. If only these tanks are repaired and kept in good condition, that will also go a long way in helping the agriculturists. I am sure that none of the other ameliorative measures that are taken by the Government will be able to arrest the rising prices of foodgrains. It is only the implementation of such irrigation schemes—major and minor—that will solve the problem. So, I request the Government to bestow more attention to these schemes and see that they are fulfilled at an early date.

7th February 1959]

[Sri M. William]

In regard to the Kanyakumari district, there are some special problems that have to be taken note of. Take for instance, the Palm Gur industry, a very important major village industry, that has been taken up by the All-India Khadi Board. A few lakhs have been provided under the Second Five-year Plan for the development of this industry. Though the schemes for the development of this industry have been split up for purposes of easy and early implementation and submitted by the department, still those schemes remain idle in the Secretariat. I request the Government to speed up the matter so that the poor tappers may be enabled to derive the benefit. Their condition is miserable, more miserable than those of the people living on the pavements and platforms in the roadside. The condition of these people should be improved and for this purpose the Palm Gur Industry should be developed on proper lines and the tappers must be duly encouraged.

There is another serious problem and that is with regard to the fuel collection from the forest areas. We have got the Forest Act, promulgated by the erstwhile Travancore-Cochin State. There also, entry into the forest area without due permission is an offence. But, that provision is more honoured in its breach than observance. That provision has become a dead letter. From time immemorial, people have been going into the forest area, collecting dry fuel and selling them. About 6,000 to 10,000 families are engaged in this work and depend upon the income that they get from selling this dried fuel, for their living. These people, collect the wood, carry it to distant places and sell the same for 8 to 12 annas and with this meagre income, they just carry on. Recently, the Government have passed an order prohibiting this. So far, this has not created any problem. This has been going on from time immemorial. Simply because, such a practice is not allowed in other districts of this State, probably, the Government thought that it should not be allowed in the Kanyakumari district also. That should have been the view of the Government. But, my humble view on this matter is this: Any prohibition of this activity of the people in our parts, would throw out of employment a large number of people; about 6,000 to 10,000 people will be affected. After all, the Government exists for the people and not the people for the Government. If only they took that view and if they also took into consideration the fact that they were trying to create a Welfare State and a socialistic pattern of society, they must seriously take into consideration the condition of these people who will be thrown out of employment and take a rather humane view in the matter and see that those people are not thrown out of employment as a result of the recent order passed by the Government preventing them from entering the forest area and carrying dry wood. If, however, the Government think that the order must be given effect to, they must come forward to provide some suitable alternative employment to these people who will be thrown out of employment. If they gave effect to the order, without at the same time providing an alternative employment to those people, I am afraid that will lead to the danger of those people experiencing very great difficulty. Already, they are

[Sri M. William]

[7th February 1959]

living half-starved lives and efforts should be made to provide suitable employment to them in case they are prohibited from entering the forest areas.

We must have a contented civil service. We are glad that the Government have come forward to appoint a Pay Commission. It is no doubt a welcome gesture on the part of the Government. It is necessary that inequalities in the pay and allowances of the Government servants should be removed. There should be no difference in the emoluments drawn by the Government servants in the Kanyakumari district and the other districts. When they do the same kind of work, the emoluments should also be the same. Otherwise, there will be discontent among the people. I am sure the Pay Commission that will be appointed by the Government will look into all these aspects and see that all these inequalities are removed. In this connection, I wish to state that the Central Government had ordered the grant of an allowance of Rs. 7 or so to the non-gazetted officers, but that provision was not implemented so far as the Kanyakumari district personnel was concerned. This has led to some sort of discontent and heart-burning. I hope the Government will consider this aspect also and suitable steps will be taken to remedy the situation. Now, the Government must think in terms of the people, in terms of the needs of the people, their condition, their welfare and so on. These things must be considered by the Government. If the schemes are planned and implemented in this spirit, I am sure Madras State will prosper very well and it will become one of the most prosperous States in the Indian Union. With these few words, I resume my seat.

SRI S. SAMIKKANNU PADAYACHI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையில் அரசாங்கம் செய்திருக்கும் பல திட்டங்களைப்பற்றியும், செய்யப் போகிற பல திட்டங்களைப் பற்றியும் மிகவும் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது ரொம்ப சந்தோஷப்பக்கூடியதே. அதிலே இரண்டொரு வார்த்தைகள் தெரிந்த மட்டிலும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பருவ நிலை எல்லா இடங்களிலும் பரவாயில்லை என்று கவர்னர் தம் முடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது வாஸ்தவமானது. தென் னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், சிதம்பரம் தாலுகா தவிர, மற்ற எழு தாலுகாக்களிலும் பருவ நிலை சரியாயில்லை என்று நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஜில்லாக் கலெக்டரைக் கேட்டு அந்தப் பகுதிகளின் நிலையைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்த வருஷத்திலும் அந்தப் பகுதிகளில் வரி வஜா செய்ய நேரிடும் என்று நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உணவுத் தானியங்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் செய்திருக்கும் முடிவு நல்லது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது முக்கியமானது. உணவு தானியத்தை வாங்கும்போது, அதன் விலையை நிர்ணயிக்கும் போது, நாலேந்து வருஷங்களுக்கு முந்தியும் அதற்குப் பிறகு இன்று வரையிலும் இருக்கும் நிலவரத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சற்றேறக்குறைய நிர்ணயித்தால் தேவலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

12-30 p.m. விவசாயிக்கு வேண்டிய ஊக்கமும் ஆக்கமும் குறைவு இல்லாமல் இருக்கும்படி இந்த வேலையைச் செய்யலாம் என்று சர்க்காருக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு சர்க்கார் நீர் வசதிக்கும் பாசன வசதிக்கும் எவ்வளவோ பெரிய திட்டங்களையும் சிறிய திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி

7th February 1959] [Sri S. Samikkannu Padayachi]

விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இப்பொழுது சில ஜில்லாக்களில்தான் பற்றக் குறை இருந்துவருகிறது. அதாவது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம் தாலுகா போன்ற சில தாலுகாக்களிலும், சேலம் ஜில்லாவிலும் பற்றக்குறை இருந்து வருகிறது. காவேரி, மேட்டூர் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் திருச்சி, சேலம், தென்னாற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் விவசாயத்துக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைச் சர்க்காருக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது எடுத்துக் கொள்ளும்படிச் சர்க்காரைச் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருப்பதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷப் படுகிறேன். இந்தச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியது மிகவும் அவசியமானதாகும். எல்லாவற்றிலும் பெரிய திட்டம் இந்த உச்ச வரம்பு கட்டும் திட்டமாகும். இதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. இதை அமுலுக்குக்கொண்டுவரும்போது நன்கு ஆய்ந்து யோசனை செய்து நிலம் உள்ளவர்களுக்கும் பின்னால் கஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுமானவரை இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு எல்லாம் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டன. அவைகள் எல்லாம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படும் என்று சர்க்காருக்கு ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் இன்று மின்சாரத்தைப் பரந்த அளவில் விஸ்தரித்திருக்கிறது. அதிலும் கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில், மின்சாரம் நீர்ப்பாசன வசதிக்குக்கூட பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், என்னுடைய ஜில்லாவில் மின்சாரம் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்காருக்கு ரூபகப்படுத்துகிறேன். கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் விஸ்தரிக்கும் அளவுக்கு எங்கள் ஜில்லாவான தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லா பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டம். ஆகவே மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தாலாவது அங்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்குச்சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவைக் கொஞ்சம் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி வசதியில் நம்முடைய மாகாணம் பெரும் அளவில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது பாராட்டத்தக்கது. மூன்று இருந்ததைவிட இப்பொழுது எத்தனையோ மடங்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளும், உயர் நிலைப் பள்ளிகளும் பெருகியுள்ளன. மாணவர்களிடம் இருந்து சிறு தொகையைச் சம்பளமாக வாங்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சர்க்கார் அளித்துவரும் உதவித் தொகையை நிறுத்திவிடப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த உதவித் தொகையை நிறுத்திவிட்டால் பள்ளிகளை நடத்துவதில் சங்கடங்கள் பல ஏற்படும். நானும் ஒரு ஜில்லா போர்டு தலைவன். ஆகவே ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளை நடத்துவதில் உள்ள சிரமம் கொஞ்சம் எனக்குத் தெரியும். அந்த உதவித் தொகையை நிறுத்துவதன் காரணமாக தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளை மூடிவிட்டால் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனை தோன்றிவிடும். ஆகவே இவைகளெல்லாம் ஏற்படாதிருக்க சர்க்கார் இந்த உதவித் தொகையை தொடர்ந்து கொடுத்து வரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் நம்முடைய நாட்டில் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. லோகல் டெவலப்மெண்ட் மூலமாக நடக்கும் திட்டங்களுக்கு நாலில் ஒரு பாகம் மக்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் எட்டு லட்சம் ரூபாய் கடன் வாங்கினால் 32 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிறது. இப்பொழுது சில இடங்

[Sri S. Samikkannu Padayachi] [7th February 1959]

களில் இது சரிவர நடைபெறுவதில்லை. இது எவ்வாறு நடக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களிடமிருந்து, செய்துகொண்டிருக்கும் வேலை, செய்து முடிந்துவிட்ட வேலை, செய்யப்போகும் வேலை ஆகியவை பற்றிய விவரங்களை வரவழைக்க வேண்டும். இதோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-40
a.m.

***SRI D. S. AUTHIMOOLAM:** கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் நான் அனேக விஷயங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவைகளில் அநேக விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது முக்கியமாக கிராமவாசிகளுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் சாதகமான விஷயங்கள் அதில் அடங்க இருக்கவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் விவசாயம்தான் முக்கியமான தொழில். அதற்கடுத்த படியாகக் கைத்தொழில். இந்த இரண்டு விஷயங்களும் இந்த ரிப்போர்ட்டில் வியக்தமாக—அவற்றை ஊக்குவிக்கும் முறையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு—முக்கியமாக நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நினைத்தால் எவ்வளவோ உதவி செய்ய முடியும். சோஷலிஸ பாணியில் நடக்கிற சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்தச் சர்க்கார் அதை நல்ல முறையில் அணுகவில்லை. முக்கியமாக இந்த ராஜ்யத்திலே கிட்டத்தட்ட 32 லட்சம் சொச்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்கலாம் என்று யோசனை செய்ய வேண்டியது அவசியம். அதை கவனிக்கவில்லை. நம் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் மழை எதிர்பார்த்து விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தினால் வருஷந்தோறும் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சம் பஞ்சம் என்ற பஞ்சப் பாட்டு எல்லா அசெம்பளிக் கூட்டத்திலும் நாங்கள் பாடுகிறோமே என்று மற்றவர்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் நாட்டில் அப்படிப்பட்ட பஞ்ச நிலைமை நீடிப்பதன் காரணமாக நாங்கள் எல்லோரும் அதைப்பற்றி பேசவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால் அதை நாங்கள் மிகை படுத்திக் கூறுவதாக ஜில்லாக் கலெக்டரிலிருந்து, அமைச்சர்கள் வரையில் நினைப்பது உண்டு. அப்படி நினைக்கக் கூடாது. வாஸ்தவத்திலேயே இந்த வருஷம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் மக்கள் இதர ஜில்லாக்களுக்கு வேலை கிடைக்குமா? வயிற்றைக் கழுவு அறுவடை கிடைக்குமா? அரைச் சாப்பாடுக்காவது வழி உண்டா என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மிகக் கஷ்டமான நிலைமையைப் போக்குவதற்குச் சர்க்கார் உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாண்டு விளைவு பொய்த்துவிட்டதன் காரணமாக தென்னாற்காடு, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்ய உத்தேசித்திருப்பதாக கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஓரளவு ஆறுதல் அளிக்கிறது. ஆனால் என்ன விதமான உதவி என்பது வியக்தமாகச் சொல்லுவது விடப்பட்டிருக்கிறது. உதவி என்று சொன்னால் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் வந்து தீர்வை வஜா செய்துவிடுவோம். மற்றும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் கடனை ஒத்திப் போடுவோம்” என்று சொல்கிற இந்த இரண்டு முறை மாத்திரம் போதாது. விவசாயிகளுக்கு அந்த இரண்டு உதவியைச் செய்வதோடுகூட தற்சமயம் உடனடியாக அவர்களுக்கு அரைவயிற்றுக்கு ஆகாரம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் உடனடியாக நியாய விலைக் கடைகளை எங்கே பார்த்தாலும் திறந்தாக வேண்டும். அதுவும் ஒரு வாரத்திற்குள் திறந்தாக வேண்டும். மந்திரி சபையில் உள்ளவர்களில் பெயரளவுக் காவது ஒரு மந்திரி இங்கு இருக்கிறார். அவராவது நான் சொல்வதைக் கேட்டு, உடனே மந்திரி சபையில் உள்ளவர்களுக்கும் சொல்லி, உடனடியாக மந்திரி சபையைக்கூடிய, ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்களையும் கலந்து கொண்டு இன்று இரவே ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பியாக வேண்டும். என் நோக்கம் அதுதான். ஏதோ நாங்கள் பேசுகிறோம், நீங்கள் கேட்கிறீர்கள் என்று வாளா இருந்துவிடக்கூடிய விஷயம் அல்ல இது. மக்கள் இன்று பட்டினி பசியால் ஊரைவிட்டு, லீட்டைவிட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகளுடைய நன்மையை உடனடியாகச்

7th February 1959] [Sri D. S. Authimoolam]

செய்கிற சர்க்கார்தான் மக்கள் சர்க்கார். ஜனநாயக சர்க்கார். மக்கள் பசியாலும், பஞ்சத்தாலும் அவதியுறுகிற இடங்களில் இன்னும் இரண்டு தினங்களில் பேர் ப்ரைஸ் (Fair Price) ஷாப் திறந்தாக வேண்டும். மேற்கொண்டு அந்த அந்த ஜில்லாக்களுக்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி உடனடியாக மராமத்து வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டும். நான் திருநெல்வேலி ஜில்லா வாசி. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாம்பிரபரணி பிரதேசம் தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லாம்—அந்த ஜில்லாவில் எட்டுத் தாலுக்காக்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட 6 தாலுக்காக்களில் இன்று கொடுமையான பஞ்சம் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் மக்கள் புகிற கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இதுபற்றி தகவல் கிடைத்திருக்கலாம். பல கிராமங்களில் இருந்து மகஜர்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகக் கண் திறந்தாக வேண்டும்.

மேலும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களுக்கு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் (crop insurance) திட்டத்தைப் புகுத்தியிருக்க வேண்டும் இந்த கேடும் நல சர்க்கார். இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் புகுத்தி இருந்தால் இதேமாதிரியாக மழை இல்லாமல், விளைவு பொய்த்து கஷ்டப்படும்போது அந்த ஜனங்கள் இன்ஷூரன்ஸ் உதவியைப் பெற்றுவது சற்று ஆறுதல் அடைந்திருக்க முடியும். இந்தத் திட்டத்தை அடுத்த வருஷமாவது நம் மாகாணத்தில் புகுத்துவதற்கு இந்த மந்திரி சபையார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் தொகையை கோவாப்ரேடிவ் மூலமாகக் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது கொடுக்கப் படுகிற தொகை போதாது. இன்னும் ஏராளமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி ஜில்லா தோறும் டெவெலப்மெண்டு ஸ்கீம் அதிகம் போடப்பட வேண்டும். இப்போது நின்ற போய்விட்டது. பளாக் எரியாவில் மாத்திரம் ரோடு போடுகிறார்கள். 1961-ம் வருஷம் ஆகிவிடும் இவை யெல்லாம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு. ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவை எல்லாம் (bankrupt) ஆகிவிட்டது. பணம் இல்லை. அந்த வேலைகளை எல்லாம் ப்ளாக்குக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கிச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் மூன்று வருஷ களுக்கு இந்த வேலை மிகவும் தீவிரமாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.

இன்னும் முக்கியமானதொரு விஷயம் என்னவென்றால் கேரள, சர்க்காரிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நல்லபடியாகத் தண்ணீர் வாங்கி யிருக்கிறோம். இதில் அவர்கள் தண்ணீர், நம் தண்ணீர் என்ற பிரச்சனை இல்லை. அது பெரிய டெக்னிகல் இஷ்யூ (Technical issue). அவ்விஷயத்தில் எப்படியோ வெற்றிகரமாகப் பேச்சுவார்த்தையை நம் சர்க்கார் முடித்திருக்கிறது. அதற்காக நமது சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த கவர்னர் ரிப்போர்ட்டில் ஒரு சிறு விஷயம் விடப்பட்டிருக்கிறது. கேரள ராஜ்யத்தில் இப்போது நடப்பது கம்யூனிஸ்டு சர்க்கார். இன்றைக்குக் கம்யூனிஸ்டு சர்க்கார்தான் தயவு கூர்ந்து நம்மால் கருணை கொண்டு இந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். அதுவும் அப்படி அவர்கள் கொடுப்பதற்கு அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களே அதிகம் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்க்காரோ ஒன்றிரண்டு மெஜாரிட்டி வேர்ட்டு பலத்தில் நிற்கிறது. இங்கும் நடப்பது காங்கிரஸ் சர்க்கார். இப்படி ஏகப்பட்ச சிக்கல் இருந்தாலும்கூட நம்புதிரிபாட் அவர்கள் நம்மோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவது நம் கடமை இல்லையா? அவர்கள் மனிதாபிமானத்துடன்—தம் மக்களுக்கு ஏதாவது சமாதானம் கூறிக்கொள்ளலாம் என்கிற வகையில்—நமக்கு உதவி செய்ய முன் வந்திருக்கும்போது—நம்முடைய சார்பாக கவர்னர் அவர்கள் அந்தச் சர்க்காருக்குத் தம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இன்னும் அநேக ஆறுகள் அங்கே இருக்கின்றன. அவர்களோடு மேலும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்தத் தண்ணீரை இந்தப் பக்கம் கொணர்வர வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. ல்ளங்கள் ஜிலாவைப் பொறுத்த

[Sri D. S. Authimoolam]

[7th February 1959]

வரையில் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வரும்போது திருப்திகரமாக நடந்து வருவது இல்லை. ஜில்லா காங்கிரஸ் பிரசிடென்டை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களோடேயே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வேலை செய்வதில்லை. காங்கிரஸ் பிரசிடென்ட் என்ன சொல்கிறாரோ அதுவே சர்க்கார் உத்தரவாக அங்கே அமுல் செய்யப்படுகிறது. ஜில்லா பூராவும் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நிர்வாகம் அங்கே செவ்வையாக நடைபெற்றவேண்டுமானால் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போது ஜில்லா அதிகாரிகளை அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டுமே தவிர காங்கிரஸ் கமிட்டி பிரசிடென்டை அழைத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

12-50
p.m.

* SRI A. A. RASHEED: Mr. Deputy Speaker, when the leaders and followers of the 'We Tamil' movement speak and sometimes put interpellations in English, I think I could also venture to speak in English. The first impression about the Governor's Address to this Legislature it is very short and very brief. Shakespeare has said 'brevity is the soul of wit'. Though the Address was brief, it did not omit to mention some of the important pieces of legislation that are to be brought before this House during this session. I am sure Members on the other side will agree with me when I say that legislation should not be hurried. For, I think, legislation hurried is legislation buried.

Mr. Deputy Speaker, in no country in the world so much licence and so much liberty are enjoyed by journals and newspapers as are enjoyed in our country. It is easier in India to pick one's honour and dignity and reputation than to pick one's pocket. I refer to yellow journals in the country. These vermins of yellow journals should not only be wiped out, but wiped out once and for all. I think the Government are doing something but that is not enough. In spite of the action the Government have taken, I find—I do not want to name them—so many journals in our State which practise this yellow journalism. The sooner they go, the better for society.

Sir, another legislation to which I will gladly lend my support is this. I refer to abolition of the dowry system. I am indeed grateful to Mr. Palanisami, who has ventured to bring in one such legislation.

SRI K. VINAYAKAM: I believe, you are married. (Laughter.)

* SRI A. A. RASHEED: I am, but I have daughters to marry. (Laughter.) The demon of dowry must go. Some of these poor girls remain spinsters even up to the age 30. They must have a sigh of relief that they will after all get married not on account of dowry but because of the intrinsic qualities of the head and heart. I am in favour of the abolition of dowry. But at the same time, I want that the Government should intensify their Family Planning programme. It is no good if only rich and aristocratic families resort to birth control. The Government should make it popular among the labouring and the middle class families. On the one hand we are trying to increase production of food. On the other hand, every year we get more and more mouths to feed.

7th February 1959]

[Sri A. A. Rasheed]

How are you going to raise the standard of living of the people if you do not keep down the birth rate? I think the Government should pay a little more attention to this problem also.

We are all pleased and proud to see that Rourkela and Bhilai have been put into commission. Although a Congressman, yet as a South Indian, I would like to urge upon the Government that they should also emphasise the need for starting another Rourkela or Bhilai in Salem district where we have got iron ore and can get power from the Neiveli Lignite project. There is no use of saying we have harnessed all the available water resources. We must also increase the production of fertilisers, chemical fertilisers. I am happy to find it stated in the Governor's Address that tenders have been received for starting a fertiliser factory. I would request the Government to see that they expedite the establishment of the fertiliser factory in South India.

As regards Education, I would welcome the move from the Government to restrict admission to University courses of study. We should not create more educated unemployed persons in our State. Let us concentrate our attention on opening more technical and professional colleges than colleges of arts and humanities. I think, we have not got enough number of skilled workmen in our State. Although Mr. Annamalai, during the Question Hour, suggested that we should have more Arts colleges, I would, on the other hand, suggest that we must have less number of colleges to teach humanities and more for technical and professional studies.

Then, Sir, tanning industry, which is the backbone of South India's economy, is going to dogs. The Government have not come forward to help the industry. I am openly saying this. I requested the Government to give more loans to the tanners. But I regret to say that the request has fallen on deaf ears. I do not know why the Government should show such apathy to tanners. After all, this industry is earning 25 crores of rupees by way of foreign exchange every year. Now because of the export of raw goat skin to the U.S.S.R. the U.S.A. and Australia, this industry is losing its importance and I am afraid if nothing is done, it will go not only to dogs but it will also perish.

Sir, due to the vagaries of sales tax, most of the tanners are in arrears. It is not the mistake of the tanners. Every time, every year, some law is made which is again amended so that even the very officer who wants to enforce the law is unable to say whether the tanner owes any money to the Government or not. As a result, the arrears of sales tax have increased. I would urge the Government to waive sales tax arrears in the case of tanners up to at least 1955, so that the industry may be put on a firm footing.

North Arcot district is one of the vast and big districts in the State. So much so, the district officials are not able to reach every nook and corner of the district to attend to the needs of the people. In some of the villages, there are still people who do not believe

[Sri A. A. Rasheed] [7th February 1959]

that we have achieved independence. Hence, I would request the Government to bifurcate the district soon so that—the district officials may be able to reach every nook and corner of the district to attend to the people's needs.

Another point, I would like to discuss is this. Thefts and robberies have increased in number in Ambur, Pernambattu and Vaniyambadi. People are afraid to come out of their houses after 8-30 p.m. (Hon. Members: Oh!) You do not know. It is a fact. I would like to know why such insecurity should prevail in such big towns as Ambur, Vaniyambadi and Pernambattu. Is it because the officials have become inefficient or the thieves and robbers have increased in number?

(The Deputy Speaker sounded the gong.)

SRI A. A. RASHEED: I would request the Hon. Deputy Speaker to give me two more minutes.

DEPUTY SPEAKER: We have already decided to rise at 1 o'clock.

1-00
p.m.

* SRI A. A. RASHEED: I will finish in a minute, Sir. Sir, when the members of the Opposition demanded Dravida Nad, I am reminded of a story, rather an incident which happened during my college days. When I was in the college, one of my class-mates was in love with a girl who was also studying in the same college. Whenever I used to meet him, I used to ask him whether he saw successful in his love affairs. He used to say: 'Not yet'. After some time I had to leave the college. So also, the lovers had to leave the college. But happily one day, I met my friend in the Marina at Madras and asked him whether he had married the same girl with whom he was in love while at college. He replied that he could succeed only up to 50 per cent. I therefore immediately congratulated him but he did not like it very much. I did not know why he did not like and therefore asked him: "Why should you feel so sorry when you had achieved 50 per cent success". He said: "What of that to me. The 50 per cent success is, I love the girl but the girl does not love me".

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should resume his seat. The House will now adjourn for lunch and reassemble at 2-30 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch 2-35 p.m.)

* SRI V. SANKARAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரைமீது பேசியவர்கள், அவர்களுடைய உரையிலே இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா பிரச்சனைகளுக்கு பரிசீலனைகள் காணப்படவில்லை என்று குறை கூறினார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஒரு மன்னாரையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர நாட்டிலுள்ள முக்கிய பிரச்சனைகளைப் பற்றிதான் இதிலே காணப்படுமே தவிர, எல்லா பிரச்சனைகளும் இதிலே அடங்கி அவைகளுக்கான பரிசீலனைகள் இதிலே காணப்படவேண்டுமென்றால் அது ஒரு பட்ஜெட் ஸ்பீச் ஆக

7th February 1959] [Sri V. Sankaran]

இருக்குமே தவிர கவர்னருடைய முன்னுரையாக இருக்க முடியாது. கவர்னர் உரையிலே நாட்டிலே காணப்படும் முக்கிய பிரச்சனைகளைப்பற்றியும் பரிகாரங்களைப் பற்றியும் விவரங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சில நண்பர்கள், ஏன் அவர்கள் கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது பங்கெடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதற்கான காரணங்களை அம்மையார் சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் பிரதிநிதியாகவும், தூதுவர் என்ற முறையிலே அவர்கள் வந்திருப்பதாகவும், அதனால் தாங்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் 1957-ம் ஆண்டு ஸ்ரீ ஏ. ஜெ. ஜான் அவர்கள் கவர்னராக இருந்து உரை நிகழ்த்தியபோது அவர்கள் வந்திருந்தது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதனால் அவர்களுடைய உள் நோக்கம் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தின் பிரதிநிதியாகவோ, தூதுவர் என்ற முறையிலே வந்ததினால் அல்ல வட நாட்டிலே இருந்து அண்டை நாட்டிலிருந்து வந்தவருக்கு இடம் கிடையாது என்று பகிஷ் கரித்தார்கள் என்று தெரிகிறது.

இதை பகிஷ்கரிக்கிறவர்கள் அதே மூச்சில் நமது பக்கத்தில் நூற்றுக் கணக்கான மைலுக்கு அப்பால் இருக்கும்படியான இலங்கையில் இருக்கும் தமிழர்களை எல்லாம் ஏன் அவர்கள் வெளியேற்றுகிறார்கள் என்பதுபற்றி கண்ணீர் சிந்துகிறார்கள். அதுபோல் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் இருக்கும் பர்மா நாட்டவர்கள் ஏன் தமிழர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு அந்த நாட்டவர்கள் பர்மிய நாடானாலும் சரி, இலங்கை நாடானாலும் சரி, இந்த நியாயத்தை அடிப்படையாக வைத்து இருப்பவர்கள் எங்களைக் கேட்க என்ன வாய் இருக்கிறது என்று கேட்டால் இவர்கள் எந்த முறையிலே பதில் சொல்லுவார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஊருக்கு இவர்கள் போதிக்கும் உபதேசம் இவர்களுக்கு மட்டும் இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வோம். பர்மா தேசத்திலிருந்து நாம் அரிசி இருக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் சொல்லுகிற மனப்பான்மையில் வெளிநாட்டவர்களுக்கு நாம் ஏன் அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்று பர்மா நாட்டினர் நம்மிடம் சொன்னால் இவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுவார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிலாய், ஸர்கேலா முதலிய இடங்களில் சீக்கிரமாக வேலை முடித்து விட்டார்கள். ஆனால் நெய்வேலியில் சோதனைகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் இருக்கிறதென்று கேட்கிறார்கள். நம் தமிழ் நாட்டிலே வைகை திட்டம், பெரியாறு திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட காலத்திலேமட்டும் அல்லாமல் குறிப்பிட்ட செலவிற்கும் உள்ளாகவே முடிந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் திட்டங்கள் சீக்கிரம் முடியவில்லை என்று சொல்வது சரியானவை அல்ல. நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவில் 25 சத விதத்தைத் தான் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் பிலாய், ஸர்கேலா போன்ற இடங்களிலுள்ள இத்தகைய பெரும் தொழில் திட்டங்கள் அந்த அந்த ராஜ்ய சர்க்காரைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கின்றன என்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். வட நாட்டிலுள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைத் திட்டங்கள் அந்த அந்த ராஜ்யங்களைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழில் போன்ற பெரும் தொழில்களை, தேசியத் தொழில்கள் என்ற முறையில் பப்ளிக் லெக்டாரிஸ் வைக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரே நிர்வகித்து வருகிறார்கள். அந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதில் பங்கு கிடையாது. இங்கே, நெய்வேலித் திட்டத்தின் மொத்த வருவாயில் 25 சத விதத்தை மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுப்பதை அவர்கள் நமக்குப் பெரும் சலுகை அளித்ததாகவே கருத வேண்டும்.

[Sri V. Sankaran]

[7th February 1959]

உணவுப் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால், அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. “நடு மனிதர்களை” நீக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை சர்க்கார் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கொள்கையை “ரிஜிட்”-ஆகக் கொள்வது உசிதமல்ல என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில், மண்டி ஏஜெண்டுகள்—கமிஷன் ஏஜெண்டுகள்—எனப்படும் நடு மனிதர்கள் மக்களுக்கு விவசாயிகளின் நெல்லை வாங்கிக் கொள்ள முடியாது. இவர்கள் நடு மனிதர்களால் உபயோகிப்பவர்களுக்கும் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் செலாகியிருந்தான். இவர்கள் இல்லாவிட்டால், நகரங்களிலுள்ள உபயோகிப்பவர்கள் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளிடம் சென்று நேரிடையாக அவர்களைப் பிடித்து நெல்லை வாங்கிக்கொள்ள முடியாது. விவசாயிகளும், நேரிடையாக, உபயோகிப்பவர்களிடம் விற்க இயலாது. பல உணவு தானியங்கள் கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் மூலமாக நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் இருப்பதால் தான் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் அதிகமாகின்றன என்று சொல்வது ஒத்துக் கொள்ளக்கூடியது அல்ல. அவர்கள் பெறுவது எல்லாம் மூட்டைக்கு 4 முதல் 6 அணு கமிஷன் தான். எனவே நடு மனிதர்களை நீக்கிவிட வேண்டும் என்ற கொள்கையை வைத்து கமிஷன் ஏஜெண்டுகளை நீக்குவது உசிதமல்ல. இந்த விஷயத்தில் ஓரளவு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். ஜில்லாக்களில் நெல் ஒன்று தான் விளைபொருளாக இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் எத்தனையோ “சமாஷியல் க்ராபஸ்” விளைகின்றன. இந்த நிலையில் நெல்லுக்கு மாத்திரம் விலைக் கட்டுப்பாடு வைத்தால் நெல் மட்டும் விளையும் ஜில்லாக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படும். இதையும் மனதிற் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக நெல்லில் பதர் அதிகமாகக் கலந்திருக்கும். வியாபாரிகள் நெல்லை வாங்கும்போது பதருக்கு மூட்டைக்கு சுமார் 2 படிசுள் தள்ளுபடி பெறுகிறார்கள். சர்க்காரும் அவ்வாறு செய்யலாம். பச்சரிசியை வாங்கும் போது அதை அதிகமாக வாங்கினால் அது சீக்கிரம் புழுத்துப் போய்விடும். எனவே பச்சரிசியை அதிகமாக ஸ்டோர் பண்ணிவைக்க முடியாது. அதே மாதிரி புழுங்கலரிசியை வாங்கி ஸ்டோர் செய்யும்போது, பதமாக இருந்தால் அது சீக்கிரம் நாற்றமடிக் ஆரம்பித்துவிடும். உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்யும்போது இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இரண்டு லக்ஷம் டன் கொள்முதல் செய்யப்படும்போது கொள்முதல் செய்யப்படாத நெல்லை அதிக விலைக்கு விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் பதுக்கி வைக்கக்கூடும். இவைகளையெல்லாம் கொள்முதல் செய்யும் முன் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு பண்ணைப் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால், ஸ்ரீ சிவரீணத் தேவர் சொன்னதுபோல், வயோந்தூர் என்ற ஊரில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவுப்பண்ணை பூரண வெற்றியடையவில்லை. அதேமாதிரி கும்ப கோணத்திற்குப் பக்கத்தில் பந்தநல்லூர் என்ற ஒரு ஊரில் அமைக்கப்பட்ட கூட்டுறவுப் பண்ணையும் வெற்றியடையவில்லை. எனவே கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ராஜ்யத்தில் ஒரு சில இடங்களில் பரீட்சார்த்தமாக நடத்திப்பார்த்து அவை வெற்றியுற்ற பிறகு அவைகளை மற்றெல்லா இடங்களிலும் அமைத்து நடத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்விச் சலுகைகளை, எல்லா மாணவர்கள் விஷயத்திலும், ஏழைகள் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை சீக்கிரம் அமல் நடத்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டவரும் சலுகையை, 1961-ம் வருஷத்துடனேயே நிறுத்திவிடாமல் அதற்குமேல் 10 வருஷங்கள் வரையில் நீடித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில், சிறு நிலக்காரர்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதற்கான சட்ட நிர்மாணத்தை சீக்கிரமே செய்ய வேண்டும். மொத்தம் ஒரு வேலி அல்லது 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலக்காரர்களுக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

7th February 1959] [Sri V. Sankaran]

மேலும், “கமர்ஷியல் க்ரான்ஸ் இன்ஷூயூரன்ஸ் ஸ்கீமையும்” கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியம் பெறும் பள்ளிகள் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கினால் அவைகளுக்கு உள்ள (Teachers Grant) மானியம் இனிமேல் நிறுத்தப்படும் என்று தெரியவருகிறது. அவ்வாறு செய்தால் பல பள்ளிகள் நடத்தப்பட முடியாது போய்விடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சனையும் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று தென்னிந்திய ஆசிரியர் சங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள். பலதரப்பட்ட உபாத்தியாயர்களின் பென்ஷன் விதிகள் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று எய்டெட் பள்ளி ஆசிரியர்கள் வீட்டு வாடகைப் படி கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போதைய விதிகளின்படி, ஓர் உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தை ராஜிநாமா செய்து விட்டால் அவருக்கு பென்ஷன் கொடுக்க கணக்கிடப்படமாட்டாது என்று சொல்லப்படுகிறது. எல்லா Case-களில் முன் காலத்தையும் பென்ஷன் கொடுக்க கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI SAVITHRI SHANMUGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின்பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பாராட்டினார்கள். அவருடைய உரையிலுள்ள விஷயங்கள் சம்பந்தமாக பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குற்றம் குறைகள் கூறினார்கள். அவருடைய உரையை பாராட்டும் தீர்மானத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மிகவும் சுருக்கமாக இருந்தாலும், நம் அரசாங்கம் மக்களுக்குச் செய்திருக்கும் நல்ல சேவைகளை அதில் அவர் மிகச் சிறந்த முறையில் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பருவமழை சில ஜில்லாக்களில் நன்றாகப் பெய்திருந்தாலும், ஓரிரண்டு ஜில்லாக்களில் அது பொய்த்து விட்டதால் சில ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பஞ்சத்தை சமாளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கத்தார் உடனடியாக எடுத்துப்பஞ்சப் பிரதேச மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. நம் அரசாங்கம் எப்போதும், கஷ்டப்படும் மக்களின் தேவைகளை உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. சில காலமாக உணவு தானியங்களின் விலைவாசிகள் மிக அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதால் பல மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை சமாளிப்பதற்காக, உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து ஆங்காங்கு நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு நியாய விலையில் அவைகளைக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. அரசாங்கத்தின் இந்த முயற்சியால் மக்களுக்கு இருக்கும் விலைவாசி உயர்வுக் கஷ்டங்கள் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது.

கவர்னர் அவர்கள் முக்கியமாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் திட்டத்தை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரித்துத்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை அமுல் நடத்தும்போது ஏற்படும் கஷ்டங்களை உடனடியாகத் தவிர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். நிலக் காரர்களுக்கு எந்த விதமான மனக் கஷ்டமும் ஏற்படாத முறையிலும் அதே சமயத்தில் குடியானவர்களுக்கும் அனுசூலம் ஏற்படும் முறையிலும் கூட்டுறவு விலகாயத்தின் மூலம் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டங்கள் அடிகோலுகின்றன.

[Srimathi Savithri Shanmugam] [7th February 1959]

2-50
p.m.

கல்வி, தொழில், மின்சாரம், நீர்பாசனம், விவசாயம், சுகாதாரம், கிராம முன்னேற்றம் இவைகளையெல்லாம் பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்களது பேருரையில் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்துறைகளிலெல்லாம் நம் அரசாங்கம் முழு கவனம் செலுத்தி நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக நமது அமைச்சர்கள் நல்ல முறையில் அவரவர் களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பங்கை நன்கு செய்து வந்திருக்கிறார்கள். கல்வித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் முக்கியமாக, குழந்தைகளுக்கு பகல் உணவு அளிக்கும் விஷயத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் பொது மக்கள் ஆதரவைக் கொண்டு நாம் இன்று பல லட்சக்கணக்கான குழந்தைகளுக்கு பகல் உணவு அளித்து வருகிறோம். அப்படிப் பகல் உணவு அளித்து வருவதின் காரணமாக பள்ளிக்கு வராமல் இருந்த அநேக குழந்தைகள் இன்று பள்ளிக்கு வந்து கல்வி கற்பதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, இன்று நமது பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது நமது ராஜ்யத்திலே இன்று பல ஜில்லாக்களிலும் இந்த பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டம் மூலமாக பொது மக்களின் ஆதரவைக் கொண்டு, ஆங்காங்கு மக்களுக்கு எது தேவையோ அவைகளை மக்களே முன்வந்து தீர்ப்பதற்குத் தயாராக முன் வந்திருப்பது பாராட்டற்குரியதே யாகும். இந்த முறையில் நம் ராஜ்யம் நடத்தி வருவதைப் பார்த்து மத்திய அரசாங்கமும் இன்னும் பல ராஜ்யங்களுக்கும் இதைப் போலவே திட்டங்கள் அமைத்து நடத்த வேண்டுமென்று முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பது நம் ராஜ்யத்திற்கே ஒரு பெரிய பாராட்டுதலாக இருக்கிறது. இதற்காக நாம் நமது நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவர்களை மட்டுமல்ல, கல்வித்துறையில் இருக்கக் கூடிய பல அதிகாரிகளும் முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல ஜில்லாக்களிலும் இந்தத் திட்டம் வந்து நல்ல முறையில் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. கல்வித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் இன்று பெண்கள் முக்கியமாக எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்து விட்டவுடன் பெரும்பான்மையான பெண்கள் உபாத்தியாயினிகளாக வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் பயிற்சி பெறுவதற்கு முன் வருகிறார்கள். ஆனால் எல்லோருக்கும் அதே மாதிரியான பயிற்சி அளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதால் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஆலோசனை செய்து அப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு வேறு துறைகளில் கல்வி கற்றுக் கொடுத்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வேலை தேடிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அது மிகவும் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ஆங்காங்கு பல கிராமங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு, விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்குவதற்கு மின்சாரம் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் உரையிலே, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி அறிவித்திருப்பது உண்மையிலே சந்தோஷப்பட வேண்டியதொன்றுதான். இன்று விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டு போகும்போது இம்மாதிரி அவர்களுக்கு ஒரு ஆதரவு கொடுப்பது நமது கடமையாகும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக சிறு கைத்தொழில்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் சிறு கைத்தொழில்கள் ஆரம்பித்து இருப்பது, ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கிறது. அதேபோல் நகரப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய நடுத்தர குடும்பப் பெண்களுக்காக, சிறு கைத்தொழில்களை நகரப்புறங்களிலும் ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு குறைந்தபட்ச ஊதியம் சம்பாதிக்க நல்ல தொரு திட்டத்தை வகுத்து அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல நல்ல திட்டங்களை நமது அமைச்சரவை வகுத்து, அதிலும் முக்கியமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல நல்ல காரியங்களை இன்று சாதித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமானால், நீர்ப்பாசன

7th February 1959] [Srimathi Savithri Shanmugam]

வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் பரம்பிக்குளம் திட்டமானது இன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக கோவை வாசியாகிய நான் அது கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அந்தத் திட்டம் முடிந்தவுடன் கோவை ஜில்லாவில் அநேக ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் நல்லமுறையில் சாகுபடி செய்வதற்காக வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கின்றன என்று கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அடுத்தபடியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஆசிரியர்களும் வீடு வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்று கிடைக்கும் சம்பளத்தில் அதற்கேற்ப வீடு கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாகயிருப்பதால் அரசாங்கம் பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பலர் முன் வந்து நிலங்களாகவும் மற்றும் கொடுத்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கமுன் வந்திருக்கிறார்கள். அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வீடு வசதியை அவசியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உறையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்:

SRI P. S. SANTHANAM ; தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய பேருரையின் மீது நான் எனது கருத்தினைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். சட்டசபையிலுள்ள ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கவர்னருடைய உரையை வரவேற்றுப் பேசுகையில் தங்களுக்குள்ள குறைபாடுகளை அவ்வப்போது கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்டால், ஆசையுள்ள மனைவியைப் பார்த்து, தகப்பனுருக்காக, நான் உன்னை அடக்கிறேன் போல் அடிக்கிறேன் நீ அழுதுகொண்டு போல் அழு என்று சொல்வது போலிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியினரின் வாதங்களைப் பார்க்கும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினர், கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது வரவில்லையே, இன்று வந்திருக்கிறார்களே என்று கூறப்பட்டது. ஏதோ பணத்திற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே சொல்கிறேன். பணத்திற்காக பல்லவி பாடக்கூடியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சியினர் அல்ல என்பதை எல்லோரும் உணரவேண்டும். ஏன் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் பணத்திற்காக வந்தவர்கள் அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். இந்நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைத் தேடி, செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின்தான் எங்கள் கட்சி தேர்தலில் இறங்கியது. சிலர் வெற்றி பெற்றும் வந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வது, கவர்னர் பதவி என்பது நம் நாட்டிற்கு லாயக்கான பதவியல்ல என்பதுதான். அக் காரணத்தினால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கவர்னர் உரை நிகழ்த்தியபோது அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, அதை ஒருபுறமாக வைத்து விட்டு கவர்னர் உரைமீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கவர்னரது உரையில் சென்ற ஆண்டு ஹரிஜன மக்களின் நலனைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இவ்வாண்டு ஹரிஜன மக்கள் முன்னேறி விட்டார்கள் என்றே அல்லது அவர்களுடைய நிலை கவர்னருக்குப் புரியவில்லை என்றே நாம் நினைக்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கேவலமான நிலையில் இருந்தார்கள் என்றும் இப்போதைய ஆளும் கட்சியான காங்கிரஸ் பதவிக்கு வந்த பின்னர்தான் அவர்கள் முற்போக்கான நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஆங்காங்கு பறை சாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்த பின்னர் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காக எந்தெந்த வகைகளில் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் சிந்தித்து ஒரு முடிவிற்கு வருவோமோமாதல், இந்த ஏழை எளியவர்களின் உழைப்பைக் கொண்டுதான் நம் நாட்டிலுள்ள பெரிய நிலச்சவாந்தர்களும், பணக்காரர்களும், மோட்டார் மன்னர்களும் இப்பொழுது பகட்டாக இந்த அவையின் கண்ணே பேசுகிறார்களே தவிர, சுவாமி சகஜநந்தா அவர்கள் சொன்னார்கள், சிதம்பரம் தொகுதியில் தான்யம் கொடுக்க மறுத்ததற்காக ஹரிஜனங்களைக் கட்டி அடித்தார்கள் என்று. அப்படிப்பட்ட அவல நிலையத்தான் நாம் இன்று இந்நாட்டில் காண்கிறோம். அதைவிடப் படுமோசமான நிலைதான் இன்று ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ரஷீத் அவர்கள் சொன்னார்கள், வாணியம்பாடியில் பகல் நேரத்திலேயே கொலைகளும்

[Sri P. S. Santhanam] [7th February 1959]

கொள்ளுகளும் அதிகமாக நடக்கின்றன என்று. ஆக, பண ஆதிக்கம் உடையவர்கள் செய்யும் இந்த அக்கிரமங்களும், அநியாயங்களும் கட்சிப் பூசலில் மறைந்துபோய் விடுகிறது. கவர்னரது உரையில் எடுத்து விடப்பட்டிருக்கின்றன, எதெது மக்களுக்கு இன்றியமையாத தேவைகள் என்று சொல்லி அவைகள் செய்யப்படவேண்டுமென்பதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, வள்ளுவர் பெருமான் கூறியிருக்கிறார்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்று

யார் யார் எதை எதைச் சொல்கிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் கேட்டு அவைகளைப்பற்றி ஆலோசித்து அதன்படி நடக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் பொதுமக்கள். “எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு திட்டங்கள் வகுக்கின்றன, எந்தக் கட்சி நாட்டு மக்களின் நலனைப் பேணுகிறது, எந்தக் கட்சி மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்பது குறித்து முடிவு காண்பதற்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதை விட்டுவிட்டு கவர்னர் உரையிலே எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிற தாக்கீதப் பேசுவதுதான் அவர்களுடைய கொள்கை போல் தோன்றுகிறது. நம்முடைய குறைகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று சிந்திக்க வேண்டும். வடாற்காடு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் வடாற்காடு ஜில்லா விலே சற்றுப்பிரயாணம் செய்து, அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் தெரிந்து கொண்டிருந்ததென்தான் வடாற்காடு ஜில்லாவின் பஞ்ச நிலைமையை உணர்ந்து அவருடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அத்துடன் பஞ்சப் பிரதேசத்திலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுத்தால், அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ததாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருப்பதற்கு மாறாக அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கங்களின் மூலமாகவோ, சர்க்காரிடமிருந்தோ கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை மூலமாக நோட்டீஸ் கொடுத்து வசூலிப்பதற்கு அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் அம்மாதிரியான இடங்களில் உடனடியாக வரி வஜா செய்வதோடு, விவசாயிகள் வாங்கியிருந்த கடன்களைச் சில காலம் ஒத்திவைத்துக் கொடுக்கும்படியாக இந்தச் சபையிலே அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வடாற்காடு ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் இல்லை. அத்துடன், அங்கே ஏரிகளைச் சரியான முறையிலே மராமத்து செய்யாமலும் இருக்கிறார்கள். சென்ற பட்ஜெட்டின்போதும், கவர்னர் உரையின் மீது பேசும்போதும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். திருவண்ணாமலையைச் சுற்றி, ஏழ், எட்டு ஏரிகள் இருக்கின்றன; 100 வருஷ காலமாக—எனக்குக் கருத்து தெரிந்த காலத்திலிருந்து—அவற்றை மராமத்து பார்க்காமல் இருக்கிறார்கள். அது மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்குப் பல தடவை ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள், அங்குள்ளவர்கள் ஆனால், நாளைவரை அது கவனிக்கப்படவில்லை. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், வயிற்றுப் பிள்ளையை நம்பி மாட்டு வாரப் பிள்ளையைக் காலே வாறுவதுபோல் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான். பெரிய பெரிய திட்டங்களை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டே போனால், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய சிறு சிறு நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிக்கப்படவில்லை.

திருவண்ணாமலை செங்கம் தாலுகாக்களுக்கு சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் பயனளிக்கும் என்று முதலிலே அங்குள்ள மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை என்ற பழமொழிப்படி, இன்று திருவண்ணாமலை தாலுகா மக்கள் அத்தனை பேரும் மிகுந்த ஏமாற்றத்துடன், சாத்தனூர் திட்டத்தினால் ஒரு பயனையும்

7th February 1959] [Sri P. S. Santhanam]

காணாமல், தேங்கி நிற்கிறார்கள். ஆகவே, சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத் திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டினால், அதன் பயனாக ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும்; அத்துடன் திருவண்ணாமலையிலுள்ள ஐம்பதாயிரம் மக்கள் வாழ்வதற்குக் குடி தண்ணீர் பஞ்சம் நீங்கும் என்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துக்கூறி, அதை அவர்கள் செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். சாத்தனூர் திட்டத்திற்கான செலவு போக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் நாற்பது லட்சம் ரூபாய் மீதம் இருக்கிறது. அந்த நாற்பது லட்சத்துடன் மேலும் இருபது லட்சம் சேர்த்து, 60 லட்சமாக ஆக்கி, ராதாபுரம் வழியாக சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு கால்வாய் கொண்டு வரலாம் என்று முதல் என்ஜினீர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப் பற்றி நாங்கள் சென்ற வருஷமே நமது சபையின் முன்னாலே தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆனால், அந்த நிலைமையை உடனடியாகச் சர்க்கார் செய்வார்களானால் திருவண்ணாமலைத் தாலுகா மக்களுக்குப் பெரும் பலன் கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது திடீரென்று, முன் அறிவிப்பு இன்றி, நமது தமிழ் நாட்டிலே சீமைய என்னெய்ய கிடைப்பது அதிக கஷ்டமாக இருக்கிறது. மூன்றரையணை விலைக்கு ஒரு பாட்டில் விற்பனையாகி வருகிறது. இப்பொழுது 6 அணுவக்கு விற்கிறது. ஆறு அணுவக்கு விற்பனாகும்படி, அது மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. நகர மக்கள் ஏதோ மின்சார ஒளியிலே வாழ்கிறார்கள். ஆனால், கிராமத்திலேயுள்ள மக்கள், குறிப்பாக ஏழை எளியவர்கள், இந்த மண்ணெண்ணெயைக் கிடைக்காமல் படும் அவஸ்தையை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நிலப் பிரபுக்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் இதனுடைய அருமை தெரியாது. ஆனால், ஏழை எளிய கிராம மக்களைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய அவல நிலை தெரிய வரும். ஆகவே இப்பொழுது திடீரென்று ஏற்பட்ட மண்ணெண்ணெய்க் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி, மக்களுக்குச் சலிபமாக முன்போல் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழியை நமது சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆகவே, கவர்னர் உரையிலே ஏழை மக்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடாதது கண்டு நான் வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI B. K. LINGA GOWDER: Mr. Deputy Speaker, Sir, while welcoming the Address of the Governor containing many redeeming features, I wish to make a few observations. First of all I thank the House for its decision to hold a short session of the Assembly in Ootacamund in April this year. It is very sad to hear that the D.M.K. members absented themselves from the joint sittings of the Legislature on this issue. Their argument seems to be that the holding of a session at Ootacamund is a luxury and waste of public money. If this is accepted to hold a session in a luxuriously furnished House like this, to sit under fans, to get a daily allowance of Rs. 12-8-0 and in addition a salary of Rs. 150 a month is also a waste. When a poor labourer gets only Re. 1-8-0 for his eight hours work in the scorching sun, we should also be satisfied with a rupee or two per day. Let these members who speak about waste come forward and set an example to others. The holding of a session of the Assembly at Ootacamund no doubt will entail extra expenditure but that would go to the benefit of the public. The public of the Nilgiris, especially the domestic servants, are suffering a lot ever since the exodus was stopped and Ootacamund is fast losing its importance. Therefore even this short visit will be of great benefit to them. Day before yesterday my hon. Friend Sri Asaithambi paid a compliment to us to me and

3-00
p.m.

[Sri B. K. Linga Gowder] [7th February 1959]

my colleague calling us 'Kavadis'. No doubt we begged the members of this House. We honourably begged the Members of this House not for us but for the benefit of the public. But my hon. Friend Sri Asaithambi is an 'Annakavadi' and he has nothing to give us. Now I am sure the Members of the D.M.K. will attend the session at Ootacamund. I invite them to be my guests during their stay at Ootacamund. I take this opportunity to express the gratitude of the public, for this decision of the House. They are waiting to give the members of the House a warm reception. I request this House to make this an annual affair for a longer duration.

3-10
p.m.

The main potato crop of the last season was almost a failure partly due to want of timely rains and partly due to disease which still remains undiagnosed and unremedied. The result is that the people are not able to buy their seeds and fertilizers for the next crop. I appeal to the Government to give an extension of time to the ryots for the repayment of their loans. I welcome the proposal of the Government to procure 2-lakh tons of rice through co-operative societies for distribution to the public through fair price shops. As hon. Members know, the Nilgiris is a non-rice growing area and therefore sufficient stock must be made available especially during monsoon seasons when the prices soar. Sir, it is gratifying to note that the Government have decided to introduce ceiling on land holdings. My humble opinion is that mere legislative enactment will not help. Improved seeds, more fertilizers and marketing and storage facilities must be made available through co-operative institutions to increase food production. My humble suggestion is that plantations like coffee, tea and rubber should be exempted from the proposed legislation. About ninety per cent of the estates are run by public and private limited companies and only ten per cent are owned by individual. These estates are run efficiently and the production has reached its peak. Now, any change in the present structure will affect production.

Sir, I am happy to hear that the Government have been able to spend ninety crores of rupees out of the 150 crores allotted for the Second Plan period, and that they will exceed the target. I appeal to the Government to include in the third Plan schemes like laying more roads in beauty spots in the Nilgiris district, construction of more rest houses and also construction of a State-sponsored hotel to attract foreign tourists.

I am grateful to the Government for having brought the whole of my district under the Community Development Scheme.

Regarding power, the Kundah scheme is progressing fast, thanks to the efforts of the engineers who work day and night to complete the work well ahead of schedule. I am proud to say that Kundah, my birth-place, will soon give light and power to millions of people

7th February 1959] [Sri B. K. Linga Gowder]

elsewhere, though local people have to make some sacrifices. I congratulate the Hon. Minister for Electricity on the progress so far made regarding rural electrification.

Regarding Education, the midday meal scheme has wide support and I am sure the poor children of the Nilgiris district will get mid-day meals in a very short time. The school improvement scheme also is receiving good response and encouragement. Recently we held a meeting in Ootacamund at which I presided. As Chairman, I am proud to say that in a small district like ours about five lakhs of rupees—both in cash and in kind—have been promised and that we will be able to collect this sum before the 31st March 1959. Again, as Chairman, I will have the pleasure to invite the Members to see the institutions when they visit Ootacamund.

I thank the Government for their generosity in giving some interim relief to the N.G.Os. I am sure the proposed Commission will suggest ways and means to reduce the disparities in the emoluments of the officers of the Centre and the State and make recommendations with a view to improving the service conditions of the State employees.

Regarding industries, I am sorry to say that we do not have any industries in the Nilgiris. I request the Government to urge the Central Government to start the proposed raw film factory in Ootacamund soon. I understand that there is a proposal with the Central Government to start a Children's Food Manufacturing industry in the State. In this connexion, I am glad to say that about 17 thousand acres of pasture land are available for the purpose in the Nilgiris district. I appeal to them at least to have this factory in the Nilgiris.

* **SRI R. SUBRAMANIAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய பேருரையின் மீது கனம் ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் பல முக்கியமான சம்பவங்களைப் பற்றிக் கூறி இருக்கிறார்கள். அவற்றில் சிலவற்றை நான் எடுத்துக்கொண்டு பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நடந்து வருகிறது என்று தெரிவித்துள்ளார்கள். இது வெகு நீண்ட நாட்களாகப் பேசப்பட்ட சமாச்சாரம். அதிலும் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி எழுதாகப் பத்திரிகைகளும் இல்லை. பேசாத அரசியல் வாதிகளும் இல்லை. ஆகவே நீண்ட நாட்களாக இது பற்றிப் பேசப்பட்டு இப்பொழுது முடிவாக நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே இது எல்லோராலும் வரவேற்கப்படவேண்டிய விஷயமாகும். இதற்கு எப்பொழுதும்போல் பெரிய மிராசுதார்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு இல்லாமல் இருக்க முடியாது. இருந்தபோதிலும் அவர்கள் இதைக் கொண்டு வருவதன் அவசியத்தை, இதனால் நன்மையா தீமையா என்பதை, நாட்கள் செல்லச் செல்ல புரிந்து கொள்ளுவார்கள். நான் இதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு முன், இதற்கு முன்னால் கொண்டு வந்த நிலச் சீர்திருத்தச்

[Sri R. Subramaniam] [7th February 1959]

சட்டங்கள் எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலத்தைப் பொறுத்தவரை சட்டம் செய்யும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் குடியானவர், மிராச்தார் உறவு பாதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு அவர்களுடைய உறவு பாதிக்கப்பட்டாலும்கூட, பண்ணையாட்கள், குடியானவர்கள் நன்மை அடைய வேண்டுமென்றும் நோக்கத்துடன் அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வருகிறோம். சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வரும்போது எவ்வளவு உற்சாகத்துடன் கொண்டு வருகிறார்களோ அதே உற்சாகத்தை பிறகு அந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதில் காட்டுவதில்லை என்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பண்ணையாட்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் பலனாகப் பண்ணை முறை பாதிக்கப்பட்டது. 75 சதவிகிதத்திற்கு மேல் பண்ணையாட்கள் பெரிய மிராச்தார்களை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்கு அடுத்தபடியாக நியாய வாரச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதுவும் அதே நிலையைத்தான் அடைந்தது. 75 சதவிகிதம் பேர் எந்த விதமான குத்தக்கச் சட்டமும் இல்லாமலே மிராச்தார்கள் நிலத்தில் உழுது பயிரிட்டு வந்தார்கள். இதன் பலனாக ஆயிரக்கணக்கான குடியானவர்கள் விலக்கப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குப் பிறகு அப்பீல் ஹை கோர்ட் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு இருக்கிறபடியால் சாதாரண குடியானவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் திருத்தி சட்டமாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நில உச்ச வரம்பு கொண்டுவர சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது என்றால் நிலம் இல்லாத ஏழை மக்கள் நன்மை அடைய வேண்டும், அதோடு உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்கிற ஒரே ஒரு காரணத்தைக் கொண்டுதான் இந்த மாதிரி செய்யப்படுகிறது. நம்முடைய நோக்கம் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டி எல்லோருக்கும் சாகுபடிக்கு நிலம் கிடைக்கும்படி செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதுதான். ஆனால் நாம் எந்தக் காரணத்திற்காக நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அதே காரணத்தையே—இந்த நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டக் கூடாது என்று சொல்கிறவர்களும்—சொல்லி, உச்ச வரம்பு கட்டுவதனால் உணவு உற்பத்தி வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும் என்று பயமுறுத்துகிறார்கள். ஆனால் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால் உண்மையிலேயே அதிகச்சாகுபடி ஆகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இது குடியானவர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஏதோ பட்டினங்களில் இருந்து கொண்டு—தங்கள் தங்கள் மூளைக்கு என்ன யோசனைபடுகிறதோ அதை நிலச்சுவாந்தார்கள் எழுதுவதனால் உணவு உற்பத்தி பெருகிவிடாது. நேரடியாக நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்குத் தெரியும். சாகுபடியை எந்த நிலைமையில் பெருக்க வேண்டும் என்பது கண்டுமுதல் செய்து விடுவது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. நினைத்தபடி கண்டுமுதல் பட்டினங்களில் வேறு உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் சொல்கிறபடி பெருக்கிவிட முடியாது. நிலத்தில் பாடுபடுகிறவர்களுக்கு நிச்சயமாக தம் உழைப்புக்கு ஏற்பக் கூலி நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் என்கிற நம்பிக்கை—உத்தரவாதம் இருந்தால்தான் உற்சாகத்தோடு பாடுபடுவார்கள். அப்போதுதான் உற்பத்தியும் பெருகும். ஆகையால்தான் உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம்.

இந்தமாதிரி உச்ச வரம்பு கொண்டவரும்போது மண் வளத்தைப் பார்த்து நிலத்தின் அடிப்படையில் உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று மந்திரிகளும் பேசி வருவதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நானும் இவ்விஷயத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது அகிரி கல்சரால் இன்கம் டாக்ஸ் போடும்போது ஏக்கருக்கு எட்டு ரூபாய் என்று இருந்தால் அமைத சாதாரண கந்தாயம் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையே ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொள்ளலாம். ஏக்கருக்கு எட்டு ரூபாய்க்குக் குறைவாக 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று செலுத்திக் கொண்டு வருகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். கீழே இருப்பவனுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் அதனால் இருக்காது. ஆகவே 12 ரூபாய் அல்லது

7th February 1959] [Sri R. Subramaniam]

15 ரூபாய் கந்தாயம் கட்டுவதை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்ற முறையில் இவ்வளவு தான் ஒருவன் நிலம் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதாக வரம்பு கட்ட வேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக விளைந்து விளைந்து, தன் செல்வம் எல்லாவற்றையும் வாரி வாரி வழங்கிவிட்ட நிலைமையில் நிலங்கள் சலித்துவிட்டான். அங்கே இப்போது நல்லபடியாக உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. நிலம் அதிகமாக விளைகிறது இல்லை. நிலம் அதிகமாக விளையாத காரணத்தினால் தஞ்சாவூர் காரர்கள் சோம்பேறிகள், நன்றாக உழைப்பது இல்லை, கோயம்பத்தூரில் எவ்வளவு கடுமையாக உழைத்து விளைவை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் பாரவர்கள் என்பதாகப் பேசப்படுகிறது. இப்படிப் பேசுவது எல்லாம் உண்மை தெரியாத காரணத்தான். இங்கே தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. கால்வாயை வெட்டிவிட்டுச் சுலபமாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சிவிட முடிகிறது. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் தண்ணீர் கிடையாது. அதிக ஆழமாகக் கிணறு தோண்டி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குத்தான் இதர ஜில்லாக்களில் உள்ள விவசாயிகள் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளைவிட அதிகமாக உழைக்கிறார்கள். வேறு எதற்கும் கஷ்டப்படவில்லை. ஆகவே என்ன காரணத்தினால் அவர்கள் சோம்பேறிகள் என்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. உண்மையிலே தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் இன்றைய தினம் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு, உரமிட்டு சாகுபடி செய்தாலும் கூட நிலத்தின் பூ சத்துக் குறைந்துவிட்டதன் காரணமாக வெள்ளாமை குறைவாகவே இருக்கிறது.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சர்க்காரே விதைப் பண்ணைக்கு நிலம் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி திருநெல்வேலியிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் ஒரு ஏக்கருக்கு அவர்கள் செலவிடுவது 325 ரூபாய். ஆனால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கக் கூடிய தொகை 600 ரூபாய். ஆனால் தஞ்சாவூரில் உள்ள விதைப் பண்ணை நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது. திருநெல்வேலியில் உள்ள விதைப் பண்ணை லாபத்தில் வேலை செய்கிறது. இதிலிருந்தே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள நிலத்தில் பர்டிலிடி போய்விட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் காலத்தில் நிலத்தின் தரத்தையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ சட்டத்தின் கீழ் 8 ரூபாய் என்று போட்டுவிட்டால் அதனால் தஞ்சாவூரில் உள்ளவர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெல் விலை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. விலையைக் குறைப்பதற்கு சர்க்காரிலே தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அநேகம் பேர் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது சர்க்காரே கொள்முதல் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது மூட்டை 14½ ரூபாயாக இருக்கிறது. இன்னும் குறையவில்லையே என்பவர்கள் எந்தக் கணக்கை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அதோடு இப்போது 14½ ரூபாயாகத்தானே இருக்கிறது என்று நாம் பெருமை கொள்வதற்கில்லை. எந்த ஆண்டில் பார்த்தாலும் இக் காலத்தில் விலை கொஞ்சம் குறைவாகவேதான் இருக்கும். ஆகவே இன்று இருக்கக்கூடிய விலை 14½ ரூபாய் இனிமேல் ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்வது தான் மிகவும் முக்கியமானது. அதுதான் நான் கேட்டுக் கொள்வது. சர்க்கார் கொள்முதல் செய்யப் போவது இரண்டு லட்சம் டன் தான். இதன் நிலைமை என்ன ஆகும்? அதற்குப் பிறகு நிலைமை என்ன என்பதான குழப்பம் கலவரம் எல்லாம், விவசாயிகளின் மனதில் மட்டும் அல்ல, வியாபாரிகளின் மனதிலும் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

[Sri R. Subramaniam]

[7th February 1959]

இன்றைக்கு மத்யானம் தான் எனக்கு ஒரு காகிதம் வந்தது. சர்க்கார் 14½ ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பது முதல் ரக நெல்லா, இரண்டாம் ரக நெல்லா? வியாபாரிகள் நினைத்தபடி விலை வைக்கிறார்களே. இதனால் மிகவும் கஷ்டம் உண்டாகிறது என்பதாக குரங்குச் சம்பா, ஓட்டைச் சம்பா சிறுமணியன், கட்டைச் சம்பா போன்ற பல ரக நெல்களுக்கு இன்றைக்குள்ள விலை பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படி தெளிவற்ற நிலை குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது. அதோடு 10 மணங்குக்குக் கீழே வியாபாரம் செய்ய விதிவிலக்கு அளிக்கப்போவதாக, கட்டுப்பாடு இல்லாத வாறு செய்யப் போவதாகத் தெரிகிறது. எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து இந்த விலை இறக்கம் என்றென்றும் இருக்குபடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக இப்போது இறங்கும் விலை ஆனி ஆடி மாதங்களில் ஏறிவிடும். அவ்வாறு இனிமேல் ஏற்படாதவாறு கண்காணிப்புடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

* SRI V. ARUNACHALA THEVAR : தலைவர் அவர்களே, மாட் சிமை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தின் பேரில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் அவரது உரையை வரவேற்று நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், வடபற்காடு ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் உண்டாகியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த திருமையம், குளத்தூர், ஆலங்குடி போன்ற பகுதிகள் இன்றைய தினம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன என்கிற விஷயத்தை நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கடிதம் மூலமாகவும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவரும் நேரில் வந்து பார்த்து அப்போதே வருந்தினார்கள். அதோடு இவ் விஷயத்தைக் கவனித்து ஆவன செய்வதாகச் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் அதைக் குறித்து நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஜில்லாக்கலெக்டர் அவர்களுக்கும் எழுதி இருந்தேன். ஆனால் வடபற்காடு, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த இந்த மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு, இந்த 3 தாலுக்காவில் மட்டும் 6½ லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள்—இன்னமும் கிடைக்கவில்லை. வரிவசூல் நிர்ப்பந்தமோ அதிகமாக இருக்கிறது. கடன் பளுவோ மிகவும் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். மனையகாரர்கள் மிகவும் கடுமையான முறையில் வசூலுக்கு ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இந்த மூன்று தாலுக்காக்கள் மட்டுமன்றி, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ. விஸ்வநாதன் சொன்னது போல் உடையார்பாளையம் போன்ற இன்னும் பல தாலுக்காக்களும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில், இந்த முறை ஏற்பட்டதைப் போன்ற கடுமையான பஞ்சம் இதற்கு முன் சமீபத்தில் ஒரு வருஷமும் ஏற்பட்டதில்லை. புதுக்கோட்டை விவசாயிகள் மானம் பார்த்து வேளாண்மை செய்பவர்கள். எனவே அவர்கள் கடுமையான உழைப்பாளிகள். சூதாடுபவர்கள் வீடு-வாசல், நகை எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்து சூதாடுவது போல், அந்த விவசாயிகள் எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்து சூதாடுவதைப்போல் விவசாயத் தொழில் செய்துவருகிறார்கள். கடந்த அனேக வருஷங்களாக அவர்கள் இந்த சூதாட்டத்தில் வெற்றியடையவில்லை. கடந்த சில வருஷங்களில் புயல் அங்கே ஏற்பட்டு, அதனால் அனேக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர் ; ஆடுமாடுகளைத் தோற்றனர். இருந்தாலும், அதே புயல் கொண்டுவந்த மழையின் காரணமாக சில குளங்கள் நிரம்பியதால் நல்ல பலனடையும் பாக்கியத்தை சூதாட்டம் போல் விவசாயம் நடத்திய சில விவசாயிகள், பெற்றார்கள். இந்த வருஷம், புயல் வரும் என்று ரேடியோவில் அறிவித்தார்கள். மக்கள் புயலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சில நாட்களே புயல் அடித்தது. அதனால் 10-20 நாட்களுக்குத் தான் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வந்தது. உடனே விவசாயிகள் தங்களிடம் இருந்ததை விற்று அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாய வேலைகளை ஆரம்பித்தார்கள். இந்த வருஷம் நாற்றுகள் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள், தஞ்சை திருச்சிஓப்பள்ளி போன்ற ஊர்களுக்குச் சென்று நாற்று வாங்கி வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் நட்பு நாற்றுகள்

7th February 1959] [Sri V. Arunachala Thevar]

வேர் பிடிக்காமல் காய்ந்து வைக்கோலாகப் போய்விட்டன. இப்படிப்பட்ட அநுபவம் புதுக்கோட்டை விவசாயிகளுக்கு இதற்கு முன் ஏற்பட்டதில்லை. அங்கே ஒருசில வருஷங்களாக அனேக வீடுகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன காரணம், பல விவசாயிகள் தஞ்சை போன்ற ஊர்களுக்கு அறுவடை வேலைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை தொடர்ந்து வருஷா வருஷம் தோன்றிவருகிறது. இந்த விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எப்படியாவது சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். இவ்வருஷம் உடனடியாக கில்த்வஜா செய்யவேண்டும், தக்காளி கடன்களும் இன்னும் மற்ற கடன்களும் வசூலிப்பதை உடனே நிறுத்திவைக்க வேண்டும். நம் அரசாங்கத்தினர் கீழ் பவானித் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை இந்திய யூனியனில் இணைந்த பிறகு இத்தகைய கஷ்டங்கள் இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை. இப்போது புதுக்கோட்டையைப் பக்கத்தில் கட்டளைக் கால்வாய் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் வெட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டம் மிக துரிதமாக நிறைவேற்றப் பட்டுவருகிறது. மின்சார இலாக்கா மந்திரி அங்கே வந்தபோது, 5-வருஷத்தில் முடியக் கூடிய திட்டத்தை இரண்டு வருஷங்களில் முடித்துத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக சூப்ரின்டெண்டிங் எஞ்சினியர் வாக்குறுதி அளித்தார். அங்கே உள்ள சூப்ரண்டிங், எக்ஸ் கூட்டில் இன்னும் மற்றுமுள்ள எஞ்சினியர்களும் மற்றெல்லோரும் வெகு துரிதமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தக் கால்வாய் புதுக்கோட்டை எல்லை ஓரமாகப் போனாலும்கூட புதுக்கோட்டைக்கு அதனால் ஒரு பொட்டுத் தண்ணீர் கூட கிடைக்கமுடியாதபடி அந்தத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தால்தான் புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டும். ஜேட்பாளையம் என்ற இடம் புதுக்கோட்டையைக் காட்டிலும் 50 அடி உயரத்தில் இருப்பதாக எஞ்சினியர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த இடத்திலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டி புதுக்கோட்டைக்கு கொண்டு வந்தால் புதுக்கோட்டை தாலுகாவும் தண்ணீர் பாய்வதோடு அரந்தாங்கி வரையிலும் தண்ணீர் பாயும். அவ்வாறு செய்வதற்கு சுமார் 2 கோடி ரூபாய் தான் கட்டளைக் கால்வாயைவிட அதிகமாகச் செலவாகும். இந்த யோசனைப்படி அத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட இலுப்பூர் Firka உள்பட இத் திட்டத்தால் பயன்படும். இதைச் செய்யாவிட்டால் புதுக்கோட்டை பகுதி மக்கள் பஞ்சம் காரணமாக ஊரை விட்டு ஓட வேண்டி வரும். கனம் அமைச்சர்கள் அங்கு சென்று பார்த்தால் அநேக வீடுகள் மூடப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் குளத்தூர் தாலுகாவிற்குச் சமீபத்தில் வந்த போது, குளத்தூர் தாலுகா பகுதியில் வெகு நாட்களாக திருட்டுகள் நடந்து வருகின்றன என்று அவரிடம் சொன்னேன். அங்கோர் கிராமத்தில் பள்ளிக்கூட திறப்பு விழா கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது எங்கள் முன்பு ஏராளமான பெண்கள் கூட்டமாக வந்து இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவராவது ஒரு பொட்டுத் தங்க நகை கூட இல்லாமலிருந்ததையும் கிழிந்த துணி அணிந்திருந்ததையும் கனம் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்தேன். அங்கே குடிதண்ணீர் கூட குளத்திலோ கிணற்றிலோ இல்லாமல் காய்ந்திருந்தது. சாப்பாட்டிற்கு அவர்கள்பாடு வெகு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் களவாடாமல் வேறு என்ன செய்வார்கள் என்று நான் கேட்டேன். அவர்களுடைய பசிப் பிணியைப் போக்க வேண்டுமானால், அந்தப் பகுதியில் ஜேட்பாளையத்திலிருந்து எந்த விதத்திலாவது ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியாறு, மணிமுத்தாறு, பவானி, பரம்பிக்குளம் போன்ற பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிவரும் நம் அரசாங்கம் 6½ லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள இந்தப் புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு சுமார் 4 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து ஜேட்பாளையத்திலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டிக் கொடுப்பதில் பின் வாங்கக் கூடாது. நமது நிதி அமைச்சர் செலவைக் கருதாமல் இக்கால்வாய் வெட்டிகொடுக்கமுன் வரவேண்டும். அடுத்தபடியாக, நியாய விலைக் கடைகளை இன்னும் புதுக்கோட்டையில் ஏற்படுத்தவில்லை. அங்கே அவைகளை அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களின் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

[Sri V. Arunachala Thevar] [7th February 1959]

நம் ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப் படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அவசியம் தான். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நம் ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களும் மத்திய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களும் ஒரே ஊரில் ஒரே வீட்டில் பங்காளிகளைப் போல் அடுத்தடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒருவர் கலெக்டர் ஆபீசில் வேலை பார்க்கிறார், இன்னொருவர் தபால் ரெயில்வே ஆபீசில் வேலை செய்கிறார். இவர்கள் இருவருடைய சம்பளங்களுக்கு இடையிலும் பெருத்த விலையாசம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலித்து நம் ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களின் சம்பளங்களை நல்ல அளவில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கமிஷன் பரிசீலனை செய்து வெகு துரிதமாக முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

அரசாங்கத்தார் ஜில்லாபோர்டு ரோடுகள் போடும் விஷயத்தில் காண்டிராக்டர்களுக்கு காலாகாலத்தில் பணம் கொடுப்பதில்லை. அதன் காரணமாக மாக இந்த வேலைகளை காண்டிராக்ட் எடுத்துக் கொள்ள காண்டிராக்டர்கள் எளிதில் முன்வருவதில்லை. பல ஜில்லா போர்டு காண்டிராக்டர்களுக்கு கடந்த 4—5 வருஷ பாக்கிகள் இன்னும் பட்டுவாபா செய்யப்படவில்லை. அவர்களுடைய பாக்கிகளை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டபோதிலும், மேற்பார்வை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகரிக்கப்படவில்லை. இப்போது உள்ள டிப்படி இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய வேலை பார்த்து வருகிறார்கள் ஆதலால் இன்னும் இரண்டொரு இன்ஸ்பெக்டர்களையாவது நியமிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது இரண்டு நாட்களாக இந்த மாமன்றத்தில் நடந்துவரும் விவாதத்தில் நானும் கலந்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் சேர்ந்தவர்களைக் கடுமையான பதங்கள் கொண்டு பல கனம் அங்கத்தினர்கள் தாக்கிலார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய உரை மீது விவாதம் நடத்திய அந்த கனம் நண்பர்கள் எல்லோரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது அவ்வளவு கடுமையான பதங்களைப் பிரயோகித்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை அந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் ஊன்றிப் படித்திருந்தால், அவர் சொல்லியுள்ள கருத்துக்களை அவர்களால் தெளிவாக உணர்ந்திருக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள், தமது உரையை ஒரு நல்ல புத்திமதியுடன் முடித்திருக்கிறார்கள் என்பது என் கருத்து. 'இச் சட்ட மன்றத்தின் புகழுக்கிணங்க, பொறுமையோடும், பண்போடும், தெளிவோடும் உங்கள் நடவடிக்கைகளை நீங்கள் நிறைவேற்றினீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் உரையை முடிக்கிறேன்' என்று அவர் தமது உரையில் முடிவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இச்சட்ட மன்றத்தின் புகழுக்கிணங்க கனம் அங்கத்தினர்கள் பொருமையோடு இருந்திருக்கலாம்; பொருமையை இழந்திருந்தாலும் பண்போடு இருந்திருக்கலாம்; பண்பையும் இழந்திருந்தாலும், தெளிவுடனாவது பேசியிருக்கலாம். விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட பல கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாவற்றையுமே மறந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கடுமையான பதங்களால் தாக்கி இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பேசிய கனம் நண்பர்களில் ஒருவர், திராவிட நாடு என்று நாங்கள் அடிக்கடி "சொல்வது சர்வரோக நிவாரணி"யைப் போன்றது என்று கேலியாகக் குறிப்பிட்டார். நான் தங்கள் மூலம் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களிடம் சொல்லிக் கொள்வேன்; உண்மையில், "திராவிட நாடு" சர்வ ரோக நிவாரணி என்பதை தெளிவாக நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

7th February 1959] [Sri P. U. Shanmugam]

3-40
p.m.

நான் மறக்கவில்லை, மறுக்கவில்லை, மறைக்கவுமில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த நிவாரணி மருந்தினால்தான், அது ஒன்றினால்தான் இன்று நம் நாட்டைப் பற்றியிருக்கிற அத்தனை தொத்து நோய்களையும் தீர்க்கமுடியுமென்று நம்புகிறது. அந்த நம்பிக்கையோடுதான் நாட்டிலேயும், சட்டமன்றத்திலேயும் நாங்கள் எங்குதகு கருத்துக்களை தெளிவுபடுத்தி வருகிறோம். திராவிட நாடு என்பது சகலரோக நிவாரணியைத் போன்றதாகும் என்று கேலியாகச் சொல்லி, அந்த மருந்து தகாது, வுதீனது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். தங்கள் மூலம் நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். கொஞ்சம் வேடிக்கையாக சொல்லவேண்டுமென்றால் திராத வியாதி சிலருக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் மருந்தின் மீது குறை கூறி பயனில்லை. வியாதி பிடித்தவர்களைத்தான் குறை கூறவேண்டும். சகலரோக நிவாரணி கொடுத்தும் ஒருவரது வியாதி தீரவில்லை என்று சொன்னால் அந்த தொத்து வியாதி பிடித்தவர்களைப் பார்த்து நான் இருங்குகிறேன், வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்று தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையைக் கேட்க நாங்கள் வராதது குறித்து வருத்தம் தெரிவித்தவர்கள் மேற்கொண்டு சொன்னார்கள், கவர்னர் உரையின் போது வராதவர்கள் அதன் விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள வராமல் இருந்திருக்கலாமே என்று. அப்படி சொல்லும் பண்பாடு நமக்கு இருக்கக்கூடாது. கவர்னர் அவர்களது உரையில், “விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சகிப்புத்தன்மை முதலிய இனிய பண்புகள்தான் குடி ஆட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை”; என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நூந்த அழகிய கருத்தை எழுதிய கரத்தை நான் மனமாற வாழ்த்துகிறேன், நெஞ்சார புகழ்கிறேன். விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை ஆளும் கட்சியினருக்கு இருக்கவேண்டுமென்று, தங்கள் மூலம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன் (ஆவா ஆவா, என்ற குரல்கள் கேட்கப் பட்டன). ஆவா, ஆவா என்ற குரல்கள் என் காதில் விழுகின்றன. தங்கள் மூலம் நான் சொல்லிக்கொள்வேன், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை என்பது ஆளும் கட்சியினரிடையே இதுவரையில் இருந்தது கிடையாது. இதுவரையில் ஆளும் கட்சியினர் எந்தக் காரியத்திலாவது விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று தங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் பெயரை சென்னை மாநிலம் என்பதற்குப் பதிலாக தமிழ் நாடு என்று பெயர் வையுங்கள் என்று கேட்டோம், அப்படிக்கேட்டவர்களும் தமிழர்கள்தான். சட்டமன்றத்தில் சட்டப்படி உட்கார்ந்து கொண்டு தான் நாங்கள் அப்படிக்கேட்கிறோம். இந்த நாட்டிற்கு முன்பு அப்படி பெயர் இருந்திருக்கிறதே, நாம் எல்லோரும் தமிழர்கள்தானே, நாம் தமிழர்தானே பேசுகிறோம் என்று சொன்னோம். அதேபோன்று பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எவ்வளவோ வலியுறுத்தியுங்கூட அதற்கு விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. அதே போன்று, சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது டீஸல் எண்ணெயின் மீதள்ள வரி உயர்த்தப்பட்டிருப்பதிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தெளிவுபட எடுத்ததுக் கூறியதே அதிலாவது விட்டுக்கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. அதேபோல, விவசாய வருமான வரி மசோதா வந்தபோது பண்டார சந்ததிகளுக்குள்ள நிலங்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் மட்டுமல்ல ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள், அதையாவது ஏற்றுக் கொண்டார்களா அல்லது அதையாவது விட்டுக் கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. அப்படி வரி விதிக்க முடியாது, “போ, போ” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இவ்வளவிற்கும் பிறகு, “குடி ஆட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் இன்றியமையாததை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை சகிப்புத்தன்மை முதலிய இனிய பண்புகளாகும்” என்று கவர்னர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தாங்கள் மூலம் நான் ஆளும் கட்சியினருக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். குடியாட்சி வெற்றி பெற விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையும், சகிப்புத்தன்மை மிகவும் இன்றியமையாததாகும் என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் உணர்ந்து இனியாவது அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையை அடைந்து சகிப்புத்தன்மையையும் தேடிக்கொள்வார்கள் என்று நான்

[Sri P. U. Shanmugam] [7th February 1959]

நம்புகிறேன். அதை அவர்களுக்கு தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கவர்னர் அவர்களது உரையில் ஒருவிதமான நிலச் சட்டம் வரப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைப் படித்த பிறகு கூட அப்படி ஒரு சட்டம் வருமா என்று எல்லோரும் கருத்து தெரிவித்தார்கள். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறோம், அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அப்படி ஒரு சட்டம் உருவாகியதா என்று கேட்டால் இதுவரையில் இல்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு கவர்னரது உரையிலும் உச்சவரம்பு கட்டப்போகிறோம் என்றும் அதற்கு ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்றும் சொல்லியுள்ளார்கள். அந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மனதார வாழ்த்தி, வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். சென்ற சட்டத்தின்போது கூட நில உச்ச வரம்பு பற்றி விவாதம் எழுந்தபோது கூட, அந்தச் சட்டம் விரைவில் அமுலாக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள் தவிர உச்சவரம்பு சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்பதாகச் சொல்வதில் பொருளே கிடையாது. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த வேதரத்தினம் அவர்கள் சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே என்று வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு முன்பும் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுதும் சொல்கிறோம், உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால், அந்த அவையில் உள்ள ஒரு நண்பர் சொன்னார், 20,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ள அளவிற்கு உச்சவரம்பு இருக்கவேண்டுமென்று, அத்தகைய உச்சவரம்புச் சட்டத்தை யல்ல நாங்கள் ஆதரிப்பது. நாட்டு மக்களுக்கு மிகியக் நன்மை பயக்கக் கூடிய உச்சவரம்புச் சட்டத்தைதான் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் ஆட்சியாளரை கேட்டுக் கொள்கிறேன், தங்கள் மூலமாக. அடுத்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி நான் சில கருத்துக்கள் கூற விழைகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்களின் திறமையை சந்தேகிப்பதற்கில்லை, பாராட்டவேண்டியதுதான் என்றிருந்தாலும் அவர்கள் கையில் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிற நிதி போதுமானதாக இல்லை என்பதை அவரே பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நாங்களும் அதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் சொல்கிறார்களே என்பதற்காக இல்லாவிட்டாலும்கூட, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக் கூடிய புத்தகத்திலிருந்தே சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கு வீற்றிருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு தங்கள் மூலமாக இதை எல்லோரும் படித்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதை மீண்டும் அவர்களுடைய நினைவிற்கு கொண்டுவரத்தான் நான் இதை குறிப்பிடுகிறேனே தவிர அவர்கள் இதை படிக்கவில்லை என்று நான் கருதுவதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். நம் மாநில சர்க்காரை மத்திய சர்க்கார் எப்படி நடத்துகிறது என்று பாருங்கள். கல்விக்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர் வரை செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 307 கோடி ரூபாய் என்று புத்தகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநில இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் அந்நிதியிலிருந்து சென்னை மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 1 கோடி 11 லட்சமாகும். அகில இந்தியாவிற்கு 307 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக செலவு செய்யப்படுமபோது சென்னை மாநிலத்திற்கு 1 கோடி 11 லட்சம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் எல்லோரும் கட்சி வேறுபாட்டை மறந்துவிட்டு நாம் தென்னாட்டவர் என்பதை கொஞ்சம் மனதில் உணர்ந்து நினைத்துப் பார்த்தால் உள்ள நிலையை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அதேபோல் நேற்றைய தினம் .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த ஒரு கோடி 11 லட்சம் என்பது எங்கிருந்து கிடைத்தது ?

SRI P. U. SHANMUGAM: இந்த புத்தகத்தில் இருக்கிறது இரண்டாவது திட்டம், சென்னை மாநிலம், பக்கம் 52

7th February 1959] [Sri P. U. Shanmugam]

அடுத்தபடியாக, கல்லூரி கட்டுவதற்காக இரண்டாவது திட்டத்தில் ஆறரை கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்தவிட்டு நமது சென்னை சர்க்காருக்கு ஒன்றுமேயில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு காலணாவாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அதேபோல் மீன் வள திட்டத்திற்காக அகில இந்தியாவிற்கும் 12 கோடி ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு தமிழகத்திற்கு 84 லட்சம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல்தான் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமும். அகில இந்தியாவிற்கு 200 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதில் தமிழ் நாட்டிற்கு 13 கோடிதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆக தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இதைவிட சான்றுகள் என்ன வேண்டும் என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது. ஆளும் கட்சியைத் சேர்ந்த நண்பர் ஒருவர் சொன்னார் சகல ரோக நிவாரணி என்று. திராவிட நாடு ஒரு சகலரோக நிவாரணிதான். நம் நாட்டில் இன்று நிலவி வரும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க திராவிட நாடு அமைந்தால்தான் முடியும். அது சகல ரோக நிவாரணிதான்.

எனவே, வர இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, கவர்னர் ஆற்றியிருக்கும் உரையில் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய வேறு திட்டமும் இல்லாத காரணத்தால் அந்த உரையை நாங்கள் எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-50
p.m.

*SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். எங்களுடைய ஜில்லாவாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லா, மற்றும் இராமநாதபுரம் ஜில்லா, வடாற்காடு ஜில்லா ஆகிய மூன்றிலும் பருவ மழை சில இடங்களில் தவறி, அதனால் பஞ்சப் பிரதேசமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அதற்கு வேண்டிய உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. ஆனால், அது எந்த வழியில் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

முக்கியமாக, பஞ்சம் என்பது ஒரு அளவுக்குப் பேச்சு அளவில் இருந்து கொண்டு, நடைமுறையில், நிவாரணம் செய்வதற்குப் பல தடங்கல்கள், சட்ட ரீதியாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதாவது, ஒரு வருஷத்தில் ஒரு பூ விளைந்தால் போதும், இரண்டாண்டு மேனா இருந்தால்தான் போதும், அதை விளைவு என்று கணக்கில் சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி கவனிக்கும்போது எங்களுடைய பகுதி, முக்கியமாக சங்கரன் கோவில், நாங்குனேரி பகுதிகளெல்லாம் இரண்டாண்டு மேனிக்கு ஒரு பூவாவது வந்து இருக்கும். சட்ட ரீதியாகப் பார்த்துக்கொண்டு, எங்களுடைய பகுதிக்குப் பஞ்சத்திற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் அதிகப்படுத்தக் கஷ்டப்படும். அதனால் ரெவினியூ இலாகா பொறுப்பிலே அந்த வேலையை ஒப்புவிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் அதனால் முட்டுக்கட்டை ஏற்படும். ஆகையால், கடன்களின் வசூல் ஒத்திவைக்கலாமே தவிர, பஞ்சப் பிரதேசம் என்று தீர்மானம் செய்ய முடியாது என்ற காரணத்தால் சில பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தடை ஏற்படும். ஆதலால், தலைவர் அவர்கள் மூலமாக மந்திரிசபையைக் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால், கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு பாகல்மேடு போல தீர்மானங்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் மந்திரி சபையிலிருந்தால், மந்திரி சபையின் பிரதிநிதியாகவோ போய் அந்த இடத்திலுள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்தால் உடனடியாக ஆங்காங்கு நன்மை ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். அது இல்லாமல், சர்க்கார் பொறுப்பிலோ அல்லது ரெவினியூ இலாகா பொறுப்பிலோ அந்த வேலையை ஒப்புவிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் ரொம்பவும் தாமதப்படும், உடனடியாக ஒருவிதமான நிவாரணமும் அந்த பகுதிகளுக்குக் கிடைக்காது.

உணவு தானியக் கொள்முதல் விஷயத்தில், ஹோல்ஸேல் ப்ரைஸ் மட்டும் அவர்கள் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ரீடெய்ல் ப்ரைஸ் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. அத்துடன், அதைச் சாதாரணமாக கிராமப் பகுதி களில் சில குறிப்பிட்ட வியாபாரிகள் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [7th February 1959]

மூலமாகவும் கொள்முதல் செய்வதிலே பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பது சர்க்காருக்கே தெரியவரும். ஆகவே, ரீடெயில் ப்ரைஸை நிர்ணயித்து, அந்தந்த கிராமத்தில் இருக்கும் பஞ்சாயத்துக்கு விற்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிடவேண்டும். ஜனங்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கும் பஞ்சாயத்துச் சபைக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் கொள்முதலிலோ, விற்கும்போதோ தவறான நடவடிக்கை ஏற்படுவதற்கு இடமில்லாமல் குறைந்துவிடும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த பொறுப்பைக் கொடுப்பதைவிட, கூட்டுறவு சங்கங்களுடன் நேரடியாக ஜனங்களிடம் தொடர்புள்ள பஞ்சாயத்துக்கு அம்மாதிரி அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விற்குமாறு வழி செய்தால் பிரயோஜனப்படும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கும்போது நம்முடைய பகுதிக்கு, பொதுவாக நம்முடைய மாகாணத்திற்கு முக்கியமான சில திட்டங்கள் உருவாக்கப்படவில்லை என்று தான் நானும் கொஞ்சம் வருத்தத்துடன் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். ஹார்லிக்ஸ் போன்ற சிசு உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு நமக்கு வழி இருக்கிறது. பம்பாய் மாகாணத்தில் இம்மாதிரி அன்னிய நாட்டு உதவியை வைத்துக்கொண்டு ஹார்லிக்ஸ் போன்ற சிசு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். கொடைக்காணல், நீலகிரி இவ்விரண்டு இடங்களும் இம்மாதிரி சிசு உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பொருத்தமான இடங்கள். மாடு வளர்ப்பதற்கு வசதியான இடங்கள் அவைகள். அந்த இடங்களிலே அம்மாதிரி உணவு உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் நம்முடைய மாநிலம் நல்ல வளம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், கட்டுப்பாடு என்பது இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. முதலெனிற்காலத்தில் கட்டுப்பாடு பெரும்பாலும் இருக்காது என்று கவர்னருடைய உரையில் குறிப்பிட்டுருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகளுக்கு “கட்” “க்ரூப் ஹில்லம்” இவைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று தெருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6 மணி நேரத்தை 7 மணியாக கூட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் லோருக்கு மட்டும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் இல்லாமல் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகளுக்கு அதேவிதமாகச் செய்வதற்கு கூச்சப்படுகிறார்கள். அதற்குப் பலவிதமான சிக்கல்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எக்ஸ் பெரிமெண்டல்லாக சில பகுதிகளில் மட்டும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷனை எடுக்கலாம் என்று மின்சார வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பேசும்போது மின்சார அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்று வரை அது நடைமுறையில் வரவில்லை. இண்டஸ்ட்ரியல் லோருக்கு மட்டும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் இல்லாமல் ரிலாக்ஸ் பண்ணியிருப்பதுபோல் விவசாயிகளுக்கும் அப்படி ரிலாக்ஸ் பண்ணவேண்டும், எக்ஸ்பெரிமெண்டலாகவாவது, என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய முடியும். முதலில் பஞ்சம் உள்ள பிரதேசத்திலாவது அம்மாதிரி மின்சார வெட்டு இல்லாதபடி பார்த்து நன்மை அடையக்கூடியபடி செய்து, பிறகு மற்ற இடங்களுக்கும் விரிவு படுத்தலாம்.

கவர்னருடைய உரையில் சில விஷயங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. பட்ஜெட் இலாவது அதுபற்றி கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக, மேஜர் பஞ்சாயத்து இருக்கும் இடங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது ஸ்காவஞ்சர்களுக்கு டியர்னஸ் அலவன்ஸ் கொடுக்கும் காரணத்தால், காபிடல் ஓர்க் பஞ்சாயத்திலே நடக்கவில்லை என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 70 ஆயிரம், 80 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிற மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில், 40 ஆயிரம் வரை ஜனத்தொகை உள்ள மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் 5 ஆயிரம் ரூபாய்கூட காபிடல் ஓர்க்சுக்குச் செலவிட முடியவில்லை. 70 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்தில் 16 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஸ்காவஞ்சர்களுடைய டியர்னஸ் அலவன்சுக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. ஸ்காவஞ்சர்களுக்கு டியர்னஸ் அலவன்ஸ் கொடுப்பதைத்தான் அவர்கள் வருஷா வருஷம் காபிடல் ஓர்க்காகச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை டியர்னஸ் அலவன்ஸாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை வந்தவுடன் காபிடல் ஓர்க்ஸ் அவர்க

7th February 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

ளால் செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக சர்க்காரிடம் நேரில் அவர்கள் முறையிட்டார்கள். மெயிலிடப் பட்டஜெட்டாக இருந்தால்தான், மாட்சிங் கிரான்ட் கொடுக்கமுடியும், ஸ்காவஞ்சருடைய டியர்னஸ் அலவன்சுக்காக கொடுக்கமுடியாது என்று மறுத்துவிட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், சங்கரன்கோவில், புளியாங்குடி, கடையநல்லூர் பஞ்சாயத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஸ்காவஞ்சர்களுடைய டியர்னஸ் அலவன்சுக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. அதை மாட்சிங் கிரான்டாகக் கொடுத்தால், பஞ்சாயத்து முன்னேற்றம் அடைய முடியும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் காபிடல் ஓர்க் செய்யாமல் மெயின்டெனென்ஸ் மட்டும் செய்துகொண்டிருந்தால், நகரங்கள் சுபீட்சப் பாதையை நோக்கிச் செல்வது கஷ்டப்படும்.

ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம், நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீம் என்று இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீமின் கீழ் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டுத்தான் தொகை கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திட்டப்படி நடத்த முடியாமல் ரூபாய்கள் எல்லாம் ஸரண்டர் பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நம்முடைய மாகாணத்தில் நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீமுக்காக அனேக லீட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது நடைமுறையில் செல்வழிக்க முடியாமல் சரண்டர் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. மேலும் பஞ்சாயத்துக்களில் அனேக குடிதண்ணீர்த் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நாஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் தொகையைச் செலவு செய்ய வழி செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவிக்கிறேன். முக்கியமாக சுகாதாரத்திற்கு குடிதண்ணீர் வசதி அவசியமானதால், நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் தொகை மிச்சப்படுமானால், அதை ரூரல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீமுக்கு ஒதுக்கி, மேலும் பஞ்சாயத்திடம் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வழி செய்யலாம்.

சமீபத்தில் சர்க்காருக்கே முறையிறுள் வந்திருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில், மேல்பாளையத்தில் பத்தாயிரம் ஜனங்களுக்கு குறையாமல் பீடித் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். சமீபத்தில் சிலோனில் தடை உத்தரவு போட்டதால், பீடி ஏற்றுமதி நிறுத்தப்பட்டவிடது. ஆகையால், அந்த இடத்திலிருக்கும் பத்தாயிரம் ஜனங்கள் வாழ்க்கைக்கு கஷ்டப்படும் நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். உடனடியாக, அதற்கு ஒரு வழி காணவேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கு முறையிட்டாவது அந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லா ரகோதரி அங்கத்தினர் கொண்டுவந்த, கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I reduce the time-limit to five minutes because there are a dozen more Members wishing to speak. Srimathi Hemalatha Devi will now speak.

* **SRIMATHI HEMALATHA DEVI :** கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 4 2. ம. மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் இருக்கும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களும் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு தேவையான நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் சட்டங்களை இயற்றும் போது உடலும் உயிரும் என்பது போல சட்டங்களான உடலுக்கு உயிரைப் போன்ற ஒத்தமைப்புக்கு அடிப்படையான உணர்ச்சி இருப்பதையும் அது மேலும் நீடித்து நிலவ வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறி இருப்பது மாண்புமிகு, தற்போது நடைபெற்று வரும், நடைபெற இருக்கும் காரியங்களைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்திருப்பதானதும் என அவருடைய உரையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த ஆண்டு பருவ நிலை பரவாயில்லை என்று சொல்லும் படியாக இருப்பினும் கூட சில ஜில்லாக்களில் பஞ்ச நிலைமை அதிகரித்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணங்களாக ஒரு சில கூறலாம். முதலாவதாக விவசாயிகளின் வறுமையின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில்

[Srimathi Hemalatha Devi] [7th February 1959]

அக்கறை குறைந்து விட்டது. அதோடு கூட பட்டி தொட்டியில் இருக்கும் பாமர மக்கள் படித்து, பட்டம் பெற்று பட்டணங்களிலுள்ள காரியாலயங்களுக்கு வேலை செய்யச் சென்று விடுவதும் ஒரு காரணமாகும். மேலும் ஜனத்தொகை அதிகரித்திருப்பதும் ஒரு காரணமாகும். ஜனத்தொகை அதிகரிப்பதன் காரணமாக பட்டணங்களின் அருகில் உள்ள இடங்களில் இருக்கும் விளை நிலங்களிலும் காலி நிலங்களிலும் கூட வீடுகள், பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டிவிடுகிறார்கள். இதனாலும் விளைச்சல் நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. மேலும் நாட்டிலே இருப்பவர்கள் செல்வத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற பேராசை அதிகரிப்பதன் காரணமாக எல்லா விதங்களிலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் முறையால் இந்தப் பஞ்சத்தை ஓரளவு குறைக்க முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இதனால் உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை முழுமனதுடன் வர வேற்கிறேன். இன்று நாம் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்ப்போமேயானால் பெரும் நிலத்துக்குச் சொந்தமானவர்களையும் பற்றிச் சில அதிசயமான தகவல்கள் கிடைக்கும். கிராமத்தில் இருக்கும் ஒரு பெரிய மனிதரிடம் சென்று உங்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் எவ்வளவு என்று கேட்டால் 'அந்த மலை அடிவாரத்தில் இருந்து இந்தக் கோயில் மதில் சுவர் வரை எங்களுடைய நிலம்' என்று என்னுடைய பாட்டனார் கூறி இருக்கிறார் என்று கூறி ஒரு பெரும் நிலப் பரப்பைக் காண்பிக்கிறார்கள். அது பற்றி விவரமான தகவல் தரும்படி கேட்டால் "கிராம முன்சீபைக் கேளுங்கள். எனக்குத் தெரியாது" என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்குத் தகுந்த அளவு நிலத்தில் பயிர் செய்து கொண்டு மீதி நிலத்தைக் காமபாக்க விட்டு விடுகிறார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் முறையினால் இந்த மாதிரி நிலங்கள் எல்லாம் தவிர்க்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது நிலத்தின் தன்மை, அதன் மதிப்பு இவற்றையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்து அந்தந்த இடங்களுக்குத் தகுந்தபடி நில வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பாராட்டி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையில் எடுத்த எடுப்பிலேயே "மாற்ற மாகாணங்கள் விக்கத்தக்க அளவில் நல்ல முறையில் இங்கே ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காணும் போது, முடிவு எடுக்கப்படுகிறது" என்று கூறி இருக்கிறார்கள். நாங்கள் உன்னும் புறமும் ஒன்றாக இருக்கிறோம் என்று சகோதரி கூறினார்கள். நாங்கள் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறோம். எதை நினைக்கிறோமோ அதைத் தான் செய்கிறோம். எதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அதைத் தான் சொல்லுகிறோம் என்று கூறினார்கள். ஆனால், ஆதர்ஷ்வரணி என்று இருப்பதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிற அவர்கள், இந்தி கூடாது என்று சொல்லுகிற அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.பி. ஒருவருடைய குழந்தையை டில்லியில் உள்ள தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்காமல் ஹிந்திப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உன்னும் புறமும் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைக் காட்டத்தான் இதைக் கூறினேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் இந்த விலை ஏற்றத்தைப் பற்றிக் கூறி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது விலை வாசிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் உற்பத்தி அதிகப்படாதது தான் என்று சிலர் கூறினார்கள். நம்முடைய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் "தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மூட்டை நெல் 14 ரூபாயாக விற்கிறது" என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் விளையும் தானியங்களையெல்லாம் பெரும் வியாபாரிகள் மொத்தமாக வாங்கி பதுக்கி விடுவதுதான். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை 42 படி கொண்ட கலம் 22 ரூபாயாக விற்கிறது. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் உடனடியாக கிராமப் புறங்களிலும், நகரப் பகுதிகளிலும் நியாய விலைக்கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7th February 1959] [SRIMATHI A. S. Ponnammal]

சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது சில அங்கத்தினர்கள் “கிராம மக்களிடம் இருந்து 25 சத விதிகம் கேட்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்” என்று கூறினார்கள். மக்களின் ஒத்துழைப்பு திட்டத் திற்கு இருக்கிறதா என்று அறியத்தான் இந்த 25 சதவிதிகள் மக்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அமைப்புப் பணமாகத்தான் தர வேண்டும் என்பதில்லை. அவர்கள் உழைப்பைக் கொடுத்தால் போதும். அவர்கள் உழைப்பைக் கொடுக்க முன்வந்தால்தான் அவர்களுக்கு நாட்டு முன்னேற்றத்தில் அக்கறை இருக்கிறது என்பது புலப்படும். இந்த விஷயத்தில் கிராம மக்கள் மிகக் ‘மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கருப்பும் சிகப்பும் போட்ட கொடியின் கீழ் இருக்கும் சகோதரியார் அவர்கள் “இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் மண்ணெண்ணை விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக இருண்ட வாழ்வு வாழுகிறார்கள் மக்கள்; அவர்களுக்கு ஒளி கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் வழி வகை செய்யவில்லை” என்று கூறினார்கள். கவர்னர் உரையில் “இந்த ஆண்டில் மேலும் 1,200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும். இத்துடன் மொத்தம் லட்சி பெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 8,000 ஆகும்” என்று கூறி இருக்கிறார்கள். கூடிய விரைவில் மின்சாரமானது நாடு பூராவிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு பட்டொளி வீசும் என்று கூறிக்கொள்வதோடு சகோதரியார் இருண்ட வாழ்வை விட்டு பட்டொளி வீசும் வாழ்வில் வந்துவிட்டால் நல்ல விஷயங்கள் நன்கு புலப்படும். என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலைப் பற்றிப் பேசும்போது “என் நெய்வேலி மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்க வேண்டும்? நம்முடைய அரசாங்கமே ஏன் அதை நடத்தக்கூடாது?” என்று கேட்டார்கள். மற்ற மாகாணங்கள் எல்லாம் நம்மைப் பார்த்துப் பொருமைப் படும்படியாக, நெய்வேலித் திட்டத்தில், முழு முதலையும் மத்திய சர்க்காரே போட்டு, மேற்பார்த்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் தொகையில் நமக்குக் கால் பங்கும் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த முறையாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உருவான திட்டங்களை எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்ததேன். ஆனால் அவர்கள் வழக்கம்போல வடக்கு தெற்கு பல்லவியைத்தான் பாடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் பேச்சுக்களை யெல்லாம் வருகிற 1962-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலிலே வைத்துக் கொள்ளட்டும். எனக்கு ஐந்து நிமிஷ நேரமே கொடுத்தாலும், அதிக நேரமின்மையாலும் என்னுடைய பேச்சை இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI K. B. S. MANI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே. 4-10 p.m.
அங்கே பிரிவினை, இங்கே பிரிவினை என்பதாகச் செய்கிற பிரிவினை மனப் பான்மையைத்தான் நாம் கண்டிக்கிறோம். அதே சமயத்தில் சட்ட மன்றத்தில் பேசுவதிலும் ஒருவருக்குப் 15 நிமிஷம், இன்னொருவருக்குப் 10 நிமிஷம், என் போன்றவர்கள் பேச வரும்போது 5 நிமிஷம் என்பதாக பேசக்கூடிய நேரத்திலும்கூடப் பல பிரிவினை உண்டாக்குவது கண்டு நான் வருத்தத்துடன் தான் கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையைப் பாராட்டிச் சில கருத்துக்கள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சர்க்கார் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகின்றதோ அவற்றையெல்லாம் எடுத்து கவர்னர் பெருமகனார் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அவர் அதில் கூறியுள்ளனவற்றுக்கு எல்லாம் வந்தனை தெரிவித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தான். அப்படி அளிப்பதை வேண்டாம் என்று திருப்பிவிட முடியாது.

ஒரு குடும்பத்தில் பல குழந்தைகள் இருக்கின்றன என்றாலும் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளைத் தாய் கொஞ்சம் அதிகச் சலுகைதான் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் குழந்தையின் உடம்பைத் தேற்று வதற்காகச் சில தனியான மருந்துகளையும், ஆகாரங்களையும் கொடுக்கத்தான் செய்கிறான். இது பாரபட்சமாகாது. அதுபோல்தான் சமுதாயத்தில் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கிற குழந்தையைப் போல இருக்கிற ஹரிஜன சமுதாயத்தைச்

[Sri K. B. S. Mani]

[7th February 1959]

சேர்ந்தவர்களுக்கு சர்க்கார் சில தனியான வசதிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தையின் நோய் சிக்ரத்தில் தெளிவாகும் வண்ணம் இன்னும் பல பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஆனால் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்த மக்களது விஷயத்தில் சர்க்கார் எத்தனை அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இவ் வானுடிலாவது ஒரு வார்த்தை சொல்லமாட்டாரா? நிச்சயம் சொல்வார் என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நோய் வாய்ப்பட்ட நிலையிலே “மகனே சாப்பிடாயா” என்று தந்தை கேட்கிற சொல் ஒன்றே குழந்தைக்கு அமுதமாக இருக்கும். இந்தச் சொல்லுக்குக்கூடப் பஞ்சமா? நமது கவர்னர் ஹரிஜன மக்களைப்பற்றி ஒரு அநுதாப வார்த்தையாவது சொல்லியிருக்கமாட்டாரா என்று பக்கம் பக்கமாக, வரி வரியாக அவர் பிரசங்கத்தைத் தருவித் தருவிப் பார்த்து ஏமாந்தேன். பலமுறை பார்த்தேன். ஒரு சொல்கூட இல்லை. இது, மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயமாக இருந்தபோதிலும் அதற்காக மற்றவர்களைப்போல தூற்றவோ தூற்றின பிறகு கெஞ்சவோ நான் தயாராய் இல்லை. ஆனால் மனிதாபிமானத்தின் சமுதாயத்திலே நேய்வாய்ப்பட்டவர்களைப் போல இருக்கின்ற அவர்களது நோயைத் தடையுங்கள் என்று மாத்திரம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடநாட்டைவிட தென்னாடு பலதிறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஹரிஜனங்களடைய முன்னேற்றத்திற்காக பல சலுகைகளை அளித்து வருகிறோம். பத்தாண்டு அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் சலுகை அளிக்க வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பூரணமாக அரசாங்கம் தன் கடமையைச் செய்யவில்லை. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையையும், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையையும் வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் அதிகமான முன்னேற்றம் பல துறைகளிலும் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதை எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆனால் சபையில் பேசுகின்ற சில அங்கத்தினர்கள் நாடு அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தை உணர்ந்தோ, உணர்ந்து கொள்ளாமலோ—தெளிவாக உணர்ந்துகொள்வதற்கு நேரமும் இல்லை—பண்பையும், ஒழுங்கையும்கூடச் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் கண்டபடி பேசுகின்றார்கள். பகுத்தறிவு புறக்கணிக்கப்படுகிறது. சபையின் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப நடந்துகொள்ள வேண்டாமா என்பதைக்கூடப் பார்ப்பதில்லை. அதுவும் நாகரீகம் தெரியாத கிராம மக்கள் என்று சொல்கிறோமே—அவர்களுக்கூடச் சொல்வதற்கு அச்சப்படுகிற வார்த்தைகளை இங்கே உபயோகிக்கிறார்கள். சொல்கிற வார்த்தைகளுக்கு எல்லாம் சிலேடை வைக்கிறார்கள். அதையும் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தவாறு உபயோகிக்கிறார்கள். மதி என்றால் சந்திரன், அறிவு, பெண் என்று பல பொருள்கள் உண்டு. இப்படி பல பொருள் களுடைய சொல்லை உபயோகிக்கிறார்கள். அதுவும் ஒழுங்கையும், பண்பையும் நிலை நாட்ட வேண்டிய இடத்தில் ஒரு அம்மையார் கவர்னர் வரும்போது “பாராக்குக் கூறி, பாவாடை விரித்து” என்று பேசினால் மிகுந்த மன வருத்தம்தான் உண்டாகிறது. உறுப்பினராக வந்து இத்தனை காலம் ஆகியும்கூட இன்னமும் சபையின் ஒழுங்கைக், கட்டுப்பாட்டை காப்பாற்றும் நம்முடைய பொறுப்பை உணர்ந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறோமே என்று வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. இதை நான் சொல்வது பலருக்கு வருத்தத்தை அளிக்காலம். நானும் மிக்க வேதனையுடன்தான் பலநாள் பொறுத்திருந்து இன்றைக்குத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப் பேசுவது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து போகிறதே தவிர இம்மாதிரி பேசுவதுகூடாது என்கிற உணர்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொள்ளக் காணோம்.

மேலும் இந்தச் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வடநாட்டில் பேதம் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த உ, முஸ்லீம் உ என்று பேதம் காட்டப்படுகிறது. நம் நாட்டில் இன்றும் பேதம் காட்டப்படுகிறது. ஆக மது விலக்கு ஒழிப்புக்குள்ளதுபோல் மொபைல் வான் மூலமாகவாவது

7th February 1959] [Sri K. B. S. Mani]

போலீஸ் அதிகாரிகள் ஆங்காங்கே சென்று இப்படி இருக்கும் பேதத்தை ஒழிக்கப் பாடுபட வேண்டும். பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலோ, முனிசிபாலிட்டி ஏரியாக்களிலோ இப்படிப்பட்ட பேதம் இருந்தால் அது கூடாது என்பதாக உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும். உண்மையில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக நாம் எத்தனை காரியங்களை செய்தாலும் கூட ஜனங்களுடத்தில் மனமாற்றம் உண்டாக வேண்டும் என்பதான அறிஞன் கருத்து. ஆனால் எல்லாவற்றுக்கும் மன மாறுதலை பார்த்துக்கொண்டே இருந்தால் நம் தலைமுறையிலும், நம் மக்கள் தலைமுறையிலும் கூட இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியாது. மன மாறுதலை உண்டாக்குவதோடு கூட சற்றுக் கட்டாயப்படுத்தியும் கூட இதை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதுதான் அநுபவம். மனமாறுதலினாலேயே எல்லாவற்றையும் செய்துவிட முடியும் என்றால் அப்போது அரசாங்கமே அவசியம் இல்லை. ஆகவே மனமாறுதல் மூலமாகத் தீண்டாமையை ஒழிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது ஒருபுறம் இருக்க, போலீஸ் இலாகாவிலிருந்து தெரிவித்து மொபைல்வான் பிரசாரம் மூலமாக—குற்றம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்கவும் உத்தரவு கொடுத்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உதவி சபாநாயகருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, கவர்னர், 4 20 பெருமான் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முழு p.m. மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

*SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பாராட்டி மூம்திராஜாத்தி குஞ்சித்தபாதம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் பெரும் பகுதி இந்த மாகாண சர்க்கார் செய்த நன்மைகளை விளக்கி, வரப்போகும் தாலத்தில் செய்ய வேண்டியவைகள் இன்ன இன்ன என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருப்பதைப்பற்றி பற்பல அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் கோணத்திப்பாராட்டியும், எதிர்த்தும் பேசினார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் திட்டத்தை விரிவாக விளக்கவில்லை யென்றார். மேட்டூர் தண்ணீர் அளவை சொன்னால்—அது போதுமா என்பதையும் பயன்படுத்தும் முறையும் பரிந்து செய்வதும், சர்க்கார் வேலை. அதுபோல் பெரும் திட்டங்களை சொல்லி செய்ய வேண்டியவைகளைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிற பாணியில் பல யோசனைகளை கவர்னர் சொன்னார்களே தவிர பூரா அல்ல. அதை விளக்கிப்பார்த்தால்—அதில் எவ்வளவோ அடங்கியிருக்கிறது. அந்த முறையில் மதிப்பிடுகிற தி. மு. க. ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்களும் கூட வடநாட்டில் கல்விக்காக அதிகத் தொகை செலவிடுவதாகவும், அவ்வளவு தொகை தமிழகத்திற்குச் செலவிடவில்லை என்றும் சொல்லியதிலிருந்து வடநாட்டை விட தென்னாடு கல்வியில் அதிகம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். வடநாடு வளர்ச்சி அடையாத காரணத்தினால் தான் அதிகத் தொகை செலவிடப்படுகிறது என்பதும் அவர் சொல்வதில் இருந்து புரிகிறது—தென்னாடு வடநாட்டைவிட முன்னேறிவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு திட்டங்களையும் பரிசீலனை செய்த பிறகு நாம் பெருமை கொள்ளவேண்டுமா, சோர்ந்து இருக்க வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பேச்சில் இருந்தும் நம் நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது நாட்டுக்கு ஒற்றுமை மிகவும் அவசியம். நம்மிடையே ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தால் நம் நாடு பிரிந்து கிடந்த நிலையில் நாம் அடிமைகளாக ஆனோம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இமயத்திலிருந்து வியாபித்துள்ள இந்தியாவை நாம் ஆள்கிறோம் என்று நாம் எண்ண வேண்டும். ஒரு மனிதனுக்கு இதயம் எவ்வளவு அவசியமோ அதே போல் இமயத்தைக் கொண்ட இந்த நம் நாட்டிற்கு இமயமலை அவசியம். இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக, தமிழ் நாட்டான், வட நாட்டான், ஆந்திர நாட்டான் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் கூட குறுகிய பிரிவினை எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டால் இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக வரலாம். அப்படி ஜனாதிபதியாக வந்தாலும் இந்தியாவின் கீழ் உள்ள,

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

[7th February 1959]

பாரதத்தை கொண்ட, நாட்டையே ஆளவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொள்ள வேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த எண்ணத்துடன், இந்த அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு எங்களுடன் நாம் தமிழர் இயக்கத்தவரும் திராவிட முன்னேற்றகட்சியும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்வி—விவசாயம், உணவு பெருக்கு, நீர்பாசனம், சமுதாய நல திட்டம், சுகாதாரம், உழவர்கள் பொருளாதாரம் இவைகளில் சர்க்கார் செய்திருக்கும் சாதனைகளை பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, பந்தநல்லூர் சரகத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் சரிவரச் செயல்படவில்லை என்று ஸ்ரீ சங்கரன் சொன்னார். எந்தப் புள்ளி விவரத்தின் அடிப்படையில், யார் கொடுத்த ரிப்போர்டின் அடிப்படையில், அவர் அவ்வாறு சொன்னார் என்று எனக்குப் புரிய வில்லை. அங்கே கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு முன்பு எவ்வளவு கண்டுமுதல் ஆனதோ அதைவிட 42 சத விதிக் அடிக் மாகக் கண்டுமுதல் ஆகியிருக்கிறது. மதுரை செல்லும்போது தயவுசெய்து அந்த இடத்தைப் பார்த்துவிட்டுச் செல்லவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் என் தொகுதியில் பல் கூட்டுறவு சாகுபடியாளர் சங்கம் அமைப்பதில் இருக்கும் சிக்கல்களை தீர்த்து எல்லா இடங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நாட்டில் சுபிட்சத்தை உண்டாக்க வேண்டுமானால் வீளைவை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும்; சென்ற கால நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களால் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதனால் உழவர்கள் உணர்ச்சி அதிகப்பட்டிருக்கிறதென்றும் இனிமேல் நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும் என்றும் தவர்னர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வாரச் சட்டம் போன்ற பல சட்டங்களால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1952-ம் வருஷம் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி ஒரு நிலச்சுவான்தாருக்கு 40 கலம் குத்தகை கொடுக்கப்பட்டு வேண்டும் என்று தீர்ப்பாகியிருக்கிறது என்றால், 1957-58-ம் வருஷம் அதே நிலச்சுவான்தாருக்கு நியாயவாரச் சட்டப்படி 40 கலம் குத்தகை கொடுக்கும் முறையில் தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. கோர்ட் தீர்ப்புகள் இவ்வாறு ஏற்படக்கூடிய முறையில் நம் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் முன்னால் புஞ்சைப் பகுதி மாதம் 1-க்கு 5 ரூபாய் என்றால் இப்பொழுது 15 ரூபாய் முதல் 30 ரூபாய் வரை தீர்ப்புகள். இனிமேல் இயற்றப் படும் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை முன்னால் உள்ள சிக்கல்களை போல இல்லாமல் தர்மஸ்தபனம், மடங்கள், தேவஸ்தானம் இனம் என்ற போரால் உள்ள நிலங்களை சமயத்தில் விலக்கவிக்காமல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அதையும் சமயத்தில் சேர்க்க வேண்டும் அல்லது கூட்டுறவு முறையில் உழவர்கள் எல்லோருக்கும் நிலம் கிடைக்கும்ளவில் உழவர்களுக்கு எவ்வித சிக்கலாலும் கோர்ட்டுகள் தொல்லையாலும் சாகுபடியாளரையோ பாதிக்காதபடி, அதிருப்தி ஏற்படாத முறையில் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் கூட்டுறவு முறையே சிறந்த முறையென்பதையும் சொல்லி முடிக்கின்றேன்.

* SRI K. P. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்று நாட்களாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டிச் சிலரும், குறைக்கூறிச் சிலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் இனிமேல் 5 நிமிஷத்தில் தங்கள் பேச்சை முடித்துவிட வேண்டுமென்ற கட்டளையும் தங்களிடமிருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே நான் சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன். சுதந்திரம் வந்து 12 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. இதுவரை யில் இந்த அரசாங்கத்தார் திட்டவட்டமாக என்னதான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சிலர் குறை கூறுகிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்துவிட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடந்து வருகிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எட்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இந்தத் திட்டங்களால் மக்களுக்கு உண்ண உணவும், உடுத்த உடையும் கிடைத்திருக்கின்றன. 12 வருஷங்களுக்கு முன்பு மக்களுக்கு எத்தனையோ

7th February 1959] [Sri K. P. Palanis ami]

கஷ்டங்கள் இருந்தன. முன்பெல்லாம் எல்லோரும் கல்வி பெற முடியாமல் இருந்தது. சிறிய ஊர்களில் உள்ள பிள்ளைகள் ஹைஸ்கூல் களுக்குச் சென்று படிக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் சுமார் 5 மைல் களுக்கு அப்ப லுள்ள பள்ளிகளுக்குச் சென்றுவரவேண்டியிருந்தது. இப்போது சிறு ஊர்களிலெல்லாம் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது எங்கள் ஜில்லாவில் மாத்திரம் மொத்தம் 10 ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தைக் குறைசூறி பொது மேடைகளிலும், சட்டசபையிலும் பேசப்படுகிறது. காரியங்களைச் செய்வது கஷ்டம் ஆனால் குறை கூறுவதும், குற்றம் காண்பதும் எளிது; காரியங்களைச் செய்வது நடைமுறையில் மிகவும் கஷ்டம் என்பது தெரிந்திருந்தாலும் கூட சில கட்சியினர், தாங்கள் ஆட்சியாளர்களாக வந்தால் எல்லோரும் சுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு, சாப்பிடலாம் என்ற கருத்துபடப் பேசுகிறார்கள். உண்மையிலேயே அனேக மேடைகளில் இவ்வாறு பேசப்படுவதைக் காண்கிறேன்.

தீண்டாமையைப் போக்க வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொருவரும் அந்த நோக்கத்தைச் செயலில் காட்ட வேண்டும். சட்டம் வெறுமனே புத்தகத்தில் இருக்கும். ஒட்டல்களில் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. சில ஒட்டல்களில் மிருகங்கள் சென்று தண்ணீர் குடிக்கின்றன. ஆனால் அதே ஹோட்டல்களில் மனிதர்கள் சென்று தண்ணீர் குடிக்க முடிவதில்லை. தீண்டாமையைப் போக்குவதற்கு மக்கள்தான் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். அதற்குச் சட்டம் போட்டுப் பயனில்லை. சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றால், தீண்டாமையை ஒழிக்க எல்லாக் கட்சிகளும் பாடுபடவேண்டும்.

இப்போது நம் நாட்டில் சாதாரணமாக தினத்திற்கு 2 அணு வருமானம் சம்பாதிப்பவர்களிலிருந்து தினத்திற்கு 5-10 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்கள் வரையில் இருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரும் தங்கள் வருமானம் அதிகரிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். என்.ஜி.ஓக்கள் தங்கள் சம்பளத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கோரி மகாநாதர்கள் நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு அளிக்க முன்வந்திருக்கும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரேயடியாக அதிகப் பணம் கொடுப்பதற்குச் சர்க்காசிடம் பணம் இல்லை. படிப்பிலும், வேலை நேரத்திலும், தகுதியிலும் நம் ராஜ்ய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஆனால் சம்பளத்தில் மாத்திரம் இவர்களுக்கிடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தார் ஒரு சம்பளக் கமிஷனை நியமித்திருக்கிறார்கள். நம் மாநில அரசாங்கத்தாரும் ஒரு சம்பளக் கமிஷனை நியமிக்கவிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராமுன்னி மேனனை அக்கமிஷனின் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் இந்தப் பிரச்சினையை நன்றாகப் பரிசீலிப்பார். நம் ராஜ்ய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கும் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கும் உண்மையிலேயே அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரில் ஒருவன் பியூன் வேலைக்குப் போனால் நூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறான். ஆனால் ராஜ்ய சர்க்காரில், எம். ஏ., பி. ஏ. படித்துவிட்டு குமாஸ்தா வேலைக்குப் போகிறவனுக்கும் சுமார் நூறு ரூபாய்தான் சம்பளம் கிடைக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும் என்று சொல்லக்கூடும். என். ஜி. ஓக்கள் சம்பந்தமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இலாகாக்களில் சில ஊழியர்கள் இரவு நேரங்களில் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் வேலை செய்யும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு "ரைட் அலவன்ஸ்" கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் இரவில் வேலை செய்வதால் அவர்களுடைய உடல் நலம் கெட்டு அவர்கள் பல வியாதிகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் நாம் ஐந்தாண்டு திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம்.

வெள்ளைக்காரன் நம்மை ஆண்டு வந்த போதிலும் இத்திட்டங்கள் இருந்தன. ஆனால் ஏன் அவர்கள் அவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கவில்லை என்று கேட்டால் அவர்கள் இந்நாட்டை விட்டு விரட்டப்பட்டு விடுவார்களோ

[Sri K. P. Palanisami] [7th February 1959]

என்ற பயமே காரணம். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்கிறார்கள் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று. வடக்கே பெரிய பெரிய ஆறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே பெரிய பெரிய திட்டங்கள் அங்கு கொண்டு வரப்படுகிறது. தெற்கே சின்ன சின்ன ஆறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்கேற்றபடி பவானிசாகர், அமராவதி போன்ற திட்டங்கள் இங்கு உள்ளன. தண்ணீருக்கு ஏற்றபடி திட்டங்கள் போடுவதா அல்லது திட்டங்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்கள் போடுவதா? என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையின் மீது நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கவர்னர் அவர்களது உரையின் போது வராமல் இருந்தது, இம் மாகாணத்திலுள்ள ஏழை மக்களின் பசியையும், பட்டினியையும் போக்குவதற்கு நாம் நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வரும்போது அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்பு, இல்லை என்பதைத்தான் நாம் காண்கிறோம். கவர்னர் அவர்களது உரையில் நல்ல அம்சங்கள் பல காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக வடாற்காடு ஜில்லாவில் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக வெள்ளாமை குறைந்திருப்பதால் அங்குள்ள மக்களுக்கு சர்க்கார் வேண்டிய நன்மைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அங்குள்ள மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் எந்தளவு உதவுகிறது, உதவத் தயாராகயிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டும் கவர்னர் உரையின் போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வராமலிருக்கும் மனப்பான்மையை சரியானதென்று என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, உச்ச வரம்பு சட்டம் போன்ற நல்ல திட்டங்களை ஆதரித்து, சர்க்கார், செய்யும் முன்னேற்ற வேலைகளுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அவர்களது ஆதரவைக் கொடுத்து நம் நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள், நெசவாள மக்கள் இவர்களின் குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் அவர்களது உரையில் மின்சார வசதி பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுகா வாகிய, அரக்கோணம் தாலுகாவை எடுத்து கொண்டால் இன்றைய தினம் அங்கு விவசாயம் ஓரளவு சுபிட்சமாக இருப்பதற்கு மின்சாரம்தான் காரணம். மின்சார வசதியில்லையென்றால் அங்கு விவசாயமே செய்திருக்க முடியாது. மின்சாரம் இல்லையென்றால் அங்குள்ள மக்கள் ஓரளவு நல்ல வாழ்வு வராமல் இடமே இருந்திருக்காது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக மின்சாரம் அளித்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே கொண்டு வரப் பட்டுள்ள நில சம்பந்தமான சட்டங்கள் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு உணர்ச்சியையே ஏற்படுத்தவில்லை. பல ஆண்டுகளாகவே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் வார முறையை அங்குள்ள விவசாயிகளும் பண்ணையார்களும் ஏற்கனவே அனுஷ்டித்து வருவதால் இந்த நியாய வாரச் சட்டம் அவர்களுக்கு ஒருவித உணர்ச்சியையும் உணர்பண்ணவில்லை. வரப்போகிற உச்ச வரம்புச் சட்டம் எங்கள் ஜில்லாவில் பெரியதொரு மாறுதலை ஏற்படுத்தி விடுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. காரணம், எங்கள் பகுதி மிக வறண்ட பகுதியாகும். விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானது தண்ணீர். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் தண்ணீரே இல்லை. அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை இதுவரையிலும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. இந்த சபையில், ராஜா முத்தையா அவர்கள் சொன்ன மாதிரி கோதாவரி, சிறுஷ்ண திட்டங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து எங்கள் பகுதிகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்தால் அங்குள்ள விவசாய அபிவிருத்தி பெருகுவதோடு கூட அங்குள்ள விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரும் முன்னேற்ற வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உச்சவரம்பு சட்டம் வந்தாலும் கூட எங்கள் தாலுகா மக்களுக்கு அதனால் உற்சாகம் ஏற்படப் பேரவதில்லை. அதற்குக் காரணம்

7th February 1959]

[Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

அங்கு தண்ணீர் வசதி இல்லாதது தான். ஆகவே, கோதாவரி, கிருஷ்ணா திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து எங்கும் பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்கள் பயன் அடையும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் ஒரு முறை அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரையில் அநேக குறைபாடுகள் இருப்பதாக மெம்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டிலே பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வரும்போது அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை நாம் அன்றாடம் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறோம். உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்காத காரணத்தினால் விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே போக நம்முடைய திட்டங்களை குறைப்பதற்கு வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நாட்டிலே உள்ள எல்லா அறிஞர்கள் யாவரும் சொல்கிறார்கள். கால நிலையமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நோக்கிப்போது ஒரு கேள்விக்கு யதில் கூறுப்போது நம் திட்டங்களின் இலக்கை அடைந்து விட்டோமென்று கூறினார்கள். அது எல்லவு தூரம் உண்மை என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. நம் நாட்டில் நாளுக்குநாள் விலை வரிகள் ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. விலைவாசிகள் அப்படி ஏறிக்கொண்டு போவதற்கு காரணமென்னவென்றால், அடிப்படைத் தேவையான உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறுவதால் பொறுத்ததுதான் மீதியுள்ள சாமான்களின் விலைகளும் ஏறுகின்றன. மிக முக்கியமான உணவு தானியங்களின் விலையைக் கொண்டு மற்ற சாமான்களின் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அப்படியிருக்க நாம் உணவு உற்பத்தியில் போதிய கவனம் செலுத்தாத காரணத்தினால்தான் இன்று மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் ஏறிக்கொண்டு போகின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். ஆகவே விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக அரசாங்கம் இன்று விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்களே. இருந்த போதிலும் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக் கொண்டு போவதற்குள்ள இतर காரணங்கள் யாவை என்பதைப் பற்றி நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு போகும்போது அதற்கெற்றபடி பிற பொருள்களையும் வேண்டியபடி உற்பத்தி செய்யாத காரணத்தினால், தேசத்திலே பண வீக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டு போகும்போது உணவு தானியங்களின் விலையை மட்டும் கட்டுப் படுத்தினால் அதனால் மற்ற பொருள்களின் விலைவாசி குறைந்து விட முடியாது. ஆகவே, தேசத்திலே உள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விலை குறைவதற்கான காரியத்தை நாம் செய்யவேண்டுமானால், அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய எல்லாத் திட்டங்களிலும், திண்மையான முறையிலே, சிக்கனமான முறையிலே, நாம் செலவு செய்யக் கூடிய ஒவ்வொரு பைசாவுக்கும் பலன் கிடைக்கும் முறையிலே, அரசாங்கத்தினுடைய தொகை செலவழிக்கப் படவில்லையென்றால், நாட்டிலே பண வீக்கம் நிச்சயமாக இருக்கும்; விலை வாசி ஏறும், நாம் எத்தனை திட்டம் போட்டாலும், திட்டத்தின் இலக்கை அடைய முடியாது என்பதில் கொஞ்சங்கூட சந்தேகம் இல்லை. நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு அடிப்படையானது விவசாயம். அந்த விவசாயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தாத காரணத்தால், எல்லவளவு பொருள் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமோ அந்த இலக்கை அடையவில்லை. அதற்கு என்ன வசதி செய்ய வேண்டுமென்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

4-40
p.m.

இன்றைக்கு விவசாயத்திற்குப் போதிய உர வசதி இல்லை. உரத்தின் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், உரம் கிடைக்கவில்லை. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. காலா காலத்தில் சாகுபடி செய்யக் கூடாத வசதி கிடைக்கவில்லை. இம்மாதிரி மோசமான நிலை, விவசாயிகளுக்கு நாட்டில் இருந்தால் நாம் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை நிச்சயமாக அடைய முடியாது. விவசாயிகளுடைய நிலையை மோசமாக விட்டுக் கொண்டிருந்தால், உற்பத்தி பெருகாது. விலைவாசி உயர்ந்து நாட்டின் நிலை கஷ்டிக்கும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவு வசதியைச்

[Sri A. R. Marimuthu] [7th February 1959]

செய்து, அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய காரியங்களை அரசாங்கம் செய்கிறதோ, அந்த அளவு தேசத்திலேயுள்ள பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு, 70 சதவிகிதமுள்ள மக்களுக்கு, அவர்களுடைய வருமானைப் போக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டினால், நாட்டின் பொருளாதாரம் சீர்படும். சாதாரண விவசாயிகளைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடவில்லை. விவசாயிகளைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப் போகிறோம் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டார்கள். அத்தகைய சட்டம் இப்பொழுது கொண்டு வரப்படும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அதில் குறிப்பிடவில்லை. விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

விவசாயிகள் குடியிருப்பதற்கு மனைக்கட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்திய நாட்டின் பிராவு என்ற முறையில் தலை நிமிர்ந்து வாழ்வதற்கான சூழ்நிலையில் வாழ்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இரவல் மனையில் அடிமையாக அடைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உற்சாகத்தோடு தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாவிட்டால் உற்பத்தி பெருகவே முடியாது. ஆகவே, நாட்டிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மனைக்கட்டு வசதியையாவது குறைந்த பட்சம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பெரிய திட்டங்களிலே பணம் செலவழிக்கும்போது, அந்தத் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய மின்னிகள் முதலிய உதவிகள் வெளி தேசத்திலிருந்து கிடைப்பதற்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆகையால், பற்றுக்குறை பட்டுத் தயாரிக்கவேண்டிய ஏற்படுகிறது. அகில இந்தியாவுக்குமாக 1,200 கோடி ரூபாய் வரையில் பற்றுக்குறை பட்டுத் திறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தந்த வருஷமே செலவழிக்கவேண்டிய தொகைக்குப் பலன் கிடைக்க வில்லையென்றால், நிச்சயமாக பண வீக்கம் ஏற்படும். ஆகவே, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அவைகளுக்கும் பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தநாங்கி பகுதிகளில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நிறைய வசதி இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன மகாநாட்டின் போது தெளிவாக இதைக் குறிப்பிட்டோம். இதற்குத் தனி டிவிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

EPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. Sri N. Marudachalam will now speak.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய பிரசங்கத்தின் மீது என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையில், பல இடங்களில் பருவ நிலை பரவாயில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதேசமயத்தில், தஞ்சை இராமநாதபுரம், போன்ற ஜில்லாக்களிலே விளைச்சல் கம்மியாக இருக்கிற படியால், நமது தானிய உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. தானிய விலை இறங்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. தானிய விலை இறங்கவில்லையென்றால், அதற்காக நியாய விலைக்கு விற்கக்கூடிய கடைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில், அரசாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸ்வவொரு வியாபாரியிடமிருந்தும் தானியத்தை வாங்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், வியாபாரி ஒருவன் தானியத்தை வாங்கிக்கொண்டு வந்தால், அவன் தன்னுடைய லாபத்தைக் கருதித் தான் வேறு ஒருவருக்கு விற்பார். அப்படியில்லாமல், அரசாங்கம் விவசாயிகளிடத்திலே நேரடியாகச் சென்று நியாய விலை கொடுத்து, அவர்களுடைய தானியத்தை விலைக்கு வாங்கினால் சரசமான விலைக்கு ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகையால், வியாபாரிகளை நம்புவதைவிட்டு, விவசாயிகளிடத்திலே வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

7th February 1959] [Sri N. Marudachalam]

இரண்டாவதாக, பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ், மாகாணக் கல்வி அதிகாரி கோவையிலுள்ள உபாத்தியாயர்களைக் கூப்பிட்டு, நீங்க கெல்லோரும் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு போடுவதற்கான வசதி செய்வதற்கு பலரிடத்திலே யாசகம் எடுத்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படிக்கேட்கும் போது, அந்தப் பள்ளிச் சீரமைப்பின்கீழ் இன்றைக்கு நகரப் பகுதிகளிலே ஏழைக் குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு போடப்படுகிறது. ஆனால், மத்தியதர, நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் ஏழைக் குழந்தைகளை விடக்ஷணித்த நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சாப்பாடு வசதி வேண்டுமானால், அந்தக் கிராமத்திலே பெற்றோர் சங்கத்தார் மற்ற பலரிடத்திலே சென்று இரந்து, சாப்பாடு போடவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பிரச்சினையையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கும் சாப்பாடு போட்டால் அது மிக நன்மையாக இருக்கும். அதிலே கல்வி வசதியும் அதிகம் பெறுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். மற்ற பின்னகனம் அதிகமாக வந்து பள்ளிக்கூடங்களிலே படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும்.

மூன்றாவதாக, பாம்பிக்குளம் திட்டம் பற்றி கூறப்படுகிறது. அதுபற்றி பல நாட்களாக கோள அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருந்தது. இப்பொழுது ஒருவாறு முடிவு அடைந்திருக்கிறது. முடிவு அடையத் தருவாயில் கோவை ஹில்ஸாவில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதியும், மின்சார விநியோகம் விரிவடைவதற்கான சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட இருக்கிறது. பாம்பிக்குளம் திட்டத்திலே உடன்பாடு காலும் விஷயத்தின் கோள அரசாங்கத்தின் முன்பு கால்கிரஸ் மந்திரிசபை இருந்தபோது நம்முடன் ஒத்துழைக்கமாட்டென் என்று கூறினார்கள். ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அங்கு தற்போது இருக்கும் கால்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சுக்கும் மீறி சுமயூனிஸ்ட் மந்திரிசபை அந்தத் திட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டு பாம்பிக்குளத் திட்டத்தை தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கோள சர்க்காருக்கு நம்முடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் உரையில் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். நாம் அவர்களுக்கு ஒரு நன்றியையும் செய்யாமலேயே அவர்கள் நமக்கு நன்றி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நன்றி செய்து கோள சர்க்காருக்கு நாம் எவ்வித நன்றியும் செய்யாமல், கவர்னர் உரையில் அமைந்திருக்கிறபடியால் நாம் நன்றி கெட்டவர்கள் என்று தான் நம்மைக் கூறிக்கொள்ளவேண்டும்.

ஹரிஜனங்கள் பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடவில்லை. ஹரிஜன தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பெருமாலும் கிராமப் பகுதிகளிலே வாசம் செய்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினாலே அவதிப்பட்டு பல விவசாயிகள் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். மின்சார வசதி ஏற்படுவதற்கு முன்னால் ஒரு தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு மூன்று நான்கு போக வேலை செய்து கொண்டிருந்ததனால் அவர்களுக்கு ஒருவாறு வேலை கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மின்சார ஸ்விட்சை அமுக்கியவுடனே, மோட்டார் பம்பிலிருந்து தண்ணீர் புறப்பட்டு தோட்டம் முழுவதற்கும் பாய்ச்சிவிடுகிறது. அதனால், நான்கு பேர்களுக்கு வேலையில்லாமல் திண்டாடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயம் செய்யத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள், தங்களுக்கென்று நிலம் சொந்தமாக இல்லாத காரணத்தால், பிறருடைய நிலத்தில் வேலை செய்துதான் வயிறு வளர்க்கவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு சர்க்கார் தர்க்கால்து நிலங்களை விவசாயத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால், அவர்கள் விவசாயம் செய்து, அதன்மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும், உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்குச் சந்தர்ப்பமும் ஏற்படும். ஆகையால், அரசாங்கம் உடனடியாக அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த நிலங்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[7th February 1959]

4-50
p.m.

* **SRI K. ANBAZHAGAN** : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் அடிப்படைக் கருத்தை ஒட்டியும் வெட்டியும் இங்கே பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றார்கள். அந்த முறையிலேயே, கவர்னர் அவர்களுடைய பேச்சு, இன்றையதினம் சட்ட மன்றத்துக்கு நிகழ்த்தப்பட்ட கருத்துரை, நாட்டுக்குச் சிறந்ததொரு நல்லழியைக் காட்டக் கூடியதாக இல்லையென்பதை நான் வருத்தத்தோடு முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டிலேயுள்ள சீர்கெட்ட நிலைமையைக் குறித்தும், மக்களுடைய உள்ளத்திலே உள்ள வேதனையையும் குமுறலையும் குறித்தும், ஆட்சியாளர்களுடைய அரசாங்க அலுவல்களிலே ஈடுபட்டவர்கள் உட்பட அடைந்து வருகிற துன்பத்தையும் துயரத்தையும் குறித்தும், கவர்னர் அவர்கள் பெருநோக்கத்தோடு, மிகவும் விளக்கமான முறையிலே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், மாறாக, நாட்டிலே ஏதோ ஓரளவு சுபீட்சம் இருப்பதைப் போலவும், அந்த சுபீட்சத்தைப் பங்கிடுவதிலே மட்டும் ஏதோ சிறு சிறு மாறுபாடு உள்ளதைப் போலவும், அந்தப் பங்கிடுவது சிறந்தமுறையிலே இந்த ஆட்சி நிறைவேற்றிவருவதைப் போலவும், கவர்னர் அவர்கள் பேசியிருப்பது நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுவதற்குப் பயன்படுகிறது என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னருடைய உரை நிலைமையைத் தெளிந்த பின் கொண்ட கருத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்க வேண்டுமானால், உண்மைகளையெல்லாம் அப்பட்டமாக விளக்கிக் காட்ட வேண்டும். நாட்டிலே வருமை தாண்டவ மாடுகிறது; வேலையில்லாத திண்டாட்டம் செங்கோலோச்சுகிறது; அறியாமை ஆட்சி அரங்கத்திலேகூட சில நேரத்தில் இடம் பெறுகிறது. அந்த அளவுக்கு நாட்டில் வேதனை இருக்கும் நேரத்தில், அதனை வெளியிட்டு அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி காணுங்கள் என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து கவர்னர் கேட்டிருந்தால், நான் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தின் பயன் பொலிவோடு விளங்குகிறது என்று கருதியிருக்க முடியும். ஆனால், அரசாங்கத்திலே அமர்ந்திருக்கும் அமைச்சர்கள் ஆற்றியிருக்கிற சில பல பணிகளைப் போற்றிப் போற்றி கவர்னர் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அமைச்சர்களே தரும் ஆய்வுரையே கவர்னரின் கருத்துரையாகவின் தங்களைப் பாராட்டுவதற்கான வகையிலேயே, கவர்னர் உரையாற்றுவதற்கு அவர்கள் தூண்டுகோலாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

உண்மையாகவே, முதற்கண், கவர்னர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே அமைதியும் ஒழுங்கும் நிலவுகிறது என்று குறிப்பிடுவது உண்மை என்றாலும், பல பிரச்சினைகளில் அரசியல் கட்சிகள் உடன்பாடு கண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை அடுத்து தெரிவிக்கின்றார்கள். அந்தக் கருத்திலே அரசியல் அலை மோதுகிறது. இந்திய ஆட்சி மொழி குறித்து பல கட்சியினரும் உடன்பாடு கண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். இந்திய ஆட்சி மொழி குறித்து உடன்பாடு காணவில்லை, ஒருமித்த கருத்து ஏற்படவில்லை. ஆனால் இந்திய ஆட்சி மொழியாக இந்தி மட்டும் ஏற்படக் கூடாது, ஆங்கிலமும் நீடித்து இருக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் விடுவது குறித்து மட்டுமே உடன்பாடு காணப்பட்டிருக்கிறது. அதை எவரும் மறுப்பதற்கு இடம் இல்லை.

அதுபோல்தான் கல்விக் கொள்கையில் உடன்பாடு காணப்பட்டது என்று கவர்னர் தெரிவித்திருப்பதுமாகும். எந்த அளவு அதிக உடன்பாடு காண முடியுமோ, அந்த அளவு அதிக உடன்பாடு காணப்பட்ட கொள்கை கல்விக் கொள்கை என்றாலும், அதிலே இருக்கும் மாறுபாட்டை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே திரும்பத் திரும்ப எடுத்துரைத்து வந்திருக்கிறோம். கல்வித் திட்டத்தில், பள்ளிப் படிப்பில் முதல் மொழியாகத் தாய் மொழி இரண்டாவதாக, அறிவு வழங்குகின்ற ஆங்கிலம் அல்லது பிற அன்னிய மொழிகளில் ஏதாவது ஒரு மொழி; மூன்றாவது மொழியாக இந்தி அல்லது இந்திய மொழிகளுள் ஏதாவது ஒரு மொழி, என்னும் அடிப்படையில் மூன்று மொழிகள் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற கல்விக் கொள்கையைப் பலர் கண்டித்து எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள். இந்தியோ

7th February 1959] [Sri K. Anbazhagan]

அல்லது வேறொரு இந்திய மொழியோ படிக்க வேண்டும் என்னும்போது அந்த இந்திய மொழிகளுள் ஒன்றான தாய் மொழியும் இடம்பெற வேண்டும் என்று தமிழ் அறிஞர்களும், புலவர்களும் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். தமிழ் மாணவர்கள் மிகச் சிறந்த, உயர்ந்த மொழியாகிய தமிழைப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் மிகத் தாழ்ந்த இந்தியைப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் கல்வி முறையில் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலேயே பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அதை ஏற்காத நிலையில், கல்வித் கொள்கையிலே உடன்பாடு கண்டோம் என்று சொல்வது பெருமைக்குரியதல்ல.

பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலே இருக்கும் மாறுபாட்டை மற்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். இதே சட்ட மன்றத்திலே, அரசியலில் மாணவர்கள் ஈடுபடக் கூடாது என்பதுபற்றியும் உடன்பாடு காணப்பட்டது என்ற கருத்தையும் கவர்னர் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். அது சட்ட மன்றத்திலே காணப்பட்டதல்ல. சட்டமன்றத்திலே உள்ள கட்சித் தலைவர்கள் கண்ட ஒரு உடன்பாடு உண்டு. அந்த உடன்பாடு—அரசியலிலே மாணவர்களை இழுக்கக் கூடாது என்பது. ஆனால், இன்று வரை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மாணவர்களை அரசியலில் இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடன்பாடு கண்டோம் என்றால், அந்த உடன்பாட்டை ஆளும் கட்சியினர் உள்ளபடியே நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் நிறைவேற்றமலிருக்கும் போது உடன்பாடு கண்டோம் என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது உள்ளபடியே வெட்கப்படக் கூடியது, வருந்தத் தக்கது; அது அவர்களுக்குப் பெருமை தரக் கூடியது அல்ல.

அதேபோலத்தான்—நான் வலியுறுத்தி குறிப்பிடுவேன்—இந்த நாட்டில் இப்பொழுது பருவ மழை கொஞ்சம் தவறிய காரணத்தால், சிற்சில இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் தம் உரையிலே தெரிவித்திருக்கின்றார். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால், நாட்டிலே சில பகுதிகளில் பஞ்ச நிலைமை தோன்றிய காரணத்தால், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மான மொன்றைக் கொண்டுவந்து, இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். அமைச்சர்கள்—வருகிற பஞ்சத்தை அலட்சியப்படுத்தி, பரந்த மனப்பான்மையைக் காட்டாது தங்களுக்கே உள்ள பஞ்ச மனப்பான்மையினாலே—அந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை ஒதுக்கித் தள்ளினார்கள்—தள்ளச் செய்தார்கள். கவர்னர் உரையில் இப்பொழுது குறிப்பிட்டிருப்பதை அன்றையதினமே விவாதித்திருந்தால், உணவுப் பிரச்சனை காரணமாக பல்வேறு வேதனையுள்ள காட்சிகள் இந்த நாட்டிலே தோன்றியிருக்காது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பஞ்சத்தில் அடிபட்டவர்களைப் பற்றியும், பட்டினி கிடப்பவர்களைப்பற்றியும், பஞ்சை, பராரிகளைப்பற்றியும், அனாதைகளைப்பற்றியும், அபலைகளைப்பற்றியுமே பேசுகிறார்களே என்று ஆளும் கட்சியினர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், இதே சட்ட மன்றத்தில் கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் உரை கீழ்த்திய பல கட்சியினர், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பெரியவர்களேகூட, இந்தப் பஞ்சத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லும் நெருக்கடி ஏற்பட்டு, அங்கங்கே உள்ள பஞ்சநிலைமையைப்பற்றி வருத்தத்துடன் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரசு கட்சியினரான திரு. அருணாசலம் தேவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்; திரு. ராமகிருஷ்ண தேவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்; காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவராக இருக்கும் திரு. ஆதிமூலம் அவர்களும், திரு. இராமசாமி அவர்களும், மற்றும் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாட்டிலே பஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது; பஞ்சத்தினுடைய விளைவை நாட்டு மக்கள் விலக்கிக் கொள்வதற்கு முடியாமல் வேதனைப்படுகிறார்கள். இராமானுதபாரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ளவர்கள் பிற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று பிழைப்புத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கோ சுபீட்சத்தைப் பற்றியும், நாட்டு ஆட்சியை நல்ல முறையிலே நடத்தி வரும் சிறப்புப் பற்றியும் தம்மைத்

[Sri K. Anbazhagan] [7th February 1959]

தாமே பாராடிக் கொள்ளும் வகையில் கவர்னரை உரையாற்றச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் அந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு ஆங்காங்கு சில நிவாரண வேலைகளைச் செய்திருக்கு ஏற்பாடு செய்வோம், நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று கவர்னர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிவாரணம், எப்பொழுது போய்ச் சேரும், எப்படிப் பஞ்சம் துடைக்கப்படும் என்பது பற்றி விளக்கும்படி அனேக உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். இந்த நிவாரணத்தை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இன்றையதினம் மக்கள் வேலை இல்லாமைமயால் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை கிடைத்தாலும், போதுமான கூலியைப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். கூலிபெற்றாலும் அதைக்கொண்டு உணவுப் பொருளை வாங்க முடியாத காரணத்தாலும், உணவுப் பொருளை நியாய நிலையில் விற்க வியாபாரிகள் தவறியதாலோ, அவர்களுக்கு உணவுத் தானியங்களை விற்க விவசாயிகள் தவறியதாலோ, எப்படியோ மக்கள் இன்றையதினம் அவதிப்படுகிறார்கள். அதை மாற்றுவதற்கு இந்த சுயராஜ்ய சர்க்காருக்கு, ஆட்சி நடத்துகிற காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு, எழைக்கூடைய வோட்டை வாக்கித்தான் வந்திருக்கிறோம் என்று கூறும் சர்க்காருக்கு இன்றையதினம் முடியவில்லை யென்றாலும், சட்ட மன்றத்திலே எதிர்க் கட்சிகள் ஏராளமடைத்துப் போகும் முடியாகப் பேச முடியும் என்று மட்டும் காட்டிக் கொள்கிறார்கள் என்றால், நிச்சயமாகப் பொதுமக்கள் இதைக் கண்டும் நீண்ட காலத்திற்கு மகிழ்ச்சியோடு இந்த நிலைமையை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியே திருவர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் ஆளும் கட்சியாக வரும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஓர் உறுப்பினர் கூறிய காரணத்தால் ஆளும் கட்சியினர் சிலர் வருத்தப்பட்டிருக்கக்கூடும். கண்டித்தும் கூடப் பேசினார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் ஆளும் கட்சியாக வந்தாலும் வராமற் போனாலும், இன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சி நீடிக்க முடியாது என்பதை நான் அழுத்தத் திருத்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மக்களை மறந்த ஆட்சி, மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு தகுதி அற்ற ஆட்சி. மக்களுடைய துயரத்தைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்க முடியாத ஆட்சி, இன்றைய ஆட்சி, ஆனால் நாங்கள் எங்கின்ற சில காரியங்கள் பற்றி திரும்பத் திரும்பப் பேசி வருகிறார்கள். அமராவதி அணையைக் கட்டினோம்; பவானி நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தினோம்; மணிமுத்தாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றினோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இவைகளைக் கூட கட்டவில்லையானால் இவர்களுடைய ஆட்சி இத்தனை ஆண்டு காலம் எப்படி நடந்திருக்க முடியும்?

தமிழ் நாட்டில் சிறு சிறு வாய்க்கால்வாய் போன்ற ஆறுகள்தானே இருக்கின்றன என்று பேசுகிறார்கள். இந்த ஆறுகளுக்குக் கூட அணை கட்டாமல் இவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஆட்சி நடத்தமுடியும் என்று யார் தான் கருத முடியும்? இந்த அணைகளைக் கட்டியது பாராட்டுதற்கு உரியது அல்ல. அதிமுன்ன கஷ்டத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. ஆனால் வடக்கே எவ்வளவு பெரிய அணைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை ஒப்பு நோக்க மறந்து விடுகிறார்களே என்றுதான் வருந்துகிறேன். அதேநேரத்தில் வட நாட்டில் பெரிய பெரிய அணைகள் கட்டுகிறார்களே என்றாலோ, அங்கே பெரிய ஆறுகள் ஓடுகின்றன, அதனால் கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அது மட்டுந்தான் மிகப் பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதும் வடக்கேதான். மிகப் பெரிய சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளும் வடக்கேதான். வேறு பலப்பல தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதென்றாலும், புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளுல்லாம் அங்கேதான். மருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பெரிய தொழிற்சாலை தொடங்குவதும் அங்கேதான். வெடி மருந்து செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் அங்கேதான் விரிவாக்கப்படுகிறது. நூற்றுக்கணக்கான மைல் ரயில் பாதை போடுவது என்றாலும் அங்கேதான். இவை என் என்றாலோ, அங்கேதான் நிலப் பரப்பும் பெரிதாக இருக்கிறது என்று பதில் சொல்வார்கள் போலும். அது மட்டுமா, அங்கேதான் வயிறு பெரியதாக இருக்கிறது; வாய் பெரியதாக

7th February 1959] [Sri K. Anbazhagan]

யிருக்கிறது; வல்லமை பெரியதாயிருக்கிறது; அங்கே உள்ளவர்களுக்கு ஆற்றல் இருக்கிறது, என்று ஒப்பம் அளவு இங்கே உள்ளவர்கள் ஆற்றலை இழந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பொறுப்பி உள்ளவர்கள் தங்களுக்குள்ள கடமையை மறந்துவிட்டு, மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டத்தை மதிக்காத காணத்தால், மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக் வேண்டிய பங்கு கிடைக்கவில்லை. கல்விக்காக பதினாறு கோடி ரூபாய் தானே செலவழிக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், இங்கே கல்வித் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. அங்கே கல்வியினுடைய தரம் உயரவில்லை; எனவே அங்கே அதிகம் செலவழிக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தந்தார்கள். ஒருவேளை இங்கே கல்வியிலே தரம் உயர்ந்திருக்கலாம். அதே நேரத்தில் சராசரி வருமானம் தமிழ் நாட்டிலேதான் தாழ்ந்திருக்கிறது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களே சென்ற ஆண்டில், இங்கே தெரிவித்தார்கள்; (Per Capita Income) இந்தியாவிலேவுள்ள எந்த மாநிலத்தையும் விட தமிழ் நாட்டிலே தான் சராசரி வருமானம் தாழ்ந்து இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். தமிழ் நாட்டிலே ஒருவனுடைய சராசரி வருமானம் தாழ்ந்திருக்கிறதால், அந்தச் சராசரி வருமானம் எந்த அளவு குறைந்திருக்கிறதோ, அந்த அளவு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்படும் நிதியின் அளவை உயர்த்தித் தருவதற்கு மத்திய சர்க்கார் முன்வந்திருக்கவேண்டும். ஆற்றாளும் திட்டங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கும்போது மக்கள் தெரிக்கையையும், வாழ்க்கை நிலையையும் பார்த்து ஒதுக்கவேண்டும். ஆனால் கல்வித் துறைக்குப் பணம் ஒதுக்கும் போது, கல்வித் துறையிலே தமிழ்நாடு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, குறைந்த ஒதுக்குகிறார்கள். கொடில் துறையிலே பணம் ஒதுக்கும்போதோ வட நாட்டிலே ஏனைய மதந்திருக்கிறது. ஆகவே, மேலும் மேலும் தொழில்கள் வடநாட்டிலே ஏற்பட வேண்டும் என்ற முறையிலேயே வடக்கிறகு அதிகமாக ஒதுக்கிறார்கள். இதிலே நிதி அங்கே இருக்கிறது? நேர்மை எங்கே இருக்கிறது? மத்திய சர்க்காரிலே காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் நடத்தும் சர்க்கார் இருந்து, இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆட்சியிலே இருப்பார்களானால், ஒருவேளை சொல்லலாம், அங்கே யாரோ இருக்கிறார்கள் எனச் சொல்கிறார்கள். இங்கே உள்ளவர்களும் காங்கிரஸ் காரர்கள்; அங்கே உள்ளவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள். இரண்டு இடங்களிலும் காங்கிரசே ஆட்சி நடத்தும்போது, சென்னை மாநில சர்க்காருக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய பங்குத் தொகையைத் தராமல் மறுப்பது வருந்தத்தக்கது. வேறு என்ன செய்ய முடியும்? மாற்றுக் கட்சிகள் வருத்தம் தெரிவிக்கலாம். குறைகளைக் கூறிக் கண்டிக்க முடியும். குற்றத்தை எடுத்துச் சொன்ன முடியும். ஆனால் ஆளும் கட்சி அல்லவா எண்ணிச் செயல்பட வேண்டும்? மக்கள் பரிதவிக்கிற நேரத்தில் உதக மண்டலத்திலே உல்லாசத்திற்குப் போய்விடும் என்று மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். காரணத்தால் அதை நாங்கள் மறுத்துச் சொன்னால், சட்ட மன்றத்திலே 150 பேர்கள் இருக்கிறோம், நாங்கள் பெரும்பான்மைக் கட்சி என்று வல்லமை பேசுகிறார்கள். இங்கே வல்லமை காட்டுவோர் பொது மக்களை சந்தித்து அவர்களிடம் சொல்லத்தான் போகிறார்கள். நாங்களும் பொதுமக்களிடத்திலே விளக்கத்தான் போகிறோம். உதக மண்டலத் திற்குச் செல்வது தேவைதான், அங்கு செல்வதினால் வீணை செலவு ஏற்படும் அல்லவா என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியும் அதை இங்கே உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள், ஆளும் கட்சியினர் கேட்காததால், எங்கள் கட்சி கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கிறது. அதையேதான் நாட்டு மக்களிடமும் எடுத்துச் சொல்வோம். அதேபோலத்தான் நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு நிலைமைகளைப் பற்றி மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வ தற்கு முன்னால், நாங்கள் இங்கே சட்ட மன்றத்திலே சொல்கிறோம் ஆளும் கட்சியினர் சிந்திக்கடும், தங்களுடைய கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளட்டும், நல்ல முறையில் செயற்பட்டும், ஜனநாயகத்தைத் தவறவிட வேண்டாம் என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 9th February 1959.

The House then adjourned.